

**Direnış tecrit
edilmek isteniyor;
SEKA önünde
direnışe destek
nöbeti tutan
HÖC'lülere saldırı**

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 149 / Tarih: 13 Mart 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 / 75 YKR
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**Sevgi Erdoğan
Ölüm Orucu Ekibi
232. gününde**

**Tecritte 118 ölümün
ve meydanlardaki copun
sorumlusu**

**SEKA'yı DEĞİL
F TİPLERİNİ KAPATIN**

Avrupa Birliği ve AKP'dir

Ekmek ve Adalet

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

Irak'a ilk bomba, 19 Mart 2003'te düşmüştü!

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu halkımızı, Amerikan İşgaline karşı Dolmabahçe'de yapılacak gösteriye çağırıyor

Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu, Amerikan emperyalizminin Irak'a saldırı hazırlığı yaptığı dönemde kurulmuştu. O günden bu yana Türkiye'de Amerika'ya karşı mücadelenin önderi, örgütleyicisi oldu. ABD'nin Irak'a saldırısına karşı, Türkiye halkının öfkesini, tepkisini meydanlara taşıdı.

Irak'ta ABD işgali gerçekleşikten sonra adını Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu şeklinde dönüştürerek, Irak halkının yanında olmaya devam etti.

Bu süre içinde Amerikan işbirlikçisi iktidarın saldırılarıyla, emperyalizmin ve oligarşinin icazetinin dışına çıkmamayı esas alan, Irak'ta işgale de "Avrupa paralelinde" karşı çıkan grupların bozgunculuklarıyla karşılaştı; ama yine anti-emperyalist mücadele bayrağını dalgalandırmaya devam etti.

Irak'a saldırının yıldönümünde, bir kez daha Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu'nun öncülüğünde, Amerika'ya karşı öfke-

mizi haykıracağız. Bir kez daha direnen Irak halkıyla yanyana olduğumuzu göstereceğiz.

Amerikan emperyalizminin ve onun ülkemizdeki işbirlikçilerinin

**Tüm anti-emperyalistler,
vatanseverler, Amerikan
işgaline karşı çıkarlar,
19 Mart'ta Dolmabahçe'de
Olalım!**

Toplanma yeri: İnönü Stadı önü
Toplanma saati: 11:30

"Türkiye'deki ABD karşıtlığı'ndan şikayetçi oldukları" bu günlerde, onları hayal kırıklığına uğratmayalım; halkımızın Amerikan karşıtlığını en güçlü biçimde gösterebiliriz onlara.

İşçiler, memurlar, öğrenciler, esnaflar, serbest meslek sahipleri, ev kadınları!

Amerikan emperyalizmi tüm dünya halkları için en büyük tehdittir. Irak'ı işgal eden de, ülkemizi sömüren de odur.

Halkların kardeşliği için, ülkemizin bağımsızlığı, halkların özgürlüğü için Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleye katılalım.

Türkiye halkı, Amerikan emperyalizmi dünya halklarının kanını döktükçe, halkları ilihine kadar sömürmeye devam ettikçe, Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de işgali sürdürdükçe, AMERİKAN KARŞITI olmaya devam edecektir.

**Irak'ta İşgale Son!
Irak, Iraklılar'ındır!**

ÇAĞRI DUYURU

İşgale Karşı Eylem

Irak'a saldırının başlangıcının 2. yıldönümünde "işgale son!" diyerek işgalci ABD'yi lanetleyeceğiz
Yer: İstanbul Dolmabahçe
Tarih: 19 Mart Saat: 11:30

**Irak'ta İşgale Hayır
Koordinasyonu**

Anma / 16 Mart Beyazıt

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi önünde katli- len öğrencileri anacağız. Tüm öğrencileri ve öğretim görevlilerini faşist katliamları lanetleyeceğiz bu anmaya davet ediyoruz.

Gençlik Federasyonu

Anma / 15 Mart 1995 Ümraniye Şehitlerini Anıyoruz

12 Mart 1995'teki Gazi katliamı, 15 Mart'ta Ümraniye'de devam etti. Ümraniye şehitleri her yıl olduğu gibi bu yıl da anılacak. Onları unutmamak, unutturmamak, başta Ümraniye halkı olmak üzere tüm halkımızın görevidir.

**Gazi,
Ümraniye
Şehitlerini
Anıyoruz!**

Göğsümüzde taşıdık onları hep.

Adalet için mücadelemizin bayrakları yaptık.

On yıl geçti aradan, unutmadık.

Yüzyıl geçse de unutmayacağız.

Onlar Gazililer'in, İstanbul'un ve Türkiye'nin tüm yoksul gecekodu semtlerinin emekçilerinin mücadelesinde yaşayacaklar.

Bitecek bu sömürü ve zulüm düzeni.

Bitecek bu adaletsizlikler.

Ve yine unutmayacağız onları;

Gazi'nin caddelerine onların adlarını vereceğiz. Gazi'nin Nalbur Durağı'nda, Gazi ayaklanmasında ilk şehidi verdiğimiz yerde, Gazi ayaklanmasının şehitlerinin anısına bir anıt yükselteceğiz...

Şimdi faşizme karşı mücadeleyi yükseltme zamanı. Şimdi adalet için Susurluk Devleti'nin sorumlularından hesap sorma zamanı. Şimdi umuda sarılarak zafer için yürüme zamanı.

**Unutmayalım!
Unutturmayalım!**

Ekmev Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmev ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adres: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000 TL/75 Ykr Fransa:3 Euro İngiltere: £ 2.5
Avrupa: 3 Euro İsviçre:3 Euro Belçika: 3 Euro
Almanya:3 Euro Hollanda:3 Euro Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncı: Yayıncı Flörsat. 77 50733 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 - 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:152
Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Katlıy
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt.
Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya mah. Uluöl cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi
Konak Tel-faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hüriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51

Malatya: Dabakane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin: Çankaya Mah. Türkmen İşhanı No: 106/9
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı
NO:24 Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Tatvan: Düzenli Ulusoy İş merkezi Çömlekevi
Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

Amaç, devrimcileri yoketmektir; AB ve AKP bunda hemfikirdir!

- 3... *Amaç, devrimcileri yoketmektir; AB ve AKP bunda hemfikirdir!*
- 5... *Ya Avrupa Birliği eleştirmeseydi?*
- 8... *SEKA'da Türk-İş ihaneti*
- 10... *HÖC son güne kadar işçilerin yanındaydı*
- 13... *Emek Platformu'na 'çeki düzen' hangi yönde verilecek?*
- 14... *Yeni TCK nasıl pazarlandı? Halkı kimler, nasıl aldattı?*
- 16... *Soruşturmalar, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne saldırıdır*
- 18... *Başemeyen kadınlarımızın yolundayız*
- 24... *Bir 8 Mart riyakarlığı*
- 26... *İşyan ateşlerinin başında birleşelim!*
- 28... *'Tecriti kaldırın' dedik*
- 30... *BES'liler iş bıraktı*
- 32... *Çıkmaz sokakta ısrar*
- 34... *Esenler'de polis terörünün gizlenen içyüzü*
- 35... *Devrime meşale bizim kadınlarımız*
- 37... *8 Mart ve soldaki dayatma*
- 39... *TAYAD'lı Aileler: 'Sandra Bakutz'a özgürlük'*
- 40... *Direnışçiler serbest bıraktı Amerika kurşunladı*
- 43... *'Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz'*
- 46... *20. yılında Grup Yorum için ne dediler?*
- 48... *Avrupa'da işçiler, köylüler, memurlar, öğrenciler sokaklarda*
- 49... *Kahramanlar Ölmez*

Türkiye için aslında hiç de “olağanüstü” sayılmayacak boyutlardaki bir saldırı, her kesimi oldukça boyutlu bir tartışmanın içine çekti. Küçük bir olay, bazen büyük siyasal sonuçlar yaratır. Bunun birçok örneği vardır. Farklı koşullarda “gündem” bile olamayacak bir saldırı, bugün AKP'nin demokratiğini, sistemin “demokratikleşme” iddiasının ne kadar ciddi olduğunu, hatta bizzat Avrupa demokrasisini tartışılır hale getirmiştir. Bu tartışmanın nereye kadar süreceği ayrı bir konudur. Çünkü devrimciler dışında bu tartışmanın tarafları “demokratikleşme oyunu”nun ve aldatmacasının bozulmamasında hemfikirdirler, başka konularda da hemfikir oldukları gibi. Ama bu tartışma vesilesiyle, en azından AKP'nin faşist niteliği, AB'nin “insan hakları” meselesini nasıl bir koz olarak kullandığı konusunda soru işaretleri ortaya çıkmıştır ve bizim görevimiz de bu tartışmayı derinleştirmektir.

Bu tartışma önemlidir; düşünün ki, birçok burjuva liberal, küçük-burjuva kesim, hatta Birgün Gazetesi yazarları gibi devrimci, sosyalist olduğu iddiasındaki kesimler, AKP'nin “Türkiye'yi AB yolunda ilerlettiği” için desteklenecek yanları olduğunu söyleyebiliyorlardı. AKP'nin faşist niteliği konusundaki körlük o denli boyutluydu ki, örneğin Irak'ın işgaline karşı mücadelenin aynı zamanda AKP'ye karşı bir mücadele olarak ele alınması gerektiği düşüncesi, reformizm tarafından, muhalif islamcılar tarafından hiçbir şekilde kabul edilmiyordu. Bu tartışma “AB'nin ne olup olmadığı” konusunda da önemlidir. Bırakın küreselleşmeci burjuva kalemşörleri, bizzat solda “AB'nin klasik bir emperyalist olmadığı” teorileri yapıyor. Bu teorileri yapanlar, bugün şu basit soruyu cevaplamak zorundadırlar: 118 ölüm karşısında, infazlar karşısında şok olmayan AB, neden ve niçin Türkiye gerçeğinde “olağan” bir saldırı karşısında şok oluyor? 118 ölümü bir kez parlamentosunun gündemine almayan Avrupa, neden şimdi bu boyutta bir saldırıya ilişkin kınama kararı alıyor?

Saraçhane-Beyazıt'ta devrimcilere saldırın, ABD-AB emperyalizmi ve işbirlikçi AKP iktidarındır. Ne AB'nin göstermelik eleştirileri, ne “derin devlet AKP'yi provoke ediyor” türünden komplo teorileri, ne AKP'nin müfettiş soruşturmaları, bu gerçeği değiştirmez.

Ekranlara parça parça yansıyan görüntülerden açıkça görüldüğü gibi, Saraçhane'de daha insanlar toplanmadan, ortada pankart, slogan, eylem yokken saldırılmıştır. Beyazıt'ta ise polis saldırıdığı anda eylem bitmiş, kitle dağılmaktaydı. Polis, burada gözaltına almayı da amaçlamıyordu, yere yığılıp kalmış veya üç-beş polis tarafından tutularak etkisizleştirilmiş insanlar vahşice coplar, tekmeler altında eziliyordu. Oradaki saldırının görülen bir tek amacı vardı: **Ezmek.** Peki neden “ezmek” istiyorlardı?

Amaç devrimcileri sindirmek, hak ve özgürlük mücadelesi verenleri durdurmaktır. AKP-AB-burjuva medya, halkın mücadelesini ve devrimci örgütlenmelerini yoketme konusunda hemfikirdirler. Türkiye için olağan görüntülerden biri karşısında kınama kararları alan Avrupa Birliği ve medya, 19 Aralık 2000 hapishaneler katliamını alkışlayanlardır. İnfazları, kayıpları hiç gündeme getirmeyenlerdir. 118 ölüme sansür uygulayıp onay verenlerdir. Bu tartışmalarda moda bir kelime var; “*orantısız şiddet kullanımı*”; orantısızlık, AB'nin, burjuva medyanın “insan hakları savunuculuğu”ndadır. Bu öyle bir orantısızlıktır ki, F tipi hapishanelerde tecrit altında 118 insanın öldürülmesini insan haklarına aykırı bulmayıp, yüzlerce

kez benzeri yaşanan bir meydan dayağını gündeme taşıyor. Bu “orantısızlık”, AB’nin bu konuyu gündeme getirirken başka hesapları olduğunu gösteriyor. AB’nin derdi, Türkiye’de demokrasiyi yerleştirmek değil, kendi egemenliğini pekiştirmektir. AKP iktidarı, AB’nin her dediğini yaparken, ne infazlar, ne tecritte ölümler, ne işkenceler, ne de meydan dayakları sorun olmuyor, AB bunları görmezden geliyor. Ne zaman ki iktidarı sıkıştırma ihtiyacı duyuyor, o zaman “insan hakları” kozuna sarılıyor. Nasıl olsa bu konuda malzeme de bol!

Devrim iddiasına ve hedefine sahip hareketlerin, halkın devrimci muhalefetine yokedilmesi, AB’nin tüm yeni-sömürgelerindeki temel politikalarından biridir. 19 Aralık katliamını bunun için onaylamış, F tiplerini ve tecriti bunun için teşvik etmiştir. Avrupa Birliği’nin yasal, meşru hakkını kullananların coplanmasına, işkencelerden geçirilmesine, tutuklanmasına, infaz edilmesine, hücrelere atılmasına, tecritle öldürülmesine, bütün bu faşist politikalara karşı çıkanlara gözdağı verilmesine İTİRAZI YOKTUR. Avrupa Birliği’nin tek itirazı, her şeyin kendi belirlediği zamanda ve kendi belirlediği biçimde yapılması noktasındadır. İşbirlikçi AKP iktidarına, “yapacağınız her şey AB’nin otoritesini güçlendirmelidir” diyor. AB, kendi otoritesi dışında olana karşıdır. Saraçhane-Beyazıt saldırısındaki çıkışıyla, devrimcileri tasfiye ve yoketme politikalarını da, “uyum” sürecinin hızını, zamanlamasını da ben belirlerim diye hatırlatıyor AKP’ye.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin yeni dünya düzeni, küreselleşme, globalizm dedikleri sistemde, emperyalizme karşı çıkanların söz hakkı yoktur. Sisteme karşı çıkanların örgütlenme

hakkı yoktur. Sisteme karşı çıkan, emperyalizme karşı bağımsızlık, kapitalizme karşı sosyalizm alternatifini ileri süren herkes ezilmelidir. Avrupa Birliği, işbirlikçi AKP iktidarı ve burjuva medyanın savundukları bu noktada aynıdır. Kendi aralarındaki çıkar çelişmelerinde zaman zaman “insan hakları” malzemesini kullan-

salar da, temel olan budur.

Saraçhane ve Beyazıt’taki provokasyonun başında İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Şefik Kul vardır. Şefik Kul’un kimliği, bu saldırının “münferit”, “polisin eğitimsizliğinin sonucu” olmadığına bir kanıttır. Yıllardır hiçbir iktidar Şefik Kul’u yerinden oynatmamıştır. Ölüm mangalarının başında onlarca infazı, katliamı bizzat yönetmiş, işkencelerin başında bulunmuş ve halen bunları yapmaya devam eden Şefik Kul ve benzerlerinin yerlerini koruması, devletin niteliğinde, politikalarında temel bir değişiklik olmadığını anlatmaya yeter. Bunlardan birkaçı fazla teşhir olursa, yerine aynı nitelikte başkaları getirilerek mekanizma sürdürülür. AKP, İçişleri Bakanlığı’na kontrgerillanın örgütleyicilerinden biri olan Abdülkadir Ak-su’yu getirerek zaten “insan hakları” konusunda nasıl bir politika izleyeceğini baştan ortaya koymuştur. Avrupa Birliği, böyle bir İçişleri Bakanlığı’nın polisinin işkencelere, infazlara, meydan dayaklarına başvuracağını çok iyi bilir. Fakat, kısaca “Susurluk Devleti” diye özetlediğimiz bu yapılanmaya Avrupa’nın da itirazı yoktur.

Bunlar, devrimcilerin defalarca dile getirdikleri gerçeklerdir. Saraçhane-Beyazıt saldırısı ve devamındaki tavırlar, sadece bunları bir kez daha göstermiştir. Bu saldırı, Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin konuya ilişkin açıklamasında denildiği gibi, “herkese, faşist iktidarın ‘AB’ye uyum’ aldatmacasına kanmayın, AB’ye üyelik sarhoşluğundan uyanın...” uyarısıdır. Düzen partilerinden, Avrupa emperyalizminden gelecek bir demokrasi yoktur. Onlar, çeşitli maskelerle faşizmi sürdürüyorlar ve sürdürecektir. Beyazıt’taki saldırıyı savunmak için saçma gerekçelere sarılan AKP’den veya işine geldiğinde yüzlerce ölümü görmezden gelip işine geldiğinde en küçük bir hak ihlalini sorun yapan AB’den demokrasi geleceğine artık sadece aptallar ve gerçeklerin farkında olmayanlar inanabilir. AB, AKP ve başka düzen partileriyle burjuva medya, yarın bütün bunları unutturup yine halkı sahte hayallere sürüklemek, boş beklentiler içinde yaşatmak için “demokratikleşiyoruz” propagandalarını sürdürecektir. Saraçhane-Beyazıt’taki coplar bizim sırtımıza inmiştir. Onun acısını da, anlamını da en iyi biz biliriz. Ve bildiğimiz odur ki; halk için demokrasi, ancak halkın kendi mücadelesiyle kazanılabilir. Sırtımıza coplar inmeye devam etse de, üzerimize kurşunlar yağsa da, tecrite, işkenceli ölüm hücrelerine atılsak da, hiç kimseye sığınmadan, sırtımızı kimseye dayamadan bu mücadeleyi sürdüreceğiz.

Saraçhane-Beyazıt’taki coplar bizim sırtımıza inmiştir. Onun acısını da, anlamını da en iyi biz biliriz. Ve bildiğimiz odur ki; halk için demokrasi, ancak halkın kendi mücadelesiyle kazanılabilir. Sırtımıza coplar inmeye devam etse de, üzerimize kurşunlar yağsa da, tecrite, işkenceli ölüm hücrelerine atılsak da, hiç kimseye sığınmadan, sırtımızı kimseye dayamadan bu mücadeleyi sürdüreceğiz.

tiyatrosunda rol yapanlara benzetiliyordu. Devamını açıklamanın ilgili başlığından aktarıyoruz.

Bunlar Türkiye'de olağan olaylardır. Türkiye gerçeğini bilmeyenler, sadece verilen demeçlere bakarak, bu sahnelerin ülkemizde ilk kez yaşandığını sanırdı. Sanki ilk kez insanlar meydanlarda öldüresiye dövülüyor, etkisizleştirilmiş insanlara işkence yapılması sanki ilk kez oluyordu.

Ya Avrupa Birliği Eleştirmeseydi?

Başbakan, bakanlar, polis şefleri, medyadaki Susurlukçular, Saraçhane ve Beyazıt'taki polis saldırısını savunmak için seferber oldular. En bayağı demagojileri, saçma sapan gerekçeleri sıralamakta birbirleriyle yarış halindeler. Cam bir vazonun küçük bir taşla tuzla buz oluşu gibi, Saraçhane ve Beyazıt'taki coplar da “demokratikleşme” propagandalarını parçaladı. Yüzlerin zaten eğreti taşıdıkları “demokrasi savunuculuğu” makyajı akıverdi birden.

Aslında saldırının gerçekleştiği 6 Mart'ın akşamında böyle bir tartışma yoktu.

İlk gün, burjuva medya, hükümet, bu vahşi saldırıyı adeta görmezden geldi. 6 Mart akşamı televizyon haberlerinde tüm halkımız, göstericileri suçlayan haber kurguları izlediler. Hiçbir televizyon kanalında polise tek bir eleştiri yöneltmedi. Hiçbir iktidar yetkilisi, polisin “aşırılığın” söz etmedi.

Ertesi gün ise, her şey değişmişti. Çünkü AB sözcüleri, Beyazıt'taki görüntüler karşısında “şok” olduklarını açıklamışlardı. Sanki birgün önce saldırıyı onaylar tarzda veren kendileri değişmişçesine burjuva medya da polisin vahşetini göstermeye başladı. Hükümet üyeleri “provokasyon var, yasadışı örgütler...” gevelemeleriyle saldırıyı haklı çıkarmaya çalışsalar da sonuçta “*tabii bazı polisler de aşırıya kaçtılar*” demekten kaçınamadılar.

Şaşırp şok olanlar, “AB'ye uyum tiyatrosu”nda rol yapıyorlar”

Haklar ve Özgürlükler Cephesi tarafından Saraçhane-Beyazıt'taki saldırı sonrasındaki gelişmeler üzerine yapılan “Provokatör AKP iktidarındır” başlığını taşıyan 10 Mart 2004 tarihli 69 No'lu açıklamada, ilk gün saldırıyı görmezden gelip sonra birden bu yapılanların “insan haklarına aykırı” olduğunu keşfedenler, AB'ye uyum

Bu politika, yıllardır tüm iktidarlar tarafından uygulanan politikadır. Yıllardır meydanlarda es-tirilen bu terör, halkı örgütsüzleştirmeyi, halkı devrimci, demokratik örgütlerden uzaklaştırmayı ve devrimcileri de yıldırma amaçlıydı.

AKP de bu terörle sindirme politikasını sürdürmüştür. AKP'nin bu noktada diğer iktidarlardan bir farkı yoktur. AKP iktidarı, faşist bir iktidardır. Ve her faşist iktidar gibi saldırgandır, her türlü halk hareketine karşı şiddet uygular.

Gözetilar, işkenceler, komplolar kurup tutuklamalar, Türkiye gerçeğinde sıradan olaylardır. Coplama, biber gazına boğma, sakat bırakma, darp, polisin bu tavırları çok olağandır ve Türkiye'nin şurasında burasında hergün tekrar eder. Şöyle bir hafızanızı yoklayın; bunun yüzlerce örneğini hatırlayacaksınız. En yakını, 17 Ocak'ta Ankara'nın göbeğinde “Bağımsız Türkiye” diyen gençlerin Guantanamo'yu aratmayan yöntemlerle dövülüp, kelepçelenip üst üste yerlere atılmasıydı.

Ama o zaman hiç kimseden ses çıkmamıştır. AKP, polisin vahşetinde hiçbir “aşırılık” bulmamıştır. Burjuva medya bu vahşeti “AB standartlarına” aykırı görmemiştir. Avrupa Birliği de, Ankara'nın göbeğindeki Guantanamo görüntüleri karşısında “şok” olmamıştır. Çünkü “Bağımsız Türkiye” mücadelesi, kendisine karşıdır... Kısacası, bu sahneler hep yaşanıyordu. Faşizme “AB'ye uyum” makyajı yapılmış, ancak faşist politikalarda ve iktidarların faşist niteliğinde bir değişiklik yoktur.

‘Bunlar Avrupa’da da var’ diyenler! Siz değil miydiniz “AB’ye girince bunlar olmayacak” diyen?

AKP iktidarı, suçüstü yakalanmıştı. Daha doğrusu, bu suçu hep işliyordu ama bu kez suç üstü durumda AB ve medya tarafından deşifre

edilmişti. Tam bir suçluluk telaşıyla saldırıyı savunmaya, haklı göstermeye girişti. Burjuva

Cahil demagoglar soruyordu, HÖC cevap verdi:

Tayyip Erdoğan, Cemil Çiçek öylesine saçmıyorlardı ki, sanki bir şeyi kanıtlıyormuş gibi, her demeçlerinde “niye 6 Mart’ta kutladılar kadınlar gününü” diye sormaya başladılar. HÖC, açıklamalarında kısa bir cevap verdi bunlara:

“Polisin ve iktidarın “provokasyon” gerekçesi, zeka seviyelerini ve faşistliklerini hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde göstermiş oldu. “Göstericiler provokasyon yapmış!” Senin polisinin görevi ne? Provokasyonu önlemek değil mi? Koskoca bakanlar, başbakan, provokasyonun göstergesi olarak “niye kadınlar gününü 8 Mart’ta değil de, 6 Mart’ta kutluyorlar?” diye sordular. Neresini düzeltelim bu geri zekalı gerekçenin? 5 Mart’ta, 6 Mart’ta Kadıköy’de de “8 Mart kutlamaları” vardı, eğer Emekçi Kadınlar Günü’nü 8 Mart yerine başka birgünde kutlamak provokasyonsa, Kadıköy’deki mitingler de provokasyondur. Niye polis orada “provokasyona” gelmedi de, Beyazıt’ta geldi?.. Bilinir ki, yıldönümleri çoğu kez birkaç gün ileri-geri kaydırılarak cumartesi-pazara denk getirilir ki, çalışan insanlar daha rahat katılabilirler. Ama bu ülkeyi yönetmeye soyunmuş cahiller, bu kadarnı bile düşünemeyecek kadar panik halindedir. Faşistlikleri, zalimlikleri biraz teşhir olunca, neyi nasıl savunacaklarını şaşırdılar.”

Tutturmuşlar “izinsiz gösteri” diye. TC. Anayasası Madde 34 Diyor ki;

“Herkes, önceden izin almaksızın silahlı ve silahlı olmayan toplantı ve gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir.” Ama bunlar “Anayasayı bir kez delmekten bir şey çıkmaz” diyen Özal’ın soyundan geliyorlar. Öte yandan “İlgili mercilere haber verilmedi” bahaneleri de tıpkı bunun gibi, kendi yasalarını inkarı içeren bir demagoji. “Haber vermenin” mantığı, göstericilere yönelik herhangi bir saldırıyı önlemektir, göstericileri öldürmeye dövmek için değildir.

AKP’de Ağzını Açan Yalan Söylüyor:

AKP’li Dışişleri Komisyonu Başkanı Mehmet Dülger de şu demagojiyle katıldı polis copunu savunmaya: “Olayda PKK bayrakları dikkat çekiciydi”... Adam yalan söyleyecekse, biraz olayı inceleyip söyler hiç olmazsa. Beyazıt’taki gösteriye katılanlar arasında ne PKK ne PKK’ya yakın hiç bir çevre yoktu.

medyadan Ertuğrul Özkökler, Serdar Turgutlar da AKP’nin imdadına koştu.

Ama ne söyleyeceklerdi ki? Kimisi gösterinin izinsizliğini, kimisi göstericilerin polisi kışkırttığını söylemekten öteye geçemedi. Yaptıkları en güçlü savunma(!), “onların polisi de böyle yapıyor”dan ibaret kaldı. Cemil Çiçek “Avrupa’da polis göstericilere çiçek mi atıyor” derken, Ertuğrul Özkök, Serdar Turgut gibileri Avrupa polisinin nasıl infazlar yaptığını, nasıl hapishanelerde insanları öldürdüğünü anlatmaya başladılar.

Bu savunma, yıllardır halka karşı savundukları “AB’ye uyum” politikasının bir yalan-dolan politikası olduğunun itirafıdır.

Eğer işkenceler, meydan dayakları, “hücrelerde intihar ettirmeler”, infazlar “orada da oluyor” ise, yıllarca “AB’ye üye olunca, AB’ye uyum yasalarını çıkarınca haklar ve özgürlükler genişleyecek, insan hakları ihlalleri ortadan kalkacak” derken yalan mı söylüyordunuz?

Keza hepsi birden “Batı kendine baksın”, “Türkiye’nin içişlerine bu kadar müdahale de fazla oluyor” havasına girip, birden “AB”yle Türkiye’nin ayrı ülkeler olduğunu hatırladılar. Küreselleşmenin önünde durulamaz, sınırlar ortadan kalkmıştır, ülkelerin içişleri diye bir şey yoktur diye yazan da kendileriydi. Ertuğrul Özkök, Serdar Turgut bu sözleri hergün tekrarlayıp duruyorlar, “60’lardaki bağımsızlık, ulusal devlet anlayışının aşıldığını anlatıyorlardı. Birden sınırlar akıllarına geldi. Birden Batı’nın kötülüklerini keşfettiler!

Kısacası söyledikleri şudur; hem AB’ye girelim, hem işkencemizi yapalım!

Başbakan itiraf ediyor: Biz her türlü zulmü yapıyor ve gizliyoruz

Tayyip Erdoğan, Beyazıt’taki devlet terörünü eleştirmiyor ama bu terörün yazılıp gösterilmesini eleştiriyordu. Bir ülkenin başbakanı olarak taşıdığı sıfattan utanmadan çıkıp “medyamız Türkiye’yi Avrupa’ya ihbar etti” diyor. Bu sözler, iktidarın bütün ideolojisini ve kültürünü yansıtır.

Her şeyi gizlemek meşru ve mübah onlara göre. Gizlersek hiçbir şey olmaz anlayışındalar. Her konuda böyle düşünmektedirler. Ve bu sözler aynı zamanda bir **SUÇ İTİRAFIDIR**: Öyle şeyler var ki, biz gizliyoruz, medyamız yazmıyor ve hiçbir şey de olmuyor diyor başbakan. Bu sözler, hapishanelerdeki 118 ölümü, infazları, kayıpları, işkenceleri, komploları gizlediklerinin itirafıdır. Öyle bir başbakan ki, en küçük bir sı-

Bu kafalara ne anlatabilirsiniz?

“Gösteriyi yapanların amacı polise ölçüsüz şiddet kullandırmak... Polisi çıldırtıp saldırtmak... Çünkü ancak o zaman manşet olacaklarını, ancak o zaman TV ana haberlerine tepeden gireceklerini biliyorlar. Protestolarını dünyaya duyurmaları, ancak polisin ölçüsüz şiddet kullanması ile mümkün.

... Hamama girerken terleyeceklerini biliyorlar. Yerde sürüklenen kadın oraya yerde sürüklenmek için gidiyor. Resminin o zaman basılacağını, filminin o zaman çekileceğini biliyor. Protestosunu o zaman duyuracağını biliyor.” (Hıncal Uluç, 10 Mart Sabah)

“Beyazıt’taki eylem organize bir komplo... 3 ayrı grup, mesaj vermek için böyle bir provokasyon yaptı. Oradaki niyet kadınlar değildi. AB ile ilişkilerimizi engellemeye çalışıyorlar.”
Başbakan Tayyip Erdoğan

“Toplu mezar iddiaları, AİHM’den tazminat almak için profesyonelce hazırlanmış organizasyonlardır.”
Genelkurmay 2. Başkanı Org. İlker Başbuğ

Yukarıdaki sözleri söyleyebilen bir kafa yapısına ne söylenebilir? Hangi sözden anlar bu kafa? HÖC’ün “Provokatör AKP İktidarıdır” başlıklı açıklamasında, benzer açıklamalar için şu söyleniyor: “**Polisin ve AKP’nin Beyazıt’taki vahşetlerini açıklamak için başvurdukları bahaneler, iktidarın zeka seviyesine ve kültürüne uygundur**” deniyor.

Evet, zeka seviyesi bu.

Saraçhane-Beyazıt saldırısını savunmak için ileri sürülen bu gerekçeler ya geri zekalı, ya da kıvrımlarında Nazi düşünceleri dolaşan beyinlerden çıkabilir.

İstanbul polisi ve Valisi, kameraların karşısına geçip “*şu kadarı daha önce terör örgütünün faaliyetlerine karışmışlar... şu kadarı aranıyordu*” diye saldırıyı aklamaya çalışırken, zeka seviyelerini sergilediklerinin farkında değiller anlaşılan. Bu “aranan”lar nasıl aranıyor du ise, binlerce polisin ortasında gelip eyleme katılıyorlardı! Nasıl aranıyorlardıysa, savcılık onları serbest bırakıyordu.

Geri zekalıya, geri zekalı olduğunu anlatamazsınız. Faşiste de faşistliğini kabul ettiremezsiniz bir türlü. Ama ikisi de gizlenemez. Örneklerde olduğu gibi, mutlaka açık verirler.

kıntı duymadan medyaya şöyle diyor; “*biz işkence yapalım, meydanlarda kafa göz kuralım, hücrelerde öldürelim, siz yazmayın.*”

Faşistlerin, Susurlukçular’ın AB’ciliği, “Kopenhag Kriterleri” savunuculuğu ancak bu kadar olur çünkü.

Zulmün ve sansürün ortakları, bir kez daha düşünün!

AKP iktidarı, bu sözlerle yönetme tarzını ortaya koyuyor. İktidara geldiğinden bu yana hükümetin yalakalığını yapan, AKP’nin “sansür” zihniyetinin uygulayıcısı olan, AKP’nin işkencelerini, hapishanelerdeki katliamlarını, hırsızlıklarını yazmaktan itinayla kaçınan burjuva basın ve yayın kurumları nereye kadar sürdürecektir bunu? AKP katliamcılığının en açık göstergesi olan 118 ölümü hala yazmamaya devam mı edecek? “İyi kötü de olsa demokratikleştiriyor” diye AKP’yi destekleyenler, daha ne kadar sür-

dürecek bu desteği? AB’nin insan hakları konusundaki riyakarlığını şimdi de görmeyenler, ne zaman görecektir?.. Açık ki, aldatma sürdükçe, yoksulluk, zulüm büyüyecek.

AKP’ye bakarsanız Türkiye zaten cennet. AB’ye, burjuva medyaya göre de Beyazıt saldırısına kadar sanki cennetti! **Üçünün** (AB, AKP, burjuva medya) **birden** halkı nasıl aldattıkları, oyaladıkları, sömürü düzenlerini sürdürmek için gerektiğinde “uyum” tabloları çizip, gerektiğinde de nasıl “kayıkçı dövüşü” yaptıkları ortada değil mi? Hem de en bayağı manevralarla, en saçma sapan yalanlarla halkı, aydınları sürü yerine, aptal yerine koyup yapıyorlar bunları.

Yazımızı HÖC açıklamasının son cümlesindeki çağrıyla bitirelim: “*AKP iktidarının, polisinin tüm halkı geri zekalı yerine koyan, 5 yaşındaki çocuklar gibi kandırmaya çalışan geri zekalı demagojilerine artık kulaklarımızı kapatalım ve Türkiye gerçeğini görelim.*”

SEKA'da Türk-İş İhaneti

SEKA direnişi 10 Mart günü, işgal eyleminin 51. gününde, Türk-İş ile hükümet arasında imzalanan anlaşma ile sonuçlandı. İşçiler arasında yapılan oylama ile anlaşmaya onay verildi. Hükümet adına Binali Yıldırım'ın yer aldığı anlaşmada, Kocaeli Belediye Başkanı, Türk-İş Başkanı, Selüloz-İş Genel Başkanı ve İzmit şube başkanları katıldılar.

Açıklamaya göre fabrika her şeyiyle Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne devredildi. SEKA'nın işletilip işletilmeyeceğinin kararının önümüzdeki süreçte belediye tarafından verileceği belirtildi. İşçilerin iş güvenceleri belediye işçisi statüsünde sağlandı. İşçiler belediye ile yeni iş akti yapacaklar. Yani işçilerin kazanılmış hakları böylece yoksayılmış olacak.

Türk-İş İhanetine İşçileri Ortak Etti

1- Anlaşma tuzaklıdır ve AKP iktidarının bir manevrasıdır. Direniş sayesinde "kapattım gitti" tavrını sürdüremeyen iktidar, manevra yaparak belediyeye devredip, programını, (gerçekte IMF'nin programı) belediye aracılığıyla sürdürecektir. Yani Türk-İş, "SEKA'yı kapattırmayız" sözünden dönmüş, işçi sınıfına, özelleştirme karşıtı mücadeleye ihanet etmiştir. Türk-İş anlaşmanın ne anlama geldiğini bilerek imza atmıştır. İşçilerin

belediye kadrosuna geçirilmesi de, bu durumun teyididir. Daha önceki sayılarımızda dile getirdiğimiz, *Türk-İş'in satışa her an hazır olduğu ama AKP'nin, ona bu konuda manevra alanı bırakmadığını* tespitimiz doğrulandı. AKP, Türk-İş'e ihanet için bu manevra alanını açmıştır.

2- Türk-İş'in kararı işçilere büyük çoğunlukla onaylatmasında birçok etkenden söz edilebilir. Sınıf bilincinin eksikliği, anlaşmadaki esnek ifadelerle fabrikanın kapatılmayacağı beklentisinin yaratılması bu etkenlerden bazılarıdır. Öte yandan, geniş bir işçi, emekçi desteğine, devrimcilerin güçleri oranında direnişi yaygınlaştırma çabalarına karşın, Türk-İş, bilinçli bir şekilde direnişi güçlendirmek istememiş ve işçiye alttan alta "buna rağmen direnemezsiniz" mesajı vermiş, umutsuzluğu beslemiştir.

Türk-İş, kendisi destek vermediği gibi, diğer kesimlerin desteklerini de bilinçli bir şekilde yoketmeye çalışmıştır. Örneğin Selüloz-İş, devrimcileri, devrimci sendikacıları fabrikadan, işçilerden uzak tutmaya çalışmış, fabrika önündeki HÖC'lülere ve ESP'lilere müdahale örneğinde olduğu gibi, polisle işbirliği yapmakta da çekinmemişlerdir. Yine bu konuda bir başka örnek de, son yapılan Emek Platformu toplantısında yaşanmıştır. SEKA'ya destek için DİSK tarafından getirilen, İzmit'te büyük bir

miting gibi öneriler Salih Kılıç tarafından reddedilmiş, destek istemedikleri, *"Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun yönetime yetki verdiği, yakında çözüleceği"* söylenmiştir. Yani, "biz satacağız, direnişi yükseltmeyin" denilmek istenmiştir.

Öte yandan, anlaşmanın bir gün öncesinde fabrikaya polis yığma, Erdoğan ile Cemil Çiçek'in tehditlerinde olduğu gibi, işçilerde tedirginlik yaratılmak istendi. Hemen anlaşma öncesinde yaşanan bu gelişmeler, gerçekte Türk-İş'e, işçinin önüne koyduğu metni onaylatmak için verilen bir destektir.

Tüm bu gelişmeler, Türk-İş'in ihanetine işçileri ortak etmesinin zemini haline gelmiştir. Türk-İş açık bir şekilde hükümetle kol kola vererek SEKA işçilerine, en genelde işçi sınıfının özelleştirmelere karşı mücadelesine bir kez daha ihanet etmiştir. "SEKA Vatandır Satılamaz" sloganlarını attıran bu ekonomist sendikacılığın, basit çıkarlarında uzlaştığı noktada, stratejik hedeflerden nasıl döneceği ve "vatani satacağı" görülmüştür. Bu durum, SEKA etrafında gelişen mücadeleyle umutlanan işçilerde de bir güvensizlik ve umutsuzluğun yaygınlaşmasına hizmet etmiştir. Bu, Türk-İş'in tarihi misyonuna uygun bir durumdur.

Direnişin Gösterdikleri

Ancak bunların ötesinde SE-

KA direnişinin ortaya çıkardıkları, işçi hareketindeki zaaf, dinamikler ve kazanımları ayrıca ele alınmalıdır. Bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

1- Ekonomist sendikacılığın gerçekte sınıfa ihaneti kendi içinde taşıdığı bir kez daha görülmüştür. Şöyle ki; SEKA'nın kapatılmasına karşı mücadele, özelleştirmelere karşı mücadeledir. Özelleştirmeler emperyalizmin programıdır. Ekonomist sendikacılığın emperyalizme karşı mücadelesi gibi siyasal bir programı yoktur. Türk-İş, özelleştirmeyi durdurmayı istememektedir. Böyle bir niyeti olsa, direniş bunun için uygun koşulları yaratmış, bir ivme yakalanmıştı. Geniş bir işçi kesiminde, özelleştirmelere karşı direnebilme umudu yeşermiştir.

SEKA'nın net bir zafer kazanmasının, özelleştirmeye karşı mücadelede olumlu bir örnek yaratacağını bilen Türk-İş, bu anlamda böyle bir sonuç için elinden geleni yapmamıştır. 4 Mart'ta yapılan, fabrikaları terk etmeme eylemi, en geri noktada almak zorunda olduğu bir karardı. Daha ileri eylemlerden kaçınmış, iktidarla, emperyalizmle, sermayeyle açık çatışmaya girmek istemiştir. Benzeri tespitleri, nüans farklılıkları ile birlikte, Emek Platformu için de söylemek mümkündür. Çünkü, oraya da damgasını vuran ekonomist sendikacılıktır. Bu sendikal anlayış değişmelidir. Sınıf sendikacılığı yeniden tartışılmak durumundadır. Bu anlamda devrimcilere de işçi sınıfı içindeki örgütlenmelerini geliştirme bakımından görevler düşmektedir.

2- AKP iktidarı, "yasadışı" dediği bir eylemin meşruluğunu kabul etmek durumunda kalmış, dayatmaları sonuçsuz olmuştur. Bu anlamda, direniş kendi meşruluğunu kabul ettirmiş, daha ileri direnişler için bir meşruluk zemini olgunlaşmıştır.

3- Özelleştirmelere karşı yakalanan ivme sinsi bir şekilde

parçalanmış ve bu konudaki bilingin geriletilmesi sağlanmıştır. Anlaşma öncesinde de bu konuda aynı sinsi tavrın gösterildiği belirtilmelidir. Örneğin, özelleştirmelerin emperyalizmle bağının kurulması ve bu anlamda SEKA direnişinin bağımsızlık mücadelesinin bir parçası olması gerçeğinin ön plana çıkarılmasının üzerinden bilerek atlanmıştır. Türk-İş'in bu konudaki tavrı beklenen olmuştur. Asıl görev solundu. Devrimciler bunu yapmaya çalıştılar. Esnaflardan işsizlere farklı kesimleri mücadeleye katmanın adımlarını attılar. Reformizm ve çevresindeki sendikacılık ise, anti-emperyalist direnişe dönüştürmekten bilinçli olarak kaçtı.

4- Öte yandan, TEKEL, Tüpraş işçilerinde daha açık görüldüğü gibi, özelleştirmelere karşı ciddi bir öfke mevcuttur. Özelleştirme saldırısı sürecektir, bu anlamda potansiyelin örgütlenmesi, harekete geçirilmesi olanakları mevcuttur.

5- Bütün eksikliklerine karşın, yıllar sonra büyük bir işletmede radikal bir işçi direnişi yaşama geçirilmiş, direniş etrafından halk güçlerinin önemli bir bölümünün desteği sağlanmıştır. Daha örgütlü birliklerle, daha kararlı bir mücadele programıyla, halk güçlerinin iktidar karşısında direnme dinamiklerine ve gücüne sahip olduğu açığa çıkmıştır. Direnişin desteğin birkaç ziyaretle sınırlanması, klasik "destekçiliğin" sahiplenmeye dönüştürülmemiş olması olumsuzluklardır. Şu da bir gerçektir ki, direniş, saldırıların en yoğun olduğu bir süreçte geniş bir kesimde moral güç yaratmıştır. Küçük-burjuva aydından işçilere, memurlardan işsizlere kadar yüzler SEKA'ya dönmüştür.

Elbette değindiğimiz bu gerçeker, altı çizilmesi gerekenlerin tümü değildir. SEKA, olumluluk ve olumsuzlukları, işçi sınıfı hareketine kazandırdıkları ile ele alınmaya devam edecektir.

direnişten notlar

- ◆ Erdoğan SEKA işçilerini tehdit ederek, işçilerin hak aramalarına "şov kurbanı oluyorlar" dedi.
- ◆ Cemil Çiçek, "Bu son çağrımız. Direniş sürerse kanunla karşı karşıya kalırsınız" diyerek işçileri tehdit etti.
- ◆ Çiçek'in tehditlerine sadece SEKA işçisi cevap vermedi, aynı zamanda İzmir'deki sendikalar da, her türlü eylemle işçilerin yanında olacaklarını açıkladılar.
- ◆ Emek Platformu Başkanlar Kurulu SEKA'ya müdahaleye "Türkiye'nin vicdanının cevap vereceğini" açıkladı. Ancak EP, somut olarak hangi eylem kararını aldı, bu meçhuldü.
- ◆ Erdoğan "Türkiye'nin kağıt ihtiyacını zaten özel sektör karşılıyor" diyerek kime hizmet ettiğini açıkça gösterdi. Özel sektör dediği tekeller kazansın diye SEKA'yı kapatmak istediklerini itiraf etmiş oldu.
- ◆ Bandırma'dan Petrol-İş ve Genel-İş üyeleri, Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği, Eğitim Sen İstanbul 1 No'lu Şube, Tuzla Tersaneler Komitesi, Yol-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube, Ankara HÖC, İzmir KESK Şubeler Platformu, SDP, TMMOB, EMEP, DİSK Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK'li sendikacılar (4 Mart'ta geceyi fabrikada geçirdiler), SHP ve daha birçok siyasi grup, sendika geçen hafta boyunca işçilere destek ziyaretinde bulundu.
- ◆ İşçilere destek vererek günlerce fabrika önünde nöbet tutan devrimcileri tecrit etmekte polisle birlikte hareket eden Selülöz-İş yöneticileri, DİSK'lilerin ziyareti sırasında dergimizin de yer aldığı devrimci basını fabrikaya almayarak bu tutumunu sürdürdü. Devrimci gazeteciler bu durumu fotoğraf makinalarını yere bırakarak protesto ettiler.

HÖC Son Güne Kadar İşçilerin Yanındaydı

HÖC, gerek fabrika önündeki çadırda, gerek ziyaretlerde, gerekse de birçok kentte yaptığı eylemlerle işçilerin yanbaşı oldu.

HÖC üyeleri 51 gün süren direnişin başından bu yana direnen işçileri yalnız bırakmadılar. Desteği ziyaretlerin ötesine taşıyarak, hem SEKA önünde kurdukları çadırda hem de birçok kentte düzenledikleri eylemlerle sahiplenmenin nasıl olması gerektiğinin örneğini verdiler.

HÖC'lüler sadece kendileri destek olmakla kalmayıp, aynı zamanda halkı da desteğe çağırarak *"direniş bizim direnişimizdir, destekleyelim"* dediler. Bildiri dağıtımları ve çeşitli kitle faaliyetleriyle SEKA'nın sesini ulaşılabildikleri yerlere taşıdılar. Kepenk kapatmalarla esnafları direnişin parçası haline getirdiler. Oligarşinin ve sendika bürokrasisinin önlerine çıkardıkları engellere aldırmadan, birçoğu bugüne kadar devrimcileri fazlaca tanımayan işçilere, devrimcilerin kim olduklarını, ne için mücadele ettiklerini pratik olarak gösterdiler.

Destek Çadırına Polis Saldırısı

HÖC'lülerin direnişi sahiplenen tavrı, özellikle SEKA önündeki çadır AKP iktidarını rahatsız etti. 7 Mart günü sabah 06:00 civarında dayanışma çadırına gerçekleştirilen polis saldırısı ve gözaltılar bunun ürünüydü. 18 Şubat tarihinden itibaren, SEKA'lıları yalnız bırakmamak ve direnişlerine destek olmak için fabrika önünde çadır kuran 11 HÖC üyesi ile birlikte, yine fabrika önünde bekleyen ESP üyesi 5 kişi gözaltına alındılar.

"Toplantı ve Gösteri Yürüyüşlerini düzenleyen 2911 Sayılı Kanun'a muhalefet ettikleri" bahanesiyle gözaltına alınanlar, çıkarıldıkları mahkemece serbest bırakıldılar.

Polis, çadırlara ve içlerinde bulunan eşyalara el koyarken, devrimcilerin yeniden çadır kurmalarını engellemek için çevik kuvvet araçlarından, çadırların bulunduğu alana barikat kurdu. Saldırının Kocaeli Valisi'nin emriyle gerçekleştirildiği bildirildi.

Gözaltına alınan HÖC'lülerden Hasibe Çoban, çadırda bekledikleri süre içinde, sendika-

nın olumsuz tavırlarından sözettikten sonra, işçilerin kendilerine sahip çıktığını hatırlattı ve "biz de işçilere sahip çıkmaya devam edeceğiz" dedi.

Çadırlara Saldırı Protesto Edildi

Çadırlara düzenlenen baskın ve gözaltıların ardından HÖC ve ESP ortak bir basın açıklaması düzenleyerek SEKA işçisinin yalnız olmadığını yineleyerek saldırıyı protesto ettiler.

Kocaeli Belediye İşhanı önünde bir araya gelen HÖC ve ESP üyeleri arkadaşlarının serbest bırakılmasını isterken, dayanışma çadırlarına saldırı gerekçesinin "görüntü kirliliği" olarak gösterilmesinin komik olduğunu dile getirdiler.

İlknur Özdemir tarafından yapılan açıklamada, saldırının hemen öncesinde çadırlara gelen sivil polislerin tehditler savurduğu, kısa süre sonra da çevik kuvvet polislerinin geldiği bilgisi verildi. Özdemir, dün olduğu gibi bugün de SEKA işçilerinin yanında olmaya devam edeceklerini belirterek, "Bu saldırıyla SEKA işçilerine verdiğimiz desteği kıracaklarını sananlar her za-

HÖC'lüler Kocaeli ve İstanbul'da bildiriler dağıtarak, halka SEKA işçilerine destek çağrısı yaptılar

manki gibi yanılmaktadırlar” dedi.

Basın açıklamasından ardından, HÖC ve ESP üyeleri, "SEKA İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla bir süre oturma eylemi yaptılar. Eyleme EHP, Eğitim-Sen, EMEP, Halkevi, SES, Genel-İş, DEHAP ve SDP de destek verdi.

Saldırıya ilişkin ayrıca; HÖC İstanbul Temsilciliği, İstanbul Temel Haklar, Grup Yorum ve TAYAD da birer açıklamada bulunarak demokratik bir hakkın, emekçilere desteğin zorbalıkla yok edilmek istenmesini protesto ettiler.

"SEKA Direnişi Hepimizindir"

Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri, Kocaeli’de sadece SEKA önünde değil, kent merkezinde de destek eylemlerini sürdürdüler. 5 Mart günü, bir basın açıklaması düzenleyen HÖC’lüler, daha sonra caddelerde halka bildiriler dağıtarak, **"SEKA direnişine artık sözlü desteğin değil, fiili desteğin verilmesi gerektiğini"** belirttiler.

Belediye-İş Hanı önünde "SEKA Direnişi Hepimizindir" yazılı pankart açan HÖC’lüler adına konuşan Hasibe Çoban, *"Başta işçiler ve memurlar olmak üzere, emekten yana tüm güçler bugünden itibaren harekete geçmeli, saldırı kar-*

şısındaki barikatı, bizzat SEKA önünde örmelidirler” dedi. "SEKA İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla biten eylemin ardından, HÖC üyeleri bildiri dağıtımı yaptılar.

Ankara HÖC SEKA’daydı

HÖC Ankara Temsilciliği 5 Mart’ta SEKA’yı ziyaret etti. "SEKA İşçisi Yalnız Değildir" pankartı ve sloganlarla fabrikaya gelen HÖC’lüler, işçiler tarafından alkışlarla karşılandı. Burada işçilere yönelik bir konuşma yapan Ayşe Arapgirli, SEKA’yı kapatanlarla, F tiplerinde 118 insanı katledenlerin aynı emperyalistler ve işbirlikçileri olduğunu söyledi. Ziyaretin ardından üç HÖC’lü, fabrika önündeki nöbete katıldı. Bu arada ziyaretin öncesinde Ankara’nın çeşitli mahallerinde bildiriler dağıtıldı.

Sayı 149

11

13 Mart
2005

HÖC’lüler SEKA işçilerini her yerde sahiplendi

"Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi" sloganlarıyla meşaleli yürüyüş ve basın açıklaması yaptılar.

HÖC üyeleri 9 Mart günü, İstanbul İstiklal Caddesi’nde bildiriler dağıttılar. "SEKA Direnişi Senindir Direnişe Sahip Çık" yazılı önlükler giyen HÖC’lüler adına Mehmet Güvel bir açıklama yaptı ve "SEKA’ya desteğimiz sürecektir" dedi.

Dersim’de Temel Haklar’ın da içerisinde bulunduğu demokratik kitle örgütleri, 4 Mart günü işyeri terk etmeme eylemi yapılan işyerlerini ziyaret ettiler. Dernek başkanı Murat Kaymaz da işçilere yönelik bir konuşma yaptı.

HÖC’ün çağrısı ile İstanbul 1 Mayıs Mahallesi esnafı, 4 Mart günü kepenk kapatma eylemi gerçekleştirdi. Esnaflar camlarına "SEKA İşçisi Yalnız Değildir" dövizleri astılar.

Mersin Temel Haklar 7 Mart günü, SEKA önündeki HÖC’lülere saldırıyı protesto etti ve "SEKA İşçisinin Yanındayız" dedi.

Manisa Gençlik Dernekli öğrenciler, 2 Mart günü, Manisa Beyaz Fil önünde yaptıkları eylemde "SEKA’yı Değil F Tipini Kapatın, Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi" dövizleri açıldı.

HÖC’lüler 4 Mart gecesi Derrince Esentepe Mahallesi’nde

İŞ YERİMİZİ TERKETMİYORUZ

Malatya Tekel

Fabrikalar Terkedilmedi

Türk-İş'in aldığı kararla 4 Mart günü fabrikalarını terk etmeyen Türk-İş üyesi işçiler SEKA işçilerine

destek verdiler. Eyleme katılım birçok fabrikada yüzde yüze yakın olurken, fabrikalarda SEKA direnişi üzerine konuşmalar yapıldı.

Ankara'da; Başbakanlık Basımevi, TİGEM, TCDD Lokomotif Bakım Atölyesi. Gebze'de; Petrol-İş Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu Süperlas, Pimaş, DYÖ, Basf Türk, Bayer İlaç, Lever ve Tekno Kauçuk'ta. Tes-İş'in örgütlü olduğu TEDAŞ'da. Adana'da; TEKEL, Telekom, Belediye, Demiryolu başta olmak üzere 22 işyerinde. Merzifon, Denizli, Adıyaman, Malatya ve Diyarbakır TEKEL fabrikalarında. İzmir'de Bornova Şantiyesi, Telekom Kar-

şıyaka, İZSU, İZBETON, PETKİM, Karayollarında. Bursa'da; Robert Bosh, Tarım İl Müdürlüğü, TEKEL, DSİ, Uludağ Üniversitesi, Keles-Harmancık, BEMSA'da. Zonguldak'ta; Erdemir'de. Gaziantep'te; Türk Telekom'da. Çorum'da; Şeker Fabrikası ve Çopikas Kağıt Fabrikası'nda. Yatağan Termik Santrali ile TKİ Yatağan ve Yeniköy Linyit işletmelerinde. Sivas'ta; Karayolları ve Köy Hizmetleri'nde. Dersim'de; Köy Hizmetleri, TEDAŞ, DSİ ve Telekom'da. Batman'da; Tüpraş, TPAO ve TEKEL'de. Bolu Tarım İl Müdürlüğü ve Arçelik'te. Afyon'da; Beton Travers Fabrikası, Afyon Şeker İşletmesi'nde. Kayseri'de; Karayolları ve EBK'de işçiler fabrikalara kapanırken, birçok yerde davullu zurnalı halaylar çekildi ve basın açıklamaları, gösteriler düzenlendi. KESK ve DİSK'e bağlı sendikalar eylemlere destek verirken, ODTÜ Öğretim Üyeleri de üniversitede geceleyerek işçilere anlamlı bir destek verdiler.

BES Eylemleri Sürüyor

Gelir İdaresi Yasası başta olmak üzere AKP iktidarının çıkarmak istediği saldırı yasalarına karşı başlattığı kampanya kapsamında, 4 Mart günü Türkiye genelinde iş bırakan Büro Emekçileri Sendikası (BES) üyeleri, iktidarın geri adım atmaması üzerine, sonraki günlerde de eylemlerini sürdürdüler.

BES İstanbul Şubeleri, 9 Mart günü AKP il binası önündeydi. 1500 BES üyesi sloganlarla, iş güvenceleri başta olmak üzere haklarına sahip çıktı ve iktidarı protesto etti. "Sözleşmeli Köle Olmayacağız" pankartının açıldığı eylemde, taleplerin yer aldığı önlükler giyildi ve sloganlar atıldı. "İMF'ye Memur Olmayacağız" diyen emekçiler adına yapılan açıklamada, mücadelenin süreceği vurgulandı.

BES İzmir'de ise iş bıraktı. 9 Mart günü Basmene Vergi Dairesi önünde toplanan BES üyesi 300 kişi sloganlarla Konak'a yürüdü. Hasan Tahsin Vergi Dairesi önüne geldiklerinde sayıları 600'ü bulan BES'liler burada bir açıklama yaparak "*dilenmeyeceklerini ağıt yaktırmayacaklarını meşru mücadele-*

lerini yürüteceklerini" söylediler. İzmir'de BES'in örgütlü olduğu; Kemalpaşa, Aliağa, Kadifekale, Taşıtlar, Şirinyer, Bornova Yamanlar, Ege, Basmene, Konak, Belkahve, Karşıyaka, Gaziemir, Balçova, 9 Eylül, Kemeraltı, Hasan Tahsin, Çakabey, Kordon Vergi Daireleri ile defterdarlık ana binada sabahdan itibaren memurlar iş bırakarak halaylar çektiler. BES İzmir Şubesi 4 Mart günü de alanlara çıkarak eylem yapmıştı.

Tüm Bel-Sen Toplu Sözleşme Hakkı İçin Eylem Yaptı

Tüm Bel-Sen İzmir 1 No'lu Şube, Büyükşehir Belediyesi önünde toplu sözleşme görüşmelerinin yapılması için davullu zurnalı eylem yaptı. Sık sık "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganının atıldığı eylem yerine gelen Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu, "toplular sözleşme görüşmelerinin yasal olmadığını" söylerken, Şube Başkanı Yaşar Gül yaptığı açıklamada, taleplerinin görmezden gelindiğini belirterek, "eylemlerimiz sonuç alınuncaya kadar sürecektir" dedi. Eyleme, BES'de destek verdi.

Cevizli TEKEL'e Ziyaret

HÖC'ün de içinde bulunduğu SEKA İşçileriyle Dayanışma Platformu, Cevizli TEKEL işçilerini ziyaret etti. Fabrika önünde yapılan basın açıklamasında, platform bileşenlerinin direnen işçilerin yanında olacakları bir kez daha yinелendi.

Emek Platformu'na 'Çeki Düzen' Hangi Yönde Verilecek?

9 Mart günü, SEKA direnişi gündemiyle gerçekleştirilen Emek Platformu toplantısı, EP'ye çeki düzen verilme tartışmasına dönüştü.

SEKA direnişini satmaya hazırlanan Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç'ın, SEKA'ya destek verilmesi doğrultusundaki bütün önerileri geri çevirdiği toplantıda Kılıç, EP'nin "artık heyecan vermediğini" söyleyerek "Emek Platformu" yerine "Dayanışma Platformu" yapılmasını önerdi. Kılıç, Hak-İş'in EP'de olup olmamasının fark etmeyeceğini de ekledi.

TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğanlı da, Hak-İş ve Kamu-Sen'i "platformda adı olup kendisi olmayan" örgütler olarak niteleyerek eleştirdi ve platformdan çıkarılmalarının düşünlmesini istedi. KESK Genel Başkanı Sami Evren de Soğanlı'yı destekledi ve EP'nin tartışılacağı geniş bir toplantı yapılmasını ve EP'nin dağıtılıp yeni bir yapı kurulmasını önerdi.

Tartışma Neyi Amaçlayacak?

Emek Platformu'nun sorununun isim değişikliği olmadığı açıktır. Türk-İş asıl tartışılması gerekenlerin üzerini küllemek istemektedir.

Evet, EP'nin kendisini tartışmasının zamanı çoktan geçmiştir. Devrimciler EP üzerine değerlendirmelerinde, pratiğinin eleştirisinde bunu defalarca dile getirerek çağrılar yapmışlardır. Bugün tartışılmaya başlanması bir olumluluktur. Ancak sorun bu tartışmanın hangi hedefe yöneleceğidir. EP yerine neyin ika-

me edileceği ya da "çeki düzen vermekten" ne anlaşıldığıdır. Örneğin şu sorular cevaplanmalıdır:

Bütün halk güçlerinin muhafefetini örgütleyecek bir yapı olacak mı? Yüzünü "emek güçlerinin" en dinamik kesimi olan devrimcilere dönecek mi? Sivil toplumcu mücadele anlayışını terk edecek mi? Avrupa Birlikçiliği sorgulanacak mı? Çağdaş sendikacılığın düzen sendikacılığı olduğu görülecek mi? Emekçileri oyalama, aldatma oyunlarına son verecek mi? Emperyalizmin ve işbirlikçi tekelin saldırıları karşısında direnişler örgütlenme kararlılığını taşıyacak mı? Birlikte hareket etmesi gereken diğer muhalif güçlere karşı dayatmacılıktan vazgeçecek mi?

Bu soruları daha da çoğaltabiliriz. Mücadeleyi, örgütlenme ve direnişi temel almayacak olan bir yapı, adı ne olursa olsun, kimler içinde yeralırsa alsın, bugünkü EP'den büyük bir farkı olmayacaktır.

EP'nin Mevcut Durumunun Tek Sorumluları Hak-İş ve Kamu-Sen Mi?

Hak-İş ve Kamu-Sen'in iktidarlarla kolkola oldukları, eylemlere katılımlarının neredeyse üç beş kişiyi geçmeyip, Emek Platformu'na katılımlarının göstermelik ve tıkayıcı olmaktan başka bir anlam taşımadığı doğrudur.

Ancak tek sorun bunlar mı? Bütün bir EP pratiğini onlar mı ortaya çıkardılar? Ya geride kalanlar; Türk-İş, KESK, DİSK,

TMMOB nasıl bir mücadele anlayışı, nasıl bir sendikacılık savunuyorlar ki? Pratik ortadadır, kimse kimseyi kandırmasın. EP'nin bugüne kadar ki pratiğinden bu kuruluşlar da sorumludurlar. Emek hareketinin en geri noktaya çekilmesi, "bol laf az pratik" ve emekçileri oyalama taktikleri sadece Hak-İş ve Kamu-Sen'in mahareti değildir. EP'yi düzen sınırları içinde tutan, iktidarlarla köprüleri atmasına engel olan da salt onlar değildir. Hak-İş ve Kamu-Sen'i eleştirenlerin öte yandan devrimcileri çeşitli platformlarda dışlama konusundaki pratikleri, Hak-İş ve Kamu-Sen eleştirilerinin altında yatanın gerçekten mücadeleyi geliştirme kaygısı olup olmadığını kaçınılmaz olarak sorgular.

Devrimci Sendikal Anlayış Tartışılmalı!

Emek Platformu'nun bileşenleri ve yapısını tartışmak yetmez, anlayışı tartışılmalıdır.

"Çeki düzenin" hangi yönde verilmesi gerektiği açıktır; düzenin çizdiği sınırlar, statükolar parçalanmalıdır. Mücadeleyi, halkın muhafefetini geliştirmeyi hedefleyenler, militan bir sendikacılığı benimseyenler yapabilir ancak bunu. EP'nin mevcut bileşenleri bu noktada kendi anlayışlarından başlamalı tartışmaya. Avrupa çağdaş sendikacılığını terk etmeyen bir DİSK, EP'ye de bir şey katamaz. Avrupa Birliği'ne hem evet hem hayır diyen bir KESK, IMF'nin saldırılarını karşısında da dik duramaz. Sendikacılığı, iktidarla, patronlarla masabaşı pazarlığı olarak gören bir Türk-İş, Hak-İş'in içinde olmadığı bir EP'yi bugünden farklı bir noktaya taşıyamaz. Tıkanmaların, sendikaların eriyişlerinin, iktidarlar tarafından ciddiye alınmayışın tek çaresi vardır; devrimci sendikacılık, devrimci mücadele!

Yeni TCK nasıl pazarlandı? Halkı kimler, nasıl aldattı?

- ▼ Burjuva basın, yeni TCK'daki faşist maddelerin yeni farkına vardı! 'Gazeteci Milleti Uyuyor' muydu? Yoksa 'uyutma' politikasının kalemşörlüğünü mü yapıyordu?
- ▼ O zaman da gerçeği yine sadece biz yazdık. Uyardık. Ve biz haklı çıktık.
- ▼ Şimdi de, yasayla verdiğini genelgeyle geri alma, polis devletini pekiştirme oyunu sergileniyor.

Yeni Türk Ceza Kanunu, 26 Eylül 2004'te TBMM'de kabul edildi. 12 Ekim 2004'te Resmi Gazete'de yayınlandı. Yani tam 5 ay önce. Yasa 1 Nisan'da da yürürlüğe giriyor.

Bu kadar aydır TCK'ya tek bir eleştiri yöneltmeyen burjuva basın birden TCK'nın basınla ilgili baskıcı maddelerini keşfetti. Gazete ve televizyonlarda eleştirilmeye başlandı.

Hatırlanacaktır, TCK tartışmaları, hükümet, AB ve burjuva medya tarafından "zina" tartışmasına hapsedilmiş, başka hemen hiçbir yönü gündeme getirilmeksizin de meclisten geçirilmişti.

Tabii benzer her yasada olduğu gibi, bu da halka "yargıda devrim", "AB yolunda büyük bir adım daha" propagandalarıyla sunuldu.

Burjuva medya o zaman alkışlarla karşıladıkları yasada şimdi "baskıcı hükümler" keşfettiler. Milliyet'ten Hasan Cemal şöyle yazdı mesela:

"Ay başında Yeni Türk Ceza Yasası yürürlüğe giriyor. Birçok maddesinde gazeteciler için hapis cezası öngörülmüş durumda.

Niçin zamanında cayırtı koparılmadı? Basın örgütleri neredeydi? Gazeteci milleti uyudu mu?" (8 Mart 2005, Milliyet)

Evet doğru, uyuyorlardı. Veya daha doğru bir deyişle "AB sarhoşu"ydular.

Devrimciler, düşünce özgürlüğü de dahil olmak üzere, yeni TCK'nın tüm bölümlerinin faşist niteliğine ısrarla dikkat çektiler.

Mesela daha o zaman hukukçulara şöyle bir çağrı yaptık:

"Mussolini'nin zihniyetini bugüne taşıyan Türk Ceza Kanunu hazırlanıyor, TBMM'ye geliyor, yasalaşılıyor; hukukçular suskun."

TCK'yi değerlendiren bir başka yazımızda sunları söyledik:

"Türk Ceza Kanunu, hukuki ölçülere göre, adaletin yerine getirilmesi kaygılarıyla mı hazırlandı? Hayır? Zaten böyle olmadığı için bırakın halkın, demokratik kitle örgütlerinin düşüncelerini, hukukçuların öneri ve itirazları dahi dinlenmedi..."

"78 yıllık TCK kaldırılıyor; Yeni TCK ya-salaşılıyor."

Türkiye demokratikleşmiyor! Tersine, faşizm kurumsallaşılıyor!"

"Faşist TCK, zinanın arkasına saklandı. 'Zinayı tartışanlar, düşünce özgürlüğünü, inanç özgürlüğünü, örgütlenmeye, eleştiriye getirilen engelleri tartışmıyor."

Bunların hepsini 19 Eylül 2004 tarihli 124. Sayımızda yazdık. Sonraki haftalarda da bu konuya ilişkin yazılarımızı sürdürdük.

Devrimciler yazdı, söyledi, uyardı. Kişisel de olsa, başka eleştirip uyarılar da oldu. AKP grubunda bile Cemil Çiçek'in TCK'yı tanıtım konuşmasının ardından bazı milletvekilleri, "MHP'lileşiyor muyuz?" diye sordular. AKP'nin baş destekçisi Yeni Şafak, bir yıl önce "TCK'da devrim gibi değişiklik" dediği yasanın taslağını görünce "Mussolini Tasarısı" diye yazmak zorunda kaldı.

Ama Hasan Cemal'in Milliyet'i de içinde olmak üzere, en başta Doğan Medya, bu gerçeklerin üstünü örttü. Bu yasayı AB istiyordu, AKP de çıkarıyordu, öyleyse desteklenmeliydi, sorulayıp eleştirmeye gerek yoktu. Esas olan emperyalistlerin ve işbirlikçilerin programının uygulanmasıydı.

Burjuva medya, görmeyen değil, göstermeyendir

Burjuva medya, bu programın halka karşı savunulmasının kalemşörü olarak, AB'ye uyum yasalarıyla "toz pembe" bir ülke yaratılacağı yalanını yazdı hergün.

Görüldüğü gibi, yalnız kaçak rakı değil, AB sarhoşluğu da kör ediyor. Gözlerinin önündeki faşist maddeleri bile görmezden geldiler.

Gerçekte "AB'ye uyum" konusunda oynanan

oyun bellidir. Hasan Cemal'in yazısında bu oyunun içyüzü de var. Şöyle diyor:

"Yeni Basın Yasası'nda gazeteciler için olmayan, kaldırılan hapis cezaları şimdi Yeni Ceza Yasası'nda yer alıyor." (Hasan Cemal, 8 Mart 2005, Milliyet)

Polis ve jandarmanın istekleri yerine getiriliyor

AB'ye uyum adına bazı hak ve özgürlükleri tanıyan yasalar çıkarılıyor; ardından çıkarılan genelgelerle, yönetmeliklerle o haklar da kullanılamaz hale getiriliyor.

Saraçhane-Beyazıt'taki polis vahşeti tartışılırken AKP hükümeti tarafından düzenlenen "Güvenlik Zirvesi"nde, polisin, jandarmanın yetkilerini kısıtlayan uyum yasalarına karşı, bu kısıtlamaları kaldıracak 8 genelge çıkarılması kararı alındı. "Demokratikleşme oyunu" böyle sürüp gidiyor. Bu oyunda AKP tek başına da değil; oyunun öteki ucunda da Avrupa Birliği var. O da çıkarılan uyum yasalarına bakıp "reformlar memnuniyet verici" diyor, bu yasaları geçersiz kılan genelge ve uygulamalara gözünü kapıyor.

Burjuva medya da bu oyunun bir parçasıdır. Sorun gazetecilerin ne uyması, ne de sarhoşluğudur. Burjuva medya, bilinçli ve sistemli bir biçimde faşizme AB makyajı yapılması politikasına ortak olmuşlardır. Bu nedenle arada bir şu yasayı, bu uygulamayı eleştirmelerinin de hiçbir hükmü yoktur.

Halka, devrimcilere karşı hazırlandığını düşündükleri mızrağın ucunun kendilerine de dönebileceğini gördüklerinde, eleştirmeye başlamışlardır. Fakat hala Ceza Kanunu'nun bütününe, asıl mantığına yönelik bir eleştiri yapmamaktadırlar. Çünkü hala oyun sürmektedir ve burjuva medyanın oyundaki yeri aynıdır. Böyle olduğu için, yeni TCK'nın direnmeyi, hak aramayı yasaklayan, "suç" olarak gören maddelerini, devrimci tutsakların düşünceleriyle yaşamasına karşı, tecrit politikasını pekiştirmek için konulmuş maddelerini, hala görmezden gelmeyi sürdürüyorlar.

Tutsak Ürünleri Antalya'da

"Direnerek üreten, üreterek direnenlerin sergisi", Eğitim-Sen Antalya Şubesi'nde. 9 Mart'ta Antalya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği tarafından açılışı yapılan sergi üç gün boyunca halkın yoğun ilgisiyle sürdü. Sergi iki gün süreyle de Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği binasında halka sunulduktan sonra Muğla'ya taşınacak.

Antalya Temel Haklar Başkanı Funda Özceylan, serginin açılış konuşmasında "sergideki ürünleri üretenlerin, birçoğunun bugün hayatta olmadığını... bunların halkın direniş tarihinin paha biçilmez değerleri olduğunu" vurgulayarak, başeğmeyen tutsakların, F tiplerini bile hayat alanlarına dönüştürebilenler olduklarını belirtti.

Abdi İpekçi'ye "Yasak"

Abdi İpekçi Parkı'nın bir köşesinde TAYAD'lı Aileler var. 1,5 yıldır oradalar. Bir örnek oldular. Bugün aynı yerde Düzceli Depremzedeler ve türban yasağına karşı seslerini duyurmak isteyenler de eylemlerini sürdürüyor.

Abdi İpekçi Parkı'nın direnenlerin bir mevzisi olmasını engellemek için AKP iktidarının polisi her türlü baskıya başvurdu. Bunlarla sonuç alamayınca bu kez belediye devreye sokuldu. Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin geçtiğimiz günlerde "Abdi İpekçi Parkı'nı her türlü eyleme kapatma kararı" aldığı öğrenildi. Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden yapılan yazılı açıklamada "bitki örtüsünün zarar gördüğü" gerekçesiyle Abdi İpekçi Parkı'nın mitinglere kapatılacağı bildirildi. "Bitki örtüsü" zarar görmesin ama tecritte insanlar ölsün, depremzedeler dertleriyle başbaşa kalsın, inançları yasaklananlar sesini duyuramasın. Amerikan islamcılığının "çevreciliği" de böyle oluyor.

Rio Tinto Ovacık'tan Defol!

RİO TINTO adlı şirket, Ovacık İlçesi'nde siyanürlü maden arama projeleriyle halka ve doğaya saldırıyor. Maden üretiminde dünya piyasasının % 12.5'ini elinde tutan emperyalist tekel, Türkiye'de YAMAS (Yeni Anadolu Mineral Maden Şirketi) aracılığıyla, Ovacık'ta SİN ve KIZILVİRAN Köyleri'nde 82 bin hektarlık alanda çalışmalara başladı.

Ovacık halkı, insan hayatını ve doğa tahribatını hiçe sayan bu projeye karşı tepkilerini imza toplayarak dile getirmeye çalışıyor. Şirket bu tepkiyi durdurabilmek için 8 Mart'ta bir toplantı düzenledi. Toplantıya, içlerinde Dersim Temel Haklar'ın da olduğu DKÖ'lerin oluşturduğu **Dersim Nehirler Ve Topraklar Hareketi** de katılarak, şirket temsilcilerinin yalanlarını teşhir ettiler. Daha sonra Ovacık halkının bu sömürücülere karşı çıkacağı belirtilerek sloganlarla toplantı salonu terkedildi. Salonun üçte ikisi bu tavra destek vererek salonu boşalttı.

Gençlik Federasyonu, polis idare işbirliğiyle açılan soruşturmaları protesto eylemlerini sürdürüyor. 'F Tipi Üniversite İstemiyoruz' diyen gençlik, oligarşik düzenin istediği gençlik tipini reddediyor. Onlar; düşünen, üreten, örgütlenen, ülke ve dünya sorunlarıyla ilgilenen bir gençlik olmaya devam edecekler.

◆ İstanbul Gençlik Derneği üyeleri 4 Mart günü İstanbul

Soruşturmalar, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne saldırıdır

Hüsnü Kıyak, üniversite yönetimlerinin, 'Öğrenciler ol-

Üniversitesi'nde yaptıkları basın açıklamasında, üniversitelerde toplam 236 öğrenci hakkında soruşturma açıldığını bildirdiler. "Polis İdare İşbirliğine, Soruşturmalara Son" pankartının açıldığı eylemde federasyon üyeleri, alkışlarla Hukuk Fakültesi'nden merkez kapıya yürüdü. Burada "Soruşturmalar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atan öğrenciler adına Emrah Yayla'nın yaptığı açıklamada, soruşturmalara örnekler verilerek, düşünmeyen, örgütlenmeyen bir gençlik yaratılmak istendiği belirtildi. Açıklamanın ardından tekrar üniversitenin içine girmek isteyen öğrencilere ÖGB'ler keyfi kimlik dayatmasında bulunarak engel olmak istedi. Yaşanan tartışmanın ardından öğrenciler kimlik göstermeden okullarına girdiler.

◆ Samsun Gençlik Derneği de 2 Mart günü Konak Sineması önünde, "Polis-İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son - Gençlik Federasyonu" pankartıyla bir basın açıklaması yaptılar.

Öğrencilerin demokratik hakkını kullandığı sırada polisin yasadışı çekim yaptığını gören dernek üyeleri, müdahale ederek, izin belgesi sordu. Polisin pervasızca çekimi sürdürmesi üzerine, öğrenciler bu durumu teşhir ettiler. Çevredeki insanların bu yasadışılığa tanık olması üzerine polisler çekimi kesmek zorunda kaldılar. Daha sonra açıklamalarına devam eden öğrenciler, devrimci-demokrat, ilerici öğrencilerin maruz kaldığı

soruşturma ve ceza terörünün polis-idare işbirliği ile uygulandığına ve bunun iktidarın yıldırma politikalarının ürünü olduğuna dikkat çektiler.

◆ Sivas Gençlik Derneği üyeleri, 5 Mart günü Eğitim-Sen binasında basın açıklaması yaptılar. Dernek üyesi

masaydı okulları ne güzel yönetirdik' kafasına sahip olduklarını ve öğrencilere saldırdıklarını söyledi. İstanbul'daki "gizli soruşturma" olayına değinen Kıyak, soruşturma açılan yerlerden birinin de Sivas olduğunu belirtti. Uğur Kaymaz'ın infazını protesto eden 50 öğrenciye soruşturma açıldığını kaydeden Kıyak, öğretim üyelerinin polisin direktifleriyle hareket ettiklerini vurguladı. Açıklama sonunda, federasyonun başlattığı imza kampanyası hakkında bilgi verildi.

◆ Adana Gençlik Derneği üyeleri de 5 Mart'ta İnönü Parkı'nda yaptıkları eylemle soruşturmaları protesto ettiler. "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Lise İstemiyoruz, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları atılan eylemde, "Polis İdare İşbirliğine Son" pankartı açıldı. Dernek üyesi Mehmet Gökmen, soruşturmaların yanısıra Adana'da kimi liselerde yaşanan baskılara da değindi. Özellikle Emine-Nabi Menemencioğlu Lisesi'nde, sadece Gençlik Derneği'ne gittikleri için, okul müdürünün polisle birlikte öğrenciler üzerinde baskı oluşturduğunu söyleyen Gökmen, bu hukuksuzluğa son verilmesini istedi. Gökmen, 4 Mart günü okullarında Ç.Ü. Rektörü Alper Akınoğlu'nun polisle birlikte, ilerici öğrencilerin bulunduğu kantini basmasının ardından, rektörün kendilerine özeleştiri verdiğini hatırlatarak, takipçisi olacaklarının dile getirdi.

◆ Soruşturmaların protesto edildiği yerlerden biri de Amasya'ydı. Amasya Gençlik Derneği adına konuşan Atilla Cintamür, okullarda açılan soruşturmalarla eğitim haklarının engellendiğini belirterek, "Polis-idare işbirliği sonucu tecrit edilip tek tip insan yaratılmak istenmektedir. Ve giderek konuşmayan, düşünmeyen, üretmeyen bir gençlik yaratılmak isteniyor" dedi. "Yasal hakkımızı kullanmak bile idare tarafından suç sayılıyor" diyen Cintamür, F tipi üniversite istemediklerini belirtti.

◆ Malatya Gençlik Derneği'nin basın açıklaması ise postane önünde gerçekleşti. "Öğrenci-

Sayı 149

16

13 Mart
2005

Samsun Gençlik Derneği üyeleri, 2 Mart'taki eylemde yasadışı çekim yapan polisler hakkında 4 Mart günü suç duyurusunda bulundular. Polislerin resmini mahkemeye veren öğrenciler, adliye önünde açıklama yaptılar.

yiz, Haklıyız, Kazanacağız", "Soruşturmalar Son" dövizlerinin açıldığı eylemde konuşan Tuba Büdüş, "Bizler bu ülkenin vatanseverleri, devrimci gençliği olarak saldırılara yine yanıt vereceğiz. Halk için bilim, halk için eğitim mücadelemizi sürdüreceğiz. Ülkemizi ABD ve Avrupa emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine bırakmayacağız" diye konuştu.

◆ Kayseri'de Hunat Meydanı'nda basın açıklaması yapan **Kayseri Gençlik Dernekli** öğrencilere ESP ve BES'de destek verdi. Açıklamayı okuyan Salih Aslantaş polis-idare işbirliğine ve

soruşturmalarına karşı mücadelenin her zaman olduğu gibi süreceğini ifade etti. Eylemde "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları atıldı.

◆ **Erzincan Gençlik Derneği** üyeleri 2 Mart günü Eğitim Fakültesi önünde yaptıkları açıklamada, "Bizler, başta soruşturmalar olmak üzere her türlü baskı ve saldırıya karşı mücadeleye devam edeceğiz" dediler. "Polis - İdare İşbirliğine ve Soruşturmalar Son" pankartının açıldığı açıklamada "F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganı atıldı.

Önder Babat Anıldı

3 Mart 2004'te İstanbul Beyoğlu'nda, Devrimci Hareket Dergisi'nden çıktıktan sonra katledilen Önder Babat için anma gösterileri düzenlendi.

Beyazıt Meydanı'nda toplanarak, Üniversite Öğrencileri imzalı "Önder Babat'ı Unutmadık, Unutturmayacağız", "Önder Babat Ölümsüzdür" pankartları açan öğrenciler "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları attılar. Önder Babat'ın katledildiğinde yanında bulunan arkadaşları

Burak Yücel, Babat'ı anlatan bir konuşma yaptı.

Katilleri hala bulunmayan Babat için, katledildiği Taksim İmam Adnan Sokak'ta; Devrimci Hareket, HÖC ile çeşitli DKÖ'lerin katıldığı bir meşaleli yürüyüş yapıldı. Yüzlerce kişi, "Önder Babat Ölümsüzdür", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" pankart ve dövizleri ile Babat'ın resimlerini taşıdılar. Katledildiği yere karanfiller bırakılmasının ardından Devrimci Hareket Dergisi adına Fehmi Kılıç bir konuşma yaptı. Grup Yorum üyesi Hakan Alak

da kısa bir konuşma yaptıktan sonra Yorum, "Bize ölüm yok" marşını söyledi.

Sayı 149

17

13 Mart
2005

Ç.Ü Rektörü Akınoğlu: **Soruşturmalar Polis, MİT İşbirliğiyle Açılıyor**

Üniversite rektörlerinin polis talimatlarıyla öğrencilere soruşturma açtıkları biliniyordu. Ama, sivil polislerle birlikte öğrenci kantini basan rektör örneği yaşanmamıştı. Çukurova Üniversitesi'nde 4

Mart günü sabah erken saatlerde Eğitim Fakültesi R-1 Kantini rektör ve sivil polisler tarafından basıldı. Devrimci, demokrat öğrencilerin bulunduğu kantinde devrimci bir öğrencinin kimliğine ve afişlerine el konuldu.

Öğrencilerin rektörlüğe yürüme kararı almasının hemen ardından, Rektör Prof. Dr. Alper Akınoğlu, kantine geldi. Sanki az önce kantini basan kendisi değil-

miş gibi, "afiş asmaları için billboardlar yapacağını, okuldaki kameralardan kendisinin de rahatsız olduğunu ve en kısa zamanda kaldıracağını" söyledi. Öğrencilerin haksız, gizli soruşturmaları sorması üzerine ise, rektörün cevabı şu oldu:

"Bunlar polis ve MİT işbirliği ile açılıyor, bizimle ilgisi yok."

Üniversiteleri kim ve nasıl yönetiyor sorusunun cevabını, üniversitenin başındaki kişi veriyor. Peki, polis ve MİT'in bu pervasızlığına göz yuman, dolaylı ya da doğrudan ortak olan bir bilim insanı gençlerimize ne öğretebilir. Gençlik Federasyonlu öğrencilerin okullarda bilimin ışığının değil polisin yol gösterdiğini söylemelerinin ne kadar yerinde bir tespit olduğu böylece ortaya çıkıyor.

Soruşturmalar Sürüyor

Gençlik Federasyonu'nun ocak ayında yaptığı 'Ne ABD, Ne AB, Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son' kampanyasına katılan Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi öğrencisi Vahit Bakır hakkında, Ankara'da düzenlenen demokratik eyleme katıldığı gerekçesiyle soruşturma açıldı. Biga İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Ali Akdemir, bununla da yetinmeyecek, Bakır'ın başkanı olduğu Halk-Bilim Topluluğu'nun da faaliyetlerini durdurdu. Öğrenciler yaptıkları açıklamada dekanın öğrenciler üzerinde baskı kurmaya çalışmasının, artık bir gelenek haline geldiğini ifade ettiler.

Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü ise aynı kampanya için 11 öğrenciye soruşturma açtı. Soruşturmaları protesto için stand açanlardan, Gençlik Dernekli Özgür Aşan'ın da olduğu 3 öğrenciye ise 1 ay uzaklaştırma cezası verildi.

Rektör Alper Akınoğlu

BAŞEĞMEYEN KADINLARIMIZIN YOLUNDAYIZ

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü tüm Türkiye’de kutlandı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi, bir çok kentte katıldığı gösterilerde, 8 Mart’ın devrimci özüne uygun sloganları ve devrimin kadın kahramanlarının sesini alanlara taşıdı. “Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız” ve “Tecriti Kaldırın” pankartları taşınan HÖC kortejlerinde yer alan şehit kadınlarımız, emekçi kadının özgürlüğünün, halkın kurtuluş mücadelesinde olduğunu bir kez daha gösteriyorlardı.

İstanbul: Faşist Düzene Demokrasi Maskesi Giydirmeye Çalışanlar Coplarla Uyandı

Aynı bir yazımızda nedenlerine değindiğimiz, üç ayrı eylemin gerçekleştirildiği İstanbul’da, ilk eylem 5 Mart günü DEHAP, ÖDP, EMEP gibi gruplarla, feministlerin düzenlediği miting oldu. Kadınlara Nil Karaibrahimgil’in şarkılarının dinletildiği mitingin yapıldığı Kadıköy’de, ertesi günü EKB tarafından bir miting düzenlendi.

Aynı gün; HÖC, Partizan, ÖMP, BDSP, HKM, Devrimci Hareket, Emekçi Kadınlar, Kaldıraç, Aka-Der, Demokratik Kadın Hareketi, DHP, ÇHD, PDD, Odak, EHP tarafından ise, Beyazıt’ta binden fazla kişinin katıldığı bir eylem yapıldı.

İlk Saldırı Saraçhane’de

Eylemin açıklanan programı doğrultusunda Saraçhane’den Beyazıt’a yürüyüş gerçekleştirilecek ve burada bir açıklama düzenlenecekti. Ancak HÖC kitlesi bile Saraçhane’de henüz toplanmadan, polisin önceden planlandığı tartışma götürmez saldırısı da başladı. HÖC’ün dışında diğer gruplardan Mücadele Birliği ve Yeni Demokrat Gençlik’ten devrimcilerin de bulunduğu bir grup insana yönelik saldırı, bizzat Siyasi Şube’den sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Şefik Kul’un talimatı ile başladı. Henüz pankart açılmamış ve slogan dahi atılmamışken coplarla, gaz bombalarıyla saldıran polis, bir çoğunu yaralayarak 50’si HÖC’lü 65 kişiyi gözüaltına aldı. Çok sayıda kişi öldüresiye dövülürken, kitle “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek” sloganlarıyla direndi.

Saldırı esnasında başından ve vücudunun diğer yerlerinden yaralanan birçok insanın baygın bir şekilde yerlerde yattığı görülürken, polisin vahşette sınır tanımadığı birçok insanı 5-6 metre yükseklikten aşağı atmasıyla görüldü. Dergimiz çalışanı Necla Can ucu sivri metal park korkuluklarına itilerek çene altına 3 cm kadar bir demirin girmesine neden olundu. Kalbinde pil bulunan Mücadele Birliği taraftarı Fatma Yıldırım ise kalp krizi geçirdi. Ambulanslar birçok insanı hastanelere taşıdılar.

Saldırı çevik kuvvet otobüslerinde de vahşice sürdürülürken, bir grup HÖC’lü Saraçhane-Eminönü yolunu keserek vahşeti protesto etti. Polis biber gazlarıyla burada da saldırılarına devam etti. Yeniden dağılan ve burada da gözaltılar veren HÖC’lüler, yeniden toplanarak Büyükşehir Belediyesi’nin önündeki yolu kestiler. “Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız” sloganlarının atıldığı eyleme müdahale etmek isteyen iki polis otosuna karşı kendini savunan HÖC’lüler, aracı tahrip ettiler. Tüm bu vahşi saldırı ve gözaltılardan sonra HÖC’lüler Beyazıt’ta yapılacak eyleme katılmak üzere meydana gittiler.

Beyazıt’ta AKP Polisinin Vahşeti Sınır Tanımıyor

Tramvay duraklarının bulunduğu yerde toplanan yaklaşık 1200 kişi, Beyazıt Meydanı’na doğru yürü-

yüşe geçti. Gruplar kendi pankartlarını taşıırken, sloganlar atıldı. "Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Özgür Kadın Direnen Kadındır, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganlarını öfkeyle atan HÖC'lülerin, saldırılarla yıldırılamayacağı bir kez daha görülmüş oldu.

Beyazıt Meydanı'nda bir yandan polisin tahrikleri sürerken, tertip komitesi adına 8 Mart'a ilişkin yapılan konuşmalarda Saraçhane'deki saldırı da kınandı. Kızılbayraklarıyla alandaki yerini alan HÖC kortejinde bulunan şair Ruhan Mavruk kısa bir konuşmanın ardından "Analar" isimli şiirini okudu.

Daha sonra eyleme katılan gruplar adına konuşmalar gerçekleştirildi. TAYAD'lı Aileler'den Eylül İşcan, 8 Mart'ın ödenen bedellerle, bedenlerini açığa yatan, tutuşturup alev alev yanan kadınlarımızla daha bir anlamlı hale geldiğini dile getirdi.

Eylem boyunca "Kadınlar Haklıyız Kazanacağız, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Irak Kadınları Yalnız Değildir, 8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak, Baskılar Bizi Yıldırıamaz, Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı.

Konuşmaların ardından Grup Yürüyüş ve Grup Yel'in söylediği türkülerle tüm kitle halaya durdu. Eylemin bittiğinin anons edilmesinin ardından kitle dağılırken polisin vahşi saldırısı başladı. Devrimcileri sindirmeye çalışan polis, ucuz bahaneler aramaya dahi gerek duymadan gaz bombalarıyla, joplarla Beyazıt Meydanı'nda terör estirdi. Yüzlerce insanın üzerine atılan gaz bombaları yetmedi, yakın mesafeden gaz sıkıldı, yere düşenler hunharca coplandı, birçok insan bayılana kadar dövüldü, bir kişi yüksek bir yerden atılarak beli ve ayaklarından sakatlandı. Saldırıda çok sayıda insan çeşitli yerlerinden yaralandılar. Başlarında Çevik Kuvvet Amiri ile Şefik Kul'un bulunduğu polisler Beyazıt sokaklarında terörünü sürdürürken, tam bir güruh halinde Eminönü'ne koşmaları, yol boyunca halkın korkuya kapılmasına neden oldu. Saldırıda birçok kişinin de gözaltına alındığı öğrenildi.

Polisler 'Nereye Şikayet Ederseniz Edin' Diye Meydan Okudular

Bu arada, saldırı sonrası suç duyurusunda bulunmak için onlarca insan İstanbul Adliyesi'ne giderken, burada bulunan ÇHD'li avukatlar gözaltılara ilişkin bilgi almaya çalıştılar ve polisin saldırısına uğradılar. Avukatları tartaklayan polisin, "gidin nereye şikayet ederseniz edin" sözleri, emir aldıkları yere duydukları güveni gösteriyordu.

Yapılan suç duyurusunun ardından avukatlar,

İstanbul Adliyesi

Saldırı Protesto Edildi

Saraçhane ve Beyazıt'taki saldırının ardından bir çok kurum açıklamalar yaparak protesto etti.

İstanbul Temel Haklar, **"İşbirlikçi AKP'nin AB yolunda 'demokrasi' gösterilerinin tüm vahşetiyle sürdüğünü"** belirterek, *"Emperyalistler ve işbirlikçileri, tarihin hiçbir döneminde, hak ve özgürlük mücadelesi veren kesimlere karşı vahşet ve zulümden vazgeçmemişlerdir"* dedi. İstanbul HÖC Temsilciliği tarafından yapılan açıklamada vahşet protesto edilirken, İKM, Grup Yorum, Tavr ve FOSEM açıklamasında, *"İkinci sınıf insan muamelesini kabul etmeyen kadınlara AKP'nin zihniyeti tahammül edemez. Çünkü onların kafasında kadınlar hep el pençe divan durması gereken varlıklardır"* denildi. TAYAD'lı Aileler ise *"başegmeyen kadınlarımızın yolunda yürümeye devam edeceğiz"* dediler. Halkın Hukuk Bürosu, Gençlik Federasyonu, Mersin Temel Haklar ve çeşitli sol gruplar yaptıkları açıklamalarda polis vahşetini kınadılar ve AKP'ye destek veren Avrupa emperyalistlerinin de sorumlu olduğunu söylediler.

Saldırının hemen ardından ise İstanbul Adliyesi önünde basın açıklaması yapılarak suç duyurusunda bulunuldu. Adliye önünde toplanan İstanbul Temel Haklar üyeleri ve Çağdaş Hukukçular Derneği avukatları, saldırı nedeniyle İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Çevik Kuvvet Müdürlüğü ve görevli polisler hakkında suç duyurusunda bulundular. Bir açıklama yapan İstanbul Temel Haklar üyesi Nazmiye Kaya, *"işbirlikçi AKP hükümeti, bu yaklaşımlarından vazgeçmelidir. Gözaltına alınanlar hemen bırakılmalı ve sorumlular ise cezalandırılmalıdır"* diye konuştu.

İstanbul Temel Haklar'da 8 Mart Etkinliği

İstanbul Temel Haklar Kadın Komisyonu, 5 Mart günü dernek binasında bir etkinlik düzenledi. Büyük direnişin başegmeyen kadınlarının yolunda olduğunu belirten Temel Haklar üyeleri, kadın şehitlerin resimlerin oluşu pano hazırladılar. 8 Mart'ın tarihinin anlatıldığı konuşmanın ardından Temel Haklar Korosu türküler söyledi ve şiirler okudu. Daha sonra kadın şehitlerin resimlerinin ve kadınların direnişinin anlatıldığı dia gösterimi yapıldı. Komisyon adına yapılan konuşmadan sonra TAYAD'lı Ailelerden Melek Akgün de kadınların yaşadığı sorunları anlattı ve tecrite değindi. Şair Ruhan Mavruk'un da okuduğu şiirle katıldığı anma, korunun türküleriyle sona erdi.

Mersin’de de miting 6 Mart günü gerçekleştirildi. HÖC’lülerin taşıdıkları şehit kadınlarımızın resimlerini keyfi şekilde alana almayan polisle kitle arasında tartışmalar yaşanırken, HÖC’lüler attıkları sloganlarla, Saborar’ı, İdiller’i, Sevgiler’i, Yazgölüler’i yine de alana taşıdılar. HÖC’lüler yürüyüş sırasında ölüm orucunda şehit düşen bütün kadınlarımızın isimlerini okuyarak “ölümsüzdür” diye haykırdılar. HÖC’lüler umudun adını coşkuyla haykırarak “Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede” sloganı attılar. HÖC’ün yanısıra, Kadın Platformu, EKB, DEHAP, EMEP, ESP ve Partizan Metropol Alanı’na sloganlarla yürüdü. Polisin ikinci kez üst araması yapmak istemesini protesto eden kitle, oturma eylemi yaptı.

savcıdan, halen dışarıda bulunan polislerin teşhis edilmesini istediler. Teşhisi her nasılsa öğrenen polislerin oradan hızla kaçmaları ise “yasaların bekçilerinin” hukuka saygılarını göstermeye yetiyordu. 7 Mart Pazartesi günü ise mitinge katılan gruplar olarak ortak bir açıklama yapıldı. Tertip Komitesi adına Aysun Güven bir açıklama ile saldırıyı protesto ederken, adliye önüne gelen Temel Haklar üyeleri de suç duyurusunda bulundular.

Temel Haklar üyeleri adliye önündeki bekleyişlerini sürdürürken, gözaltına alınan HÖC’lüler “Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız” sloganlarıyla adliye getirildiler. Polisler resimlerinin çekilmesinden korkuya kapılıp muhabirimizi tehdit ederken, siyasi şubeye teslim edilenlerin dışındaki gözaltılar serbest bırakıldılar.

Ankara: Direniş Parkı’nda Kutlama

Ankara’daki kutlamaların adresi, TAYAD’lı Aileler’in direnişi sürdürdüğü Abdi İpekçi Parkı’ydı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi, içeriğinin boşaltılmaya çalışıldığı bugün 8 Mart’ın direnen, başeğmeyen kadınların günü olduğunu, kadının kurtuluşunun ancak mücadeleyle mümkün olacağını haykırdı.

“Tecrite Son”, “Başeğmeyen Kadınlarımızın Yolundayız” yazılı pankartların açıldığı ve kadın şehitlerin fotoğraflarının yer aldığı eylemde, saygı duruşunun ardından HÖC Ankara Temsilciliği adına Nurşen Toksoy bir konuşma yaptı. Bedrettin’in Hakikat Bacıları’na, Barikatlarda savaşan Parisli kadın komünarlara, Newyorklu dokuma işçilerine, Kurtuluş Savaşı’nın kadın kahramanlarına, Irak’ta, Filistin’de bağımsızlık için direnen kadından, bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye kavgasında ölümsüzleşen kadınlarımıza atıflar yaparak konuşmasına başlayan Toksoy, düzende kadının yerini anlattı.

Kadınların sömürenlere ve işbirlikçilerine karşı yapılan direnişlerin vazgeçilmez bir ögesi olarak; destan yazdıkları, özgürleştikleri dile getirilen açıklamada, 8 Mart’ın sınıfsal içeriğinin boşaltılmasına izin verilmeyeceği belirtildi. “Kadına yönelik şiddet” tartışmalarına da değinen Toksoy, “şiddetin kaynağı emperyalizmdir, oligarşidir. İkili baskı, ikili sömürü emperyalizme ve faşizme karşı savaşımızla son bulacaktır. Özgür kadın, emperyalizme ve faşizme direnen kadındır” dedi. Nurşen Toksoy’un konuşmasının ardından, Ankara Gençlik Derneği müzik dinletisi verdi. Hep birlikte halaya duran HÖC’lüler, “Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Halkız Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Yaşasın Abdi İpekçi Direnişimiz, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye” sloganlarını attılar.

Ankara’da ayrıca, çeşitli DKÖ’ler tarafından Abdi İpekçi Parkı’nda bir kutlama düzenlendi. Bir başka etkinlik ise, devrimci gruplar tarafından Yüksel Caddesi’nde gerçekleştirildi.

İzmir: 8 Mart, Emekçi Kadınların Günü

6 Mart günü yapılan kutlamalar, Bornova Stadyumu önünden yürüyüşle başladı. Bornova Meydanı’na yürüyen kitle sloganlarla Emekçi Kadınlar Günü’nü kutladı. HÖC eyleme, “Tecrite Son” ve “Başeğmeyen Kadınlarımızın Yolundayız” pankartları ile katıldı. Ölüm orucu direnişi ile bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen kadınların resimlerini ve kızıl bayraklar taşıyan HÖC kitlesi sık sık, “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş ve Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede” sloganlarını attı.

Eyleme, Türk-İş, KESK ve DİSK’e bağlı sendikalar ile siyasi gruplar pankartlarıyla katılırken, Limontepe halkı, “Halkız Haklıyız Kazanacağız”, “Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız” sloganlarını attılar. Alanda yapılan konuşmalar ve çekilen halaylarla miting son buldu.

Dersim: Nice Sergüller’imiz Var

Dersim’de kutlamalar ilk olarak 6 Mart günü Temel Haklar Derneği’nde yapılan etkinlikle başladı. Dernek binasında yapılan etkinlikte 8 Mart’ın anlamının anlatıldığı bir konuşma yapıldı. Konuşmayı yapan Temel Haklar üyesi Derya Ulaş, mücadelede

kadının önemine ve yerine değinerek sömürü düzenine karşı erkek yoldaşlarıyla omuz omuza verirken emperyalizme karşı mücadelenin aynı zamanda kadının kurtuluşu olduğunu vurguladı. F tiplerindeki direnişe değinen Ulağ, tecrit işkencesine karşı bedeni tutuşturan Sergül Albayrak'ı hatırlatarak "tecrit son bulmadıkça nice Sergüller var" dedi.

Bir başka etkinlik ise kent merkezindeki yürüyüşü. Yeraltı Çarşısı'ndan Kışla Meydanı'na yürüyen HÖC, DEHAP, DHP, EKB, Kalan Kültür Merkezi ve EMEP üyesi yaklaşık 2000 kişi 8 Mart'la ilgili sloganlar attı. HÖC'lülerin pankartını kontrol etmek isteyen polis ile göstericiler arasında tartışma yaşanırken, HÖC'lüler taşıdıkları pankartlar ve şehit kadınlarımızın resimleriyle "Kurtuluş devrimde" dedi-

ler. Yapılması planlanan miting olumsuz hava koşulları nedeniyle iptal edilirken, kutlamaya Belediye Konferans Salonu'nda devam edildi.

Adıyaman: Polis Her Yerde Provotör!

Adıyaman Kadın Platformu'nun 6 Mart günü düzenlediği mitingde zılgıtlar çekildi. İtfaiye binasının önünde toplanıp Uzay Center'e kadar yürüyüş yapan emekçi kadınlar, burada Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladılar. Haklar ve Özgürlükler Cephesi kızıl bayraklarıyla, "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" pankartıyla, "Tecrite Son, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Kadınız Haklıyız Kazanacağız" dövizleriyle mitinge katıldı. Kutlamada SEKA işçilerini destekleyen sloganlar da atılırken, polisin alana girişte ve yürüyüş esnasında tekrar tekrar arama yapma girişimine kitle "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganıyla cevap verdi.

Trabzon: Ne Mutlu Anadolu'ya; İnancıları İçin ölen Zehralar Var

Trabzon Gençlik Derneği'nin düzenlediği basın açıklamasına İHD şubesi de katıldı. Yapılan açıklamada, emperyalizmin yokedemediği değerlerin içini boşalttığı dile getirilerek, kadın haklarının sözde

Adana'da 6 Mart'ta düzenlenen mitinge katılan HÖC üyeleri kızıl-bayraklar ve devrimin meşalesi olan kadınlarımızın resimlerini taşıdı.

yılmaz savunucularının, kadınların dövülmesi üzerine kıyametleri kopartırken, döven devlet olunca suspus oldukları dile getirildi. "Ne mutlu Anadolumuza" denilen açıklama, "İnandığı değerler uğruna ölebilen Cananlar'ı, Zehralar'ı, Günaylar'ı, Sevgiler'i var" sözleriyle son buldu. Eylemde, "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" pankartı taşındı.

Salihli: Egemenler Zulmü Sürdürüyor

Salihli Haklar ve Özgürlükler Cephesi Temsilciliği, "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" pankartı açarak yaptığı eylemde, 8 Mart'ın tarihinde yeralan egemenlerin zulmünü hatırlatarak, 6 Mart'ta İstanbul'daki saldırıda da görüldüğü üzere, bu zulmün sürdüğü belirtildi. İbrahim Taşkelek tarafından yapılan açıklamanın ardından eylem sloganlarla sona erdi.

Kocaeli: Kavgı Kadını Özgürleştirir

Kocaeli Gençlik Derneği'nin, TMMOB'da düzenlediği etkinlikte Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel süreci anlatıldı ve kavganın kadını özgürleştirdiği dile getirildi. Derneğin tiyatro grubu Ümüde Tiyatro'nun, ezilen kadınları canlandırdığı oyunun ardından "Ekmek ve Gül" isimli film gösterildi.

Konya: Kadınız Haklıyız Kazanacağız

Konya Gençlik Derneği, Kayalı Park'ta yaptığı açıklamayla 8 Mart'ı kutladılar. Açıklamayı ilgiyle izleyen Konya halkının Tayyip Erdoğan'a tepkisi dikkat çekerken, eylemde "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız."

2500 kişinin katıldığı mitingte yerini alan Dicle Gençlik Derneği, Zehra'nın ve devrimci kadınlarımızın resimlerini taşıyıp, 'Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız' sloganları atarak, Diyarbakır'a unutturulmak istenen devrimciliğin sesini taşıdılar.

HÖC, AB Bilgi Merkezi Önünde

Avrupa Kendi Suçunu Aklayamaz

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 8 Mart günü Taksim'deki AB Bilgi Merkezi önünde yaptığı eylemle, 6 Mart'ta meydana gelen saldırıdan Avrupa Birliği'nin de sorumlu olduğunu söyledi.

Taksim Gezi Parkı'ndan sloganlar ve "8 Mart'a Saldıran AKP ve AB Emperyalizmidir" pankartıyla AB Bilgi Merkezi'ne yürüyen HÖC'lüler, burada bir basın açıklaması yaptılar. "İşte AB Demokrasisi, AKP 8 Mart'a Saldırdı" yazılı dövizler de taşıyan HÖC'lüler adına açıklamayı okuyan Eylül İşcan, saldırının tek sorumlusunun AKP olmadığını, AB'nin de sorumluluğu olduğunu vurguladı. Polisin, demokratik bir eyleme yönelik coplu ve gaz bombalı saldırısının, demokrasi yalanlarını ortaya çıkardığını söyleyen İşcan, AB yetkililerin açıklamalarına da değindi. Yapılan açıklamaları ikiyüzlülük olarak niteleyen İşcan, "AB gericisi ve baskıcı yüzünü maskeleyen ve suç ortaklığından kurtulma çabasıdadır" dedi. Eylemde, "Devrim Meşalesi Bizim Kadınlarımızın Elinde", "Baş Eğmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" ve "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Hatırlanacağı gibi, demokratik gösterilere yönelik saldırılardan biri de AB Bilgi Merkezi önünde yaşanmış, HÖC'lüler yerlerde sürüklenerek gözaltına alınmıştı. Ancak, o eylemde AB'nin sahte belgelerdeki suç ortaklığı dile getirildiği için, AB yetkilileri kendi büroları önündeki vahşeti görmezden gelmişlerdi.

Dünya Kadın Yürüyüşü Antalya Platformu'nun mitinginin yanı sıra, HÖC Temsilciliği de Kışla Han Meydanı'nda bir eylem yaptı. HÖC'lüler, başeğmeyen kadınların yolundayız dediler. Funda Özceylan yaptığı konuşmada, özgür kadının direnen kadın olduğunu vurguladı. Bayrampaşa'da 6 devrimci kadının diri diri yakıldığını hatırlatan Özceylan, "Kadınlarımıza zulmeden, onları sefalet mahkum eden, hapisanelerde diri diri yakan, tecritle katleden düzenden hesap sormak için direneceğiz" dedi.

Kadınız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Erzincan: Özgür Kadın, Devrimci Kadındır

Erzincan Gençlik Derneği'nin ilk etkinliği 6 Mart günü dernek binasında gerçekleştirildi. Kadının devrimci mücadeledeki yerine ve 8 Mart'a ilişkin konuşmaların yapıldığı etkinlikte şiirlerin yanı sıra, film gösterimi ve Grup SELVİ'nin müzik dinletisi yeraldı.

8 Mart günü ise Gençlik Derneği Vakıflar İşhanı önünde düzenlediği eylemde "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" yazılı pankart açtı. Yapılan açıklamada devrimci kadının özgürleşen kadın olduğuna dikkat çekilirken, "Devrim Meşalesi Bizim Kadınlarımız" sloganı atıldı.

Kayseri: Direnen Kadın Yalnız Değildir

Çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katılımı ile Hunat Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında İstanbul'daki saldırı protesto edildi. Kayseri Gençlik Derneği, KESK, ESP, EMEP, ÖDP ve çeşitli kurumların yer aldığı eylemde, "Yaşasın 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü, SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Direnen Kadınlar Yalnız Değildir" şeklinde sloganlar atıldı.

Zonguldak: Gençlik Kutladı

Zonguldak Gençlik Derneği, SDP Gençliği, EKİM Gençliği, YDG ve DGH'nin gerçekleştirdiği etkinlikte, ilk olarak 8 Mart'ın anlamı ve bugün amacından saptırıldığına değinilen bir konuşma yapıldı. Konuşmaların ardından şiir ve müzik dinletisi verildi.

Eskişehir: Kadınlarımızın Sorunları, Sistem Sorunundan Bağımsız Değildir

Gençlik Federasyonu 8 Mart günü Esnaf Sarayı önünde toplanarak basın açıklaması yaptı. Kadın şehitlerin nezdinde bütün bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm şehitleri için saygı duruşunun yapıldığı eylemde "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" pankartı açıldı. Federasyon adına konuşan Gülçin Ateş, kadınların sorunlarının sistem sorunundan ayrı düşünülemeyeceğini vurguladı ve "Devrimci kadınlarımız bütün kadınlara ve halklarımıza nasıl mücadele edilmesi gerektiğini öğretiyorlar" dedi. Yağmur altında yapılan eylem sloganlarla sona erdi.

Muğla: Başegmeyen Kadınlarımıza Polisin Tahammülü Yok!

Kuşunlu Camii önünde toplanan HÖC, BAGEH, SGD, DPG, YDG, SEH, DGH ve Muğla Üniversitesi Kadın Platformu üyeleri Sınırsızlık Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Polis keyfi şekilde yürüyüşü engellemeye çalışırken, HÖC'ün "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" ve "Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yaktılar" dövizlerine müdahalede bulundu. HÖC'lüler polisin dayatmalarına boyun eğmeyerek yürüyüşlerini sürdürdüler. Meydanda yapılan konuşmaların ardından, eylem atılan sloganlarla sona erdi.

AB'ciler Şaşkın; Ne Bekliyordunuz?

AKP'lilerin 'demokrat' olduğunu da, Avrupa ve siz uydurmuştunuz

Polisin vahşeti ve bu vahşet karşısında AKP iktidarının destekler tavrı, açık ki en çok Avrupa Birlikçileri hayal kırıklığına uğrattı. Aslında, Avrupa kendi riyakarlığının bir sonucu olarak olaya bu kadar üst boyutta tepki göstermese, bu şaşkınlığı yaşamayacakları da açıktı. Ama yaşadılar.

Birçok AB'ci köşe yazarı benzer tepkileri verirken, Radikal Gazetesi'nin attığı manşet hepsinin hayal kırıklığını özetliyordu. Tayyip Erdoğan, İçişleri

Bakanı Abdülkadir Aksu ve Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in polisi savunan ve dayak yiyenleri suçlayan açıklamalarına atıf yapan Radikal; 'Polis dövmede-lydi' diyemediler, manşetini kullandı.

Peki bu şaşkınlık niye? AKP iktidarının demokrat olduğunu size kim söyledi? Siz kendiniz çıkarlarınız için böyle ilan ettiniz ve halkı da buna inandırmaya çalıştınız. Kontrgerillanın göbeğinde yer aldığı, halka karşı Hizbullah'ı besleyip büyüttüğü, daha önceki İçişleri Bakanlığı döneminde sayısız gözaltında ölüm ve kayıptan sorumlu olduğu bilinen Aksu'nun emrindeki polisten başka bir şey mi bekliyordunuz? Tarikatçılığın bütün riyakarlığıyla sırtan yüzünde demokrasi keşfeden sizler değil miydiniz?

118 insanın katili, Susurluk'u açıkça savunan ve deşifre edilmelerinin yanlışlığını pervasızca ilan eden Cemil Çiçek'in polisin vahşetini bir yana bırakıp devrimcileri suçlamasından başka ne bekliyordunuz? Devrimci düşmanlığı damarlarında dolaşan kana karışmıştır onların. Hem Aksu hem de Çiçek'in, Susurluk'un oluk oluk kan akıttığı süreçler dahil olmak üzere, devletin en has adamları olması da size bir şey anlatmıyordu? Biliyorsunuz elbette bütün bunları ve daha da fazlasını. Ama Avrupa Birlikçilik gözlerinizi kör etti, AB'nin isteklerini yerine getirsin, bu yolda sizi yürütsün de gerisi önemli değil diye düşündünüz.

Peki şimdi bu iktidarın gerçek niteliğini, düzenin üç beş AB yasası ile değişmeyeceğini gördü mü bu AB'ci cenah? Umarız öyledir, ama görmeyeceklerdir. Aynı çıkarlar gereği iktidarın suçlarını örtbas etmeye, AB sesini çıkarmadıkça eleştirmemeye devam edeceklerdir. En açık ve dünyada eşi benzeri görülmedik örnek, Tayyip iktidarının hala hapishanelerde katletmeye devam etmesi ve ortada duran 118 ölümdür. Bir ülkenin demokrat geçinen insanların düşünün ki, 118 insanın kanına girmiş bir iktidarın demokrat olduğunu, her çıkardığı yasayla koskoca devrimler gerçekleştirdiğini söyleyebiliyorlar. AKP iktidarını bu kadar pervasız yapan işte bu aymazlık ve çıkarlıktır. Bekleyin! İktidar kendini anlatmaya devam edecektir.

Kim Eğitti Bu Güruhu?

Faşizmin sistemli olarak uyguladığı şiddeti mazur göstermek için sıkça başvurulan demagojidir; polisimiz eğitimsiz... Eğitiyoruz..."

YALAN!

Çok iyi eğitim aldıkları binlerce kez görülmektedir. Asıl mesele bu eğitimi kimin verdiğidir. Faşizm eğitti onları! Emperyalistlerden öğrendiler hak ve özgürlük arayanları nasıl sindireceklerini. Bütün iktidarlarda bu eğitim değişmedi, sadece sürece uygun makyajlar yapıldı. Bu nedenle kimse sorunu geçiştirmek için "eğitimden", "zihniyet değişiminden" ya da "provokasyon" teorilerinden söz etmesin.

Evet bir **"zihniyet değişimi"**dir gerekli olan. Ama bu zihniyet, faşizmin zihniyeti olduğu için, değişmesi gereken de faşist düzenden başkası değildir. Aralarına aldıkları bir insanı öldüresiye döven bu polisler, amirlerinin "yere düşene vurun emri vermedik" sözlerini de yalanlamaktadır. Bunu söyleyen İstanbul Emniyeti'nin sözcüsü, "ayaktakini yere düşürene kadar vurun" emri ni verdiklerini de dolaylı olarak itiraf etmektedir.

Bu görüntülere iyi bakın; kimin çocukları bunlar?

Maaşları, ellerindeki copun parası dahi IMF kredileri ile karşılanan bu faşistler, daha dün üniversitelerin önünden "işte burası hain yuvası" diye höykürenler değil mi? AB makyaj yaptı diye her şeyin değişeceğini zannedenler yanıldıklarını bir kez daha gördüler. Faşizm gerçeği değişmeden hiçbir şey değişmeyecek.

BİR 8 MART RİYAKÂRLIĞI

“Bütün kızlar topladınız”! Ne oldu?
“Dansedip zıpladınız”, neyi kanıtladınız?
Erkeklerle “yasakladınız”! Özgürleştiniz mi?

İki sayıdır yayınladığımız 8 Mart yazılarında 8 Mart, tarihsel olarak da, güncel olarak da bir mücadele günüdür, demiş ve eklemiştik: Ama *“burjuvazi ve küçük-burjuvazi için de riyakarlık günü olacaktır”*. Ve şöyle devam etmiştik:

“Riyakârlık, Emekçi Kadınlar Günü’nü, “Kadınlar Günü” yapmakla başlar. Riyakârlık, bir mücadele günü olan 8 Mart’ı, kadınlara örgütlenme ve mücadele bilinci taşımayan şenliklere, burjuvaziye sitem ve yalvarma günlerine dönüş-türmekle sürer...”

Öyle oldu.

Üç ayrı 8 Mart eylemi yapıldı. 5 Mart’ta Kadıköy’de “Kadın Platformu” adı altında buluşanların mitingi vardı. 6 Mart’ta yine Kadıköy’de EKB’nin ve Beyazıt’ta da devrimci grupların eylemleri yapıldı. Beyazıt’ta olanlar biliniyor. Biz burada 5 Mart’ta Kadıköy’de yapılan mitinge bakalım.

Erkeklerle yasaktı bu miting. Mitingi kendi yayın organlarında, kendi kalemleriyle *“rengarenk-tiler... dans ederek, hoplayıp zıplayarak alana girdiler...”* kelimeleriyle anlattılar.

Ve sık sık şu sloganları attılar:

“Erkekler dışarı”, “Öldürmeyeceğiz ölmeyeceğiz, kimsenin namusu olmayacağız”, “Kadın katli son bulmazsa erkek katli vaciptir”, “Kadınlar artık susmayacaklar, geceleri de sokakları da iştiyoruz”, “Otobüste yer verme tacizine son verin yeter”, “Sevişmek için kimseden izin almayacağız” ve daha bir sürü benzer sloganlar.

Bu anlayış mı “özgürleştirecek” kadını?

Emekçi kadınların temel sorunu geceleri sokaklara çıkmak veya sevişmek için kimseden izin almamak mı?

Bu sloganlarda, sömürüye, zulme, emperyalizme, faşizme karşı tek bir şey var mı?

Bu sloganların arasında da miting kürsüsüne Nil Karaibrahimgil adlı bir şarkıcı çıkarıldı. Belki birçoğu onu şarkıcılığından çok reklamlardaki “özgür kız” olarak tanır. Burjuvazi “özgür kız” olarak onu örnek gösteriyor herkese.

Sanmayın ki o reklamdır, sadece oynuyor; küçük bir araştırma yapıp şarkılarının sözlerine bakılınca görülüyor ki, o kendini oynuyor. Yani tam da reklamdaki “özgür kız”ın özgürlük anlayışını savunuyor. Zaten öyle olduğu için de, emperyalist kültürü, bu çarpık özgürlük anlayışını yaymanın merkezi organla-

rından biri olan MTV adlı müzik kanalında şarkıları çalınıyor. Emperyalizm kimin şarkılarını çalacağını bilir. Peki o meydandakiler kimin şarkılarını çalacaklarını biliyorlar mı, o şüpheli! Onun anladığı özgürlük, başını alıp çekip gitme, sorumsuzca, duyarsızca yaşama, dilediğince seks yapma özgürlüğü...

5 Mart Kadıköy mitinginin düzenleyicileri, “Kadınlar Günü”nde topladıkları kitleyi onun şarkılarıyla eğlendirip bilinçlendirmeyi düşünmüşler.

Onun gibi özgürleşmek, düzenin kölesi olmaktır. “Kadın Platformu”, böyle bir anlayışın örgütleyiciliğini yapmıştır. 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü’nün içeriğini boşaltmıştır.

Atılan sloganların birçoğunun ne ülkemizde kadınların yaşadığı sorunlarla ilgisi vardır, ne de kadınların gerçek taleplerini yansıtmaktadır. Bu yanı sıra da özgürlükten yalnız cinsel özgürlüğü anlayan ve onun peşinde olan burjuva, küçük-burjuva kadınlar damgasını vurmuştur mitinge.

Ama mitingde yeralanlara bakıldığında karşımıza başka bir tablo çıkmaktadır. Mitinge, EMEP, ÖDP, DEHAP, SDP, EHP, KESK üyesi kadınlar, Amargili kadınlar, Halkevci kadınlar, Barış Anneleri İnisiyatifi, Mor Çatı, Gökkuşluğu, Lambda üyeleri, Feminist Kadın Çevresi taraftarları katılmıştır. İçlerinde devrimci, komünist, sosyalist sıfatlarını kullanan gruplar vardır.

Peki onlar bu burjuva, küçük-burjuva anlayışa, 8 Mart riyakârlığına neden ve nasıl ortak olmuşlardır?

8 Mart “Lay lay lom” günü değilse, neden oradaydınız?

7 Mart tarihli Evrensel’de Enver Şat *“8 Mart lay lay lom günü değildir”* başlıklı bir yazı yazdı. Ama öyleyse, Evrensel çevresi neden 5 Mart’ta Kadıköy’de yapılan “lay lay lom” mitinginde yeralıyordu?

EMEP’li Kiraz Biçici de, Özgür Politika’daki yazısında “8 Mart’tan geriye kalanlar”ı değerlendirmiş; onun satırları da aynı çelişkiyle dolu.

Biçici, bu 8 Mart'ın asıl özelliğinin “bölünme” olduğunu söylüyor. Tespit doğru. Burjuva feminist akımlar kadın hareketi üzerinde bir hegemonya kurdular diyor. Eh, belli çevreler nezdinde bu da doğru.

Ve ardından diyor ki Biçici, “bunda anlaşıl-maz bir şekilde feministlerin etkisinde davranan Kürt kadın örgütlerinin de küçümsenemez bir payı var. Yoksa anlamlı bir kitle temeline sahip olmayan orta sınıf kadınlarının harekette bu denli etkili olmaları ve ciddi bir bölünmeye neden olmaları mümkün olmazdı.” (9 Mart Özgür Politika)

Her şeyi anlayan Biçici, bunu niye anlamıyor? Bunda anlaşılmayacak bir şey yok. Kürt milliyetçi hareketi, burjuvaziye güven verme, düzen içi politika yapmanın gereğini yerine getiriyor. Son derece iradi, merkezi bir şekilde bu tercihi yapıyor. Asıl anlaşılmaz olan EMEP'in “feministlerin” etkisi altında davranması değil mi?

EMEP neresindeydi bu bölünmenin? “8 Mart lay lay lom günü değil” deyip, Nil Karaibrahimgil'in “Bütün kadınlar toplandık” şarkısının eşliğinde 8 Mart'ı kutlamak tutarlı değildir. Kadın hareketinde burjuva hegemonyasından bahsedip, tam da o hegemonyanın kendini en açık biçimde ortaya koyduğu yerde 8 Mart'ı kutlamak hiç tutarlı değildir.

Biçici gayet net bir tespit yapıyor: “8 Mart mitinglerinde erkekleri görmek istemeyen anlayışların hegemonya kurabilmiş olması burjuvazinin başarısının en somut göstergelerinden biridir”. Peki EMEP, keza o mitingde yeralan SDP, Halkevleri bu hegemonyaya hizmet etmiş olmadılar mı?

Burjuvazinin emekçilerin, devrimcilerin değerlerine, kavramlarına nasıl, hangi yöntemlerle saldırdığı kimse için sır değildir. Burjuvazinin bu değerlerin içini nasıl boşalttığını da herkes biliyor. Bunu bile bile, göz göre göre bunun bir parçası olunuyorsa, orada çok ciddi bir sorun vardır. Bu sorun, düzen içi politika tercihidir; bu sorun, oligarşinin icazeti dışına çıkmama kaygısı ve korkusudur. 1 Mayıslar'da, 21 Martlar'da hep aynı sorun vardır.

Kadın özgürlüğünü savunan ve bazı demokratik talepler çerçevesinde devrimcilerin yanyana da gelebileceği burjuva, küçük-burjuva çevreler, burjuvazinin tecrit politikası çerçevesinde devrimcilerden ayrı olmak istemiş ve kendi “kadın” anlayışlarını dayatmışlardır. İşte bu noktadaki tavır önemliydi. Oligarşinin icazetinin dışına çıkmama kaygısı, bu tartışmada sözü edilen kesimlerin de bu dayatmaya boyun eğmesine, Nil Ka-

“Özgür Kız” Söyledi, Alandakiler Özgürleşti!

8 Mart “Kadınlar Günü”ne büyük anlam katan şarkıcı Nil Karaibrahimgil'in, 8 Mart'ın anlam ve ruhuna uygun olarak(!) miting alanında söylediği şarkının sözleridir:

Bütün kızlar toplandık

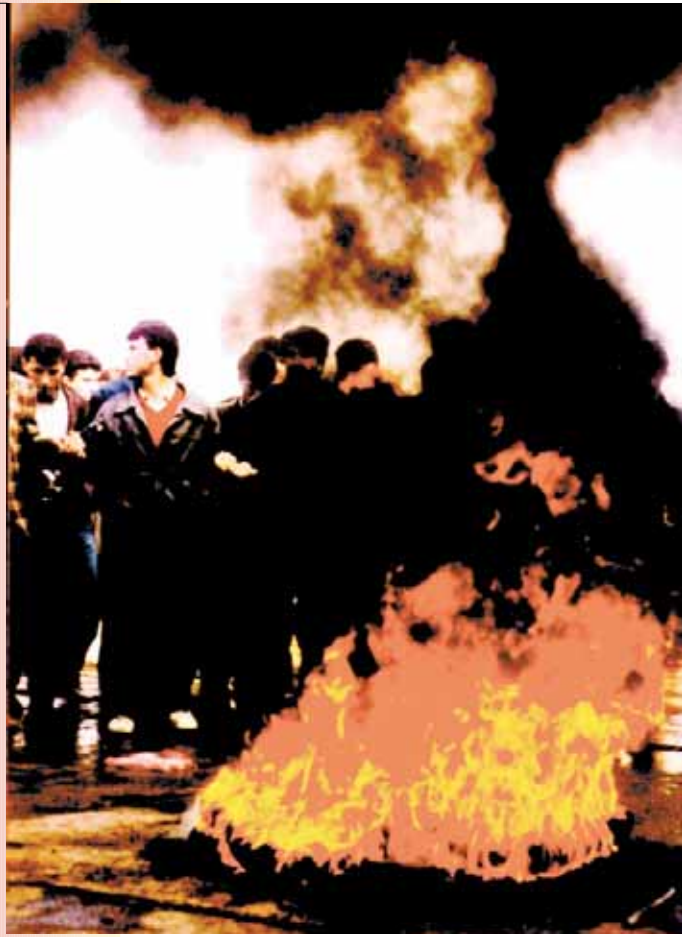
Bütün kızlar toplandık toplandık toplandık
Sorduk neden yıprandık yıprandık yıprandık
Biz onlardan hoşlandık hoşlandık hoşlandık
Şimdi niye zorlandık zorlandık zorlandık

1. O kadar basitti ki denklemleri
2. O kadar güçsüzdü ki eklemleri
3. Kontrol etmek bebek işi
yormadan sormadan sormadan yormadan
1. Sarardık biz onları dolma gibi
2. Çalardık biz onları zurna gibi
3. Sererdik yollara çarşaf gibi
yormadan sormadan sormadan yormadan
çıtaları kaldırırdık çıtırlara on basardık
hadi hop hop atlatırdık hey gidi günler hey
Esnetirdik esnetirdik pes ettirirdik
hey gidi günler hey

1. O kadar bellidir ki hedefleri
2. Seks, para ve futbol hep sohbetleri
3. Bunu yönetmek bebek işi
yormadan sormadan sormadan yormadan

raibrahimgil'li “kadın özgürlüğü” riyakârlığına ortak olmalarına yolaçmıştır. Tartışma ve ayrışma yalındır aslında; 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'dür” diyecek, ona göre örgütleyeceksin, ya da “Dünya Kadınlar Günü” deyip burjuvaziye yedekleneceksin.

Bu yalın tercihi yapamayanlar, sonuçta “bütün kadınlar toplandık, hopladık, zıpladık...” mitinginin bir parçası olur ve halka, tarihe karşı da bunu açıklayamazlar.

**Günümüzün
Dehak'ı
ABD'dir.
Arap, Kürt,
Fars, Türk
tüm Ortadoğu
halkları tek
yumruk olup
Amerikan
emperyaliz-
minin beynini
dağıtmak için
savaşalım!**

İsyan ateşlerinin başında birleşelim!

Asur İmparatorluğu'nun kralı Dehak, hergün bir gencin beynini yiyor. Dermansız hastalığına böyle derman bulacağını sanıyor. Beynini teslim etmeyen gençleri, kabileleri işkenceler altında öldürüyor.

Bu tablo 2600 yıl öncesinin efsanesi, bugünün ise gerçeğidir. Amerikan imparatorluğu'nun kralı Bush, hergün binlerce gencin beynini istiyor. Beynini teslim etmek istemeyen gençler, halklar, göklerden yağdırılan bombalarla, Guantanamo'lar'da, Ebu Gureybler'de, F tiplerinde işkencelerle katlediliyor.

İmparatorluk, aynı Dehak gibi dermansız bir hastalığın pençesinde çünkü. "Kâr oranlarının düşüşü" bu hastalığın adı. Kısaca "kâr" hastalığı da diyebilirsiniz. Tekeller, tüm halkların beyinlerini teslim alıp

yiyecek krizlerinden kurtulabileceklerini düşünürler.

Bugün de savaş, 2600 yıl önceki gibi, genci yaşlısıyla beyinlerini Dehaklar'a teslim etmek istemeyen halklarla, Dehaklar arasında cereyan ediyor. Bugünkü savaşın silahları, araç ve yöntemleri daha "modern" olsa da savaşın özü ve esası aynı.

*

Yüzyıllar boyunca çeşitli biçimlerde kutlanagelen Newroz üzerine, 20. yüzyılda büyük bir kavga çıktı. Çünkü "modern" 20. yüzyıl, aynı zamanda milliyetçiliğin geliştiği, buna bağlı olarak da asimilasyon politikalarının daha sistemli hale getirildiği bir yüzyıldı. Halklara tarihi geleneklerini, tarihin derinliklerindeki köklerini hatırlatan Newroz da, asimilasyon politi-

kalarının hedefi oldu.

Yüzyıllar boyunca dağlarda yakılan ateşlerle yaşayan bir destandır Newroz. Çünkü tarihin derinliklerindeki o büyük günde, Demirci Kawa'nın önderliğinde halk ayaklanıp Dehak'ın zulüm iktidarını yerle bir ettiğinde, dağlara yakılan büyük ateşlerle kutlandı zafer. Uzak ellere zaferin haberi ateşlerle ulaştırıldı.

Binlerce yıl sonra şehirlerimizin, semtlerimizin, köylerimizin meydanlarında, İran'da, Irak'ta, Suriye'de, Türkiye'de, Kürdistan'ın her bir parçasında yanan ateşler, işte o tarihin armağanıdır bize. Ve Ortadoğu halklarının o tarihin içinde olduğunun göstergesidir.

Newroz "Yeni Gün"dür, "baharın müjdecisi"dir, ama o tüm bunların ötesinde zulme karşı isyanın adıdır. Halkın, düşmanlarına karşı birliğin adıdır. Özgürlüğün kavgayla kazanılacağını gösteren yoldur.

*

Bütün bunların simgesi olan bir günü unutturmak, unutturamıyorsa içini boşaltmak, Ortadoğu ülkelerindeki hemen tüm sömürücü iktidarların ortak politikası olmuştur.

Newroz'a karşı iki yöntem vardı başvuracakları. Birincisi yasak ve terör. Bunu yaptılar onyıllarca. Ama yasağa, teröre rağmen Newroz'u tarihten silemediklerini gördükleri noktada ikinci yöntemi devreye soktular: Onu, sıradan bir şenlik gününe çevirmek.

Her şeyi sulandırıyorlar, her şeyin içini boşaltmaya çalışıyorlar; el atmadıkları hiçbir değerimiz, hiçbir özel günümüz kalmamıştır. İşte bugünlerde yaşadığımız 8 Mart. Ve işte Newroz.

*

Newroz'un içini boşaltmaya yönelik demagogilerin bir aya-

ğını da “Newroz kimin?” tartışması oluşturdu. Türk şovenizmi “Nevruz’un bir Türk günü” olduğunu kanıtlamak için, aynen “Kürtler’in aslında Türkler’in bir boyu” olduğunu kanıtlamak için gösterdikleri “bilimsel saçmalıklara” başvurdular. “Türki Cumhuriyetler”in katılımıyla “Nevruz” törenleri düzenlediler. Oligarşinin baskı ve asimilasyon politikasının iflas ettiği noktaydı bu aslında. Yıllarca yasakla, adının anılmasına bile cezalar yağdır, sonra iki harf değişikliğiyle sahiplen! Newroz’u unutturamayan, yasaklamayan şovenizm, tarihsel yenilgisini Newroz’un “w”sini yasaklayarak örtmeye çalışıyor şimdilerde. AKP iktidarı bu şovenizmi sürdürüp “Nevruz’un Türk bayraklarıyla kutlanması için genelge yayınladı. **Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik** tarafından okullara gönderilen genelgede “Türkler’in bayramı olarak bilinen Nevruz’un neşe, dostluk ve mutluluk içinde kut-

lanması” istenirken, kutlamaların yapılacağı yerde “çok sayıda Türk bayrağı bulundurulması”, bunun dışında hiçbir bayrak, flama **kullanılmaması** talimatı veriliyordu.

Newroz “Türkler’e aittir” şovenizminin karşısında tarihsel gerçek, Newroz’un tüm Ortadoğu halklarına ait bir gelenektir. Özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesiyle Newroz’un daha geniş ölçekte sahiplenildiği, Newroz ateşlerinin daha canlandığı bir gerçektir. Fakat bundan hareketle Newroz’u “Kürt günü” olarak tanımlamak da bir başka milliyetçi yaklaşımdır. Yüzeysel bir tarihsel inceleme bile, Newroz’un Ortadoğu halklarının hemen bütününün geleneklerinde yer aldığını gösterir. Ama bundan daha önemlisi, Newroz’un tarihi kaynağı ne olursa olsun, onu bugün Ortadoğu halklarının zalime karşı birlik ve dayanışma günü olarak görmek gerekir. Newroz’un tarihsel anlamının, halkların ortak çıkarlarının gereği budur. Bugün bir Dehak – Amerikan imparatorluğu– Ortadoğu’yu askeri gücüyle hallaç pamuğu gibi atıyor, tüm Ortadoğu halklarından beyinlerini teslim etmesini istiyorsa, yaşamak için Dehak’a boyun eğmeyi dayatıyorsa, halkların ulusal çıkarları da, sınıfsal çıkarları da Dehak’a karşı birleşmeyi gerektirir. Dar ulusal çıkarlara kapılıp Dehak’ın yanında saf tutanlar, Newroz geleneğinin devam ettiricisi olamazlar. “Kalbimizi Amerika’ya,

topraklarımızı Amerikan kuvvetlerine açtık” diyenlerin, ABD bayraklarının dalgalandığı topraklarında yaktıkları Newroz ateşleri, Dehak’a karşı kazanılan zaferi duyuran ateşlerle aynı olabilir mi?

*

Tarih, Dehaklar’dan şefkat, merhamet, demokrasi ve özgürlük beklenemeyeceğini öğretiyor. Newroz, Dehaklar’a karşı yapılacak tek şeyin isyan olduğunu öğretiyor. Demirci Kawa, ayaklanmaya karar verdiğinde, Dehak’ın adamları, yedinci oğlunun beynini almak için gelmişlerdi. Altısını Dehak’a kurban vermişti zaten. Yedinci oğlu, Kawa’nın “artık yeter” dediği noktadır. Newroz efsanesi, kişilerin, halkların “artık yeter” dediği bir nokta olduğunu hatırlatır tüm zalimlere. 4 milyar insanı yoksul, aç yaşamaya mahkum eden, emperyalist tekellerin azgın sömürüsüne hayır diyen ülkeleri işgal eden imparatorluk politikaları, halklar için işte o noktanın gelmesi demektir. Her gün 5 yaşından küçük 30 bin 500 erkek ve kız çocuğun ‘ölünebilir nedenlerden dolayı’ öldüğü dünyamızda, ya gençlerimizi, çocuklarımızı, kadınlarımızı emperyalizme kurban vermeye devam edeceğiz, ya da Dehak’a karşı birleşip savaşağız. Böyle bir dünyada Dehaklar’la Kawalar’ı “barıştırmak”, Newroz’u böyle bir “barışma”nın aracı yapmak, Newroz’un tarihsel özüne ihanettir.

Ortadoğu’nun günümüz Dehaklar’ı karşısındaki en zayıf yanı, sayısız suni sınırla, milliyetçilik, mezhepçilikle bölünüp parçalanmışlığıdır. Dehaklar’ın durmadan pompaladığı bu bölünmüşlük ve işbirlikçilik nice yenilgilere yolaçmıştır. Birliktelik ve Dehaklar’a karşı isyan kararlılığı ise, yeni Newrozlar’ın, yeni zaferlerin yolunu açacaktır.

**direnişimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

118. şehit!

**ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!**

**Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleşt...**

TBMM Komisyonu İle Görüşen Tutsaklar: 'Tecriti Kaldırın' Dedik

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerinin, F tiplerinde incelemeler yaptıklarını, geçen haftaki sayımızda dile getirmiştik. İncelemelere ilişkin rapor henüz açıklanmazken, komisyon kaynaklı bol miktarda haber gazete sayfalarında yer aldı. Bu haberlerin birçoğu; direnişi yok sayma ve özellikle DHKP-C davası tutsaklarının heyet üyeleriyle yaptıkları konuşmaları çarpıtma üzerine kuruluydu. Haberler de zaten bunun için yaptırılıyordu. Öyle ki, incelemelerden günler sonra, üstelik ortada bir rapor dahi yokken, örneğin İslamcı Zaman Gazetesi, "DHKP-C'li tutsakların koşuşlarının dağınıklığından, bunu da özellikle yurtdışından gelen heyetlere 'bize iyi bakılmıyor' demek için yaptıklarından, PKK'li tutukluların çoğunun atölye çalışmalarına katıldıklarından ama DHKP-C'lilerin katılmadıklarından" söz ediyordu. Tüm bu haberleri okuyan birinin, tecrite dair tek bir kelime dahi duyması mümkün değildi. Düşünün ki, DHKP-C davası tutsakları tecrite karşı ölüm orucundalar, 118 insanı bu uğurda şehit vermişler ama yemek, su dışında başka hiçbir şeyden söz etmiyorlar! Eşyanın tabiatına da, mantığa da aykırı bu durum, bir kez daha tecrit zulmünün sansürcülerin suç ortaklığı ile sürdüğünü göstermektedir. Basın ve onlara bu haberleri yaptıran iktidar diyor ki; yemek, su ve birkaç önemsiz sorun çözülürse, F tiplerinde hiçbir sorun kalmayacak! Zaten tutsaklar da başka bir şey istemiyorlar!

Peki tutsaklar ne anlattılar, birgün hücrelerinin kapısını açıp içeri giren milletvekillerine? Bu konuda kısa bazı bilgileri tutsakların kendi dilinden -mektuplarından- aktaralım. 2 Mart tarihli Radikal Gazetesi'nde çıkan, DHKP-C davası tutsaklarının "ortak alanların yetersizliğinden, yemeklerin kalitesiz ve suların akmadığından şikayet ettikleri" şeklindeki haberi tekzip eden Nurettin Erenler, TBMM heyetinin görüştüğü "iki DHKP-C'li'den birinin" kendisi olduğunu belirtip görüşme hakkında bilgi veriyor. AKP'li Faruk Ünsal, Hakan Taşçı, Ahmet Koca ve CHP'li Özlem Çerçioğlu ile görüşen Nurettin Erenler şöyle diyor:

"Salih Sevinel'in ölümü üzerine konuşmak ve inceleme yapmak, ayrıca sorun ve şikayetlerimizin olup olmadığını, varsa yardımcı olmak için geldiklerini belirttiler. Bunun üzerine ben de tüm sorunların kaynağının tecrit olduğunu, 4-5 senedir (geniş örneklerle) yaşanan tecritten dolayı ortaya çıkan ruhsal, fiziksel sorunları ve bunların sonuçlarını (adlilerin hücrelerini yaktığını, kafalarını duvara vurma derecesinde çıldırma noktasına geldiklerini) anlattım. 118 ölümün ve yüzlerce sakatın tek sebebinin tecrit olduğunu, tecrit sürdükçe direnişin süreceğini ve hiçbir şeyin çözülemeyeceğini ifade ettim. Eğer konuşmak (çözüm için) istiyorlarsa bunun adresinin Ercan Kartal olduğunu söyledim. Onlar 'ortak alanlar'dan bahsedince, bunların tecriti bütünleyen Tredman mantığına dayandığını ve bu sistemde de her şeyin "şartlara" bağlandığını ve bunun tecriti ağırlaştıran en önemli etken olduğunu, amacın bizi düşüncelerimizden vazgeçirmek, aşağılamak olduğunu ve bunu asla kabul etmeyeceğimizi ve zaten başaramadıklarını anlattım. Ayrıca; yakın zamanda hapishanede uyuşturucu şebekesi ele geçirildiğini, çetelere uyuşturucu sağlanırken, biz siyasi tutsaklara ise her türlü yaptırımın reva görüldüğünü, en ufak bir bahaneyle görüş, mektup, hücre cezaları verildiğini anlattım. Tecritle ilgili söylediklerimi dinleyen

Abdi İpekçi direnişi: Tecrite tutulan bir fener

500'den fazla gündür Abdi İpekçi Parkı'nda eylemlerini sürdüren TAYAD'lı Aileler, sansürle gizlenmek istenen tecrit karanlığına ışık tutuyorlar. Mesele sorun çözmekse, TBMM heyetlerinin F tiplerine gitmelerine dahi gerek yoktur gerçekte. Hemen yanbaşılarındaki parkta TAYAD'lılardan F tipi gerçeğini dinlemeleri yeterlidir. Onlar bu gerçekleri yüzlerce gündür anlatıyorlar. Ne yazın kavurucu sıcağı, ne de on gün önce çekilen şu resime de yansıyan dondurucu soğuklar onları gerçekleri anlatmaktan alıkoymuyor. Zulmün başkentinin üzerine dumanlı havalar bir karabasan gibi çökerken, onlar doğaya da kafa tutuyorlar. Bu irade ve kararlılıkları, hak arayan, iktidarın mağdur ettiği diğer kesimleri de parka çekiyor. Türbanlılar, depremzedeler, memurlar ve diğerleri seslerini buradan duyurmaya çalışıyorlar.

Sadece AKP iktidarı onların sesine kulaklarını sonuna kadar kapatarak zulüm saraylarının du-

varlarına çarpan gerçeklerden kaçacağı yanılgısını taşıyor. "Ben yaparım herkesi yok sayarım, ben yalan söylerim herkes inanmak zorundadır" anlayışını halkın tüm kesimlerine, hak arayan herkese karşı dayatan AKP iktidarı, Abdi İpekçi direnişinin hükümetinin altını oyan, çürüten işlevini bugün görmezlikten gelebilir. Ama hapishanelerdeki zulmün aynası işlevini gören bu parktan her gece, her gündüz, her dakika yükselen çığlık AKP'nin faşizmin iktidarı olduğu gerçeğini tarihe ve bilinçlere kaydetmeye devam ediyor.

milletvekilleri; katıldıklarını, ellerinden geleni yapacaklarını, tecriti onaylamadıklarını söylediler. Yani ne yemek ne su sorunu konuşulmadı..."

Tekirdağ F Tipi'nde durum buyken, Kandıra F Tipi'nde de benzeri gelişmeler yaşandı. Burayı da ziyaret eden TBMM İnsan Hakları İzleme Komisyonu, 25 Şubat günü, 4 yılı aşkın süredir tek kişilik hücrede tutulan, Ümit İlter ile de görüştüler. Ümit İlter, görüşmeyi mektubunda değerlendiriyor:

"Bu tür meclis komisyonları, zaman zaman F tiplerine gelir, gezer ve giderler. Sonra suya sabuna dokunmayan açıklamalar yaparlar. Komisyon üyeleri için zahmetli bir turistik geziden başka bir anlamı yoktur bu ziyaretlerin. Zahmetlidir, zira ta Ankara'dan kalkıp kuş uçmaz kervan geçmez yerlere yapılan F tiplerine gitmek yorucudur. Bunu yüzlerine bakınca hemen anlarsınız. "Dert dinleyip derman bulmaya gelmedik" diye bağırır yüzleri adeta. Ama sözleri genellikle yuvanlak ve riyakarcadır. Ki zaten gezilerinin anlamı, işlevi ve sonucunun özeti bu riyakarlıktadır. F tiplerinden 118 tabut çıktığını, nedeninin tecrit olduğunu ve hala süren bir direniş olduğunu bilse de, bilmezden gelirler. Öyle ki, hiç değişmeyen klasik soruları şudur: "Yemekler nasıl?" Herhalde bizden "tuzu biraz fazla" dememizi bekliyorlar (!) Duyarlılıklarının çapı işte bu soru kadardır. Bu nedenle, ait oldukları parlamentonun onayıyla süren tecrit ve tecrite karşı direnişten bahsedilmesini duymazdan gelerek dinlerler.

Turistik gezilerinin en zahmetli bölümü de budur. Çünkü, özgür tutsaklar sadece tecritin ne olduğunu anlatmazlar. Zira bu gerçeği F tipine adım attıklarında kendileri de görüyorlar. Özgür tutsaklar, kendilerinin de tanık olduğu bu gerçekliğin yarattığı 118 tabuttan komisyonun da sorumlu olduğunu söylerler. Yüzlerine söylenen bu gerçeğin yüzlerini kızartmadığı malum. Nasıl olsun ki, IMF ve AB'nin tahakküm yasalarına el kaldıranlar, dahası, birkaç ay önce Ceza İnfaz Kanunu adlı zulüm yasasına da parmak kaldıranlar bunlardı.

Komisyonun üyesi Turan Tüysüz ve yanındakiler Kocaeli F Tipi'ne geldi. Tesadüfen girdikleri hücrelerden birinde, Ufuk Keskin, Hüseyin Karaoğlan ve Rıza Kartal vardı. Ufuk Keskin, ileri derecede şeker hastası olduğu için sık sık sağlık sorunlarına muhatap oluyordu. Tüm bu sorunların tecritten kaynaklandığı örneklerle anlatıldı. Tüysüz dinledi, dinledi ve "Bu bir devlet politikasıdır" dedi. Bu yaklaşım "Bizim bir hükmümüz yok. Göstermelik olarak geldik" demenin Türkesiydi.

Sonra benimle görüşmeye geldiler. Herhalde 5 yıldır tek tutulan birinin neye benzediğini görme şansını kaçırmak istemediler (!) Geldiler ve gördüler. Geldiler ve 118 arkadaşımızın dilindeki "tecriti kaldırın" cümlesini yeniden duydular. Karşılık olarak ne mi dediler? Kocaman bir hiç! Böylece bu gösterideki görevleri sona erdi."

BES'liler İş Bıraktı

Mücadele Sürecek

Sayı 149

30

13 Mart
2005

Kayseri, Antalya, Bursa, Gaziantep, Çanakkale ve Diyarbakır'da eylem yapan BES'liler, "hükümet taleplerimizi kabul etmediği taktirde, eylemlerimiz sürecek, grev ilk aşamaydı" dediler.

Adana'da eyleme katılım sağlayan BES'li-ler, Seyhan 5 Ocak Vergi Dairesi önünde toplandılar. Şube Başkanı Gafar Güzağaç, hükümetin çıkarmak istediği yasaların IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, TUSİAD ve uluslararası tekellerin ihtiyaçlarını karşılamak için olduğunu söyledi. "Sözleşmeli Köle Olmayacağız, Topla Parayı Al Havayı, İnsanca Yaşamak İstiyoruz" dövizlerinin açıldığı eylemde, "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz, Hükümet Al Yasayı Başına Çal" sloganları atıldı. Ardından BES'liler davul zurna eşliğinde grev halayını çekti.

Antalya'da Defterdarlık'tan Atatürk Devlet Hastanesi'ne sloganlarla yürüyen memurlara Falez Otel'den atılan işçiler de katıldı. Burada yapılan konuşmaların ardından BES'liler ve Falez Otel işçileri bu kez otele kadar yürüdü.

BES'lilerin vergi toplamayarak, vergi daireleri ve örgütlü oldukları diğer işyerlerini boşaltarak meydanlara çıktığı yerlerden biri de **Ankara**'ydı. Abdi İpekçi Parkı'nda toplanarak Ziya Gökalp Bulvarı'ndaki SSK İşhanı önüne gelen

BES'liler, burada yolu kapattılar. Çeşitli sendika ve DKÖ'lerin de destek verdiği eylem sırasında "Yeter Artık Söz Emekçinin, Sözleşmeli Köle Olmayacağız, Direne Direne Kazanacağız, İşte Direniş, İşte BES, Zafer Direnen Emekçinin Olacak, Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Sendikaya üye oldukları için işten atılan EGO işçileri adına yapılan konuşma, BES'lilerin "Yaşasın Sınıf Dayanışması, Genel Grev Genel Direniş, EGO İşçisi Yalnız değildir." sloganlarıyla destek bulurken, BES Genel Başkanı Bülent KAYA, AKP'nin IMF'nin emirlerini yerine getirdiğine vurgu yaptı. Yürüttükleri bir aylık mücadelenin bir kıvılcım olma amacı güttüğünü vurgulayan Kaya, işyerlerinde idarecilerin BES'lileri yıldırma için polis gibi çalıştıklarına dikkat çekti. AKP'nin çıkarmak istediği yasaları teşhir eden Kaya, hükümeti uyararak, "SEKA ve TEKEL işçilerinin direnişini BES'in direnişi ile birleştireceğiz" dedi. Grevin başlangıç olduğunu eylemlerinin süreceğini söyleyen Kaya'nın ardından, KESK Genel Başkanı Sami Evren de bir konuşma yaptı.

Eylemin ardından BES'liler, SEKA'ya destek için yapılan işyerlerini terk etmeme eylemine destek amacıyla TÜRK-İŞ Genel Merkezi'ne yürüdü.

İstanbul'da da eyleme yüksek oranda katılım olurken, Eminönü'nde toplanan emekçiler, "Sözleşmeli Köle Olmayacağız" pankartı açtılar. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Gürsel Ümitsever'in ardından söz alan BES Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Abidin Sırma, hükümetin düzenlemesinin tüm halkı mağdur edeceğini dile getirerek, iktidarın bu şekilde ülkeyi yönetemeyeceğine dikkat çekti.

İzmir'de ise, Sümerbank önünden Merkez Bankası Binası önüne kadar yürüyüş düzenlendi. Şube Başkanı Musa Sever'in hükümeti eleştiren konuşması, sık sık "İşçi Memur Elele Genel Greve" sloganlarıyla kesildi.

Mersin'deki eylem ise, SEKA'ya destek eylemiyle birleştirildi. Defterdarlık önünde halaylar çeken BES'lilere, yürüyüşle Defterdarlığa gelen Kristal-İş, Petrol-İş ve Liman-İş üyeleri de katıldılar. Buradan hep birlikte AKP il binasına yürüyen emekçiler, hükümeti protesto ettiler.

Kayseri'de BES'lilere SES, Eğitim-Sen, Yol-İş, EBK işçileri destek verirken, Gaziantep, Bursa, Diyarbakır ve Çanakkale gibi yerlerde de iş bırakan BES'liler eylemler yaptılar.

Tüpraş İşçileri Peşkeş İhalesini Engelledi

SEKA direnişinin yarattığı moral hava, özelleştirme karşıtı mücadelede işçilerin kendilerine olan güvenini geliştirmeye devam ediyor. Batman'da işçilerin eylemi sonucunda, TÜPRAŞ'ın ihalesi yapılamadı. 3 Mart günü, Petrol-İş üyesi işçiler TPAO Bölge Müdürlüğü önünde toplanarak TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesini protesto ettiler. Bin kişinin katıldığı eylem nedeniyle, yapılması planlanan özelleştirme ihalesi ertelendi.

"**AKP Şaşırma Sabrımızı Taşırma, Yaşasın Onurlu Mücadelemiz, İşçiler Kardeş AKP Kalles**" sloganlarının atıldığı eylemde, işçiler, müdürlüğün önünü tamamen kapattılar. İhaleye katılacak olan müteahhitler binaya giremeyince, ihale fiili olarak ertelendi. İşçilere yönelik bir konuşma yapan Petrol-İş Batman Şube Başkanı Nimettullah Sözen, "*TÜPRAŞ yoksa biz işçiler de yokuz, işçiler yoksa sizler de yoksunuz. Batman'da herkes bizi destekliyor, ama bunu AKP hükümeti görmezlikten geliyor. Biz canımız pahasına da olsa TÜPRAŞ'ı özelleştirmeyeceğiz*" dedi. Sözen SEKA işçilerinin onurlu direnişini desteklediklerini belirtirken, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın da, TÜPRAŞ'ın yüzde 14.76 hissesinin "toplumdan kaçırılmasına" İMKB'de satılmaya çalışıldığını ve bu işlemin hem hukuka hem de mahkemenin daha önce vermiş olduğu karara aykırı olduğunu bildirdi. Öztaşkın, "*TÜPRAŞ'ın bütün özelleştirme işlemlerinde hukuksuzluk var. Bu satışta da hukuksuzluk söz konusu. Bunu da özelleştirmenin bir yöntemi olarak görüyoruz.*" diye konuştu.

Akteks'te Grev Kararı

DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası Gaziantep'te kurulu bulunan Akteks İplik Fabrikası'nda 5 Mart günü grev kararı aldı. 1500 işçinin çalıştığı fabrikada alınan grev kararına ilişkin bir basın toplantısı düzenleyen DİSK/Tekstil Sendikası Gaziantep Şube Başkanı Muzaffer Subaşı, 2.5 aydır süren TİS görüşme-

lerinde herhangi bir gelişmenin sağlanmadığını belirterek, "*Sendika olarak masa başında anlaşmadan yanayız, ancak işveren taleplerimizi kabul etmedi. Akteks işvereni, 2004 Eylül ayında Gaziantep tekstil sektörünün diğer fabrikalarında imzalanan toplu sözleşmelerin aynısını kabul etmediğinden anlaşma sağlanamayarak grev kararı alınmıştır*" dedi.

SEKA Direnişi Hatay Esnafına da Örnek Oluyor

Hatay'da Turunçlu ve Çekmece esnafı, Hatay Temel Haklar Girişimi öncülüğünde Antakya-Samandağ yolu üzerinde basın açıklaması yaptı. Açıklamayı okuyan Hasan Kutlu, altyapısı hazır olmayan yeni sanayi sitesine taşınmaları için valinin baskı yaptığını, taşınmadıkları için de belediyenin ceza kestiğini söyledi. Esnafın sorunlarını maddeler halinde sıralayan Kutlu, son zamanlarda çıkan yasaların, özelleştirme politikalarının bütün sorunları çözümsüzlüğe götürdüğünü dile getirdi. "Ama bizler fabrikalarında ekmekleri için direnen SEKA işçilerini örnek alacağız ve onlar gibi, kalıcı çözüme kavuşana kadar mücadele edeceğiz" diyen Kutlu, son olarak halka destek çağrısı yaptı. 100'e yakın esnafın katıldığı eylem, "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla sona erdi.

Antalya HÖC, 'Falez ve SEKA İşçilerine Destek Verdi

Antalya HÖC üyeleri, Vakıfbank Taksim Otelcilik tarafından kapatılarak satılması sonucu işten çıkarılan FALEZ Otel işçileri ile, SEKA işçilerini desteklemek için, Kışla Han Meydanı'nda basın açıklaması düzenledi.

FALEZ işçilerinin yalnız olmadığını belirten HÖC Antalya Temsilcisi Funda Özceylan, işçilerin tek suçunun sendikalı olmaları olduğunu kaydetti. Otel satın alanların sendikalı işçileri tehlikeli gördüklerinden diken-siz gül bahçesi olarak satın almak istediklerine dikkat çeken Özceylan, işçilerin iş akitlerinin feshedilmelerini buna bağladı. "*HÖC olarak FALEZ ve SEKA işçilerinin yalnız olmadığını göstermek için bir kez daha alanlara çıktık*" diyen Özceylan, iktidarın halkın hiçbir sorununu çözemediğine, hiçbir talebini yerine getirmedicine dikkat çekti.

SEKA'nın, IMF'nin ve işbirlikçilerinin halka saldırıları karşısında savunulan bir barikat olduğu vurgulanan açıklamada, herkesin SEKA direnişine güç vererek SEKA'ya barikat olması istendi. "HÖC olarak bu barikatların en ön saflarındayız" diyen Özceylan, SEKA işçisine 'işgalci' diyen Başbakan'a seslenerek, "asıl işgalciler, sermaye işbirlikçisi olan sizlersiniz" diye konuştu.

Sol gerici, TÜSİAD ilerici, Özal “cesur yürek”! ÇIKMAZ SOKAKTA ISRAR

PKK’yi bugün artık açık bir iflas noktasına gelen tikanıklıklar içine sokan savrulmalardan biri, Türkiye oligarşisine ilişkin hatalı değerlendirmeleriyle başlamıştır. Özellikle 1990’ların başlarından itibaren Kürt milliyetçi hareket, oligarşi içindeki çelişkilere büyük misyonlar yüklemiş, oligarşi içinde “ilerici”, “çözümünden yana” kesimler aramış, bulduğunu sanmış ve onlarla ittifakı hedefleyen “taktiklere” başvurmuştur.

Oligarşinin çeşitli kesimlerine ilişkin yapılan tespitlerin, onlara yüklenen misyonların hiçbirinin doğru olmadığı defalarca kanıtlanmış olmasına rağmen, görüyoruz ki, Kürt milliyetçiliği bu çizgide devam ediyor.

Kürt Abdullah Öcalan’ın iki hafta önceki görüşme notlarında okuduk şu satırları: “Sol yok. Müthiş gericileşmiş. Bu milliyetçiler, kızıl elmacılar hepsi sahtekar, bir şey anladıkları yok. Türk solcusu şovenist. TÜSİAD en ilerici şu anda. Öbürleri korkunç gerici, nasıl oynatıldıklarını bilmiyorlar.” (Abdullah Öcalan, 23 Şubat 2005 Tarihli Avukat Görüşme Notları)

Ardından geçen hafta Demokratik Toplum Hareketi adına burjuva basına konuşan eski DEP’li Selim Sadak’ın “Özal gibi cesur yüreklerin olması gerekir” şeklindeki beyanını gördük.

Öcalan’a soruyoruz; bugün Kürt halkının haklı taleplerini sizin “gerici, şovenist” dediğiniz soldan başka savunan var mı?

“Gerici, şovenist” dediğiniz soldan başka Kürt halkının yanında kim var?

TÜSİAD’ın ilericiliğine dair kim tek bir kanıt sayabilir? Halkı yoksullaştıran IMF politikalarına mı karşı TÜSİAD? Irak’a Amerikan müdahalesine veya işgal ortaklığına mı? Veya Kızıltepe’deki, Adana’daki, Şırnak’taki infazlara mı, F tiplerindeki tecrit katliamına mı, polisin işkencelerine, komplolarına mı karşı?.. Faşizmin ülkemizdeki sahibi kim? Emperyalizmin ülkemizdeki temel dayanağı ve işbirlikçisi kim? TÜSİAD’da toplanan tekeller değil mi? TÜSİAD’ın ilericiliğine dair hiçbir emare yokken, Öcalan onların “ilerici”liğini överken, “Türk solu”na karşı ise *gericiler, şovenistler, kullanılıyorlar...* diye ne kadar olumsuz sıfat varsa, sayıyor.

Unutuyor ki, her koşul altında Kürt halkının ulusal taleplerini savunan, Kürt halkına yönelik

her saldırının karşısına dikilen dün de, bugün de sadece ve sadece soldu.

Öcalan, “Kızıl elmacılar” diye anılan ihbarcı Aydınlikçılar’la Türkiye solunu aynılaştırırken de Türkiye soluna karşı özensiz ve sorumsuz bir yaklaşım içindedir.

“Kızıl elmacılar” ile, Türkiye solunun ne ilgisi var? Abdullah Öcalan, “Kızıl elmacılar” diye adlandırdığı Aydınlikçılar’ı “sol” sayarken, bütün Türkiye solunun onları ihbarcı, karşı-devrimci olarak mahkum ettiğini bilmiyor mu? MHP’li faşistlerle işbirliğine soyunan Aydınlikçılar’ın hala bazı kesimlerde “sol” olarak görülmesinden sorumlu olanlardan biri de bizzat Kürt milliyetçi hareketidir. Tamamen pragmatik bir anlayışla, sol ve halk nezdinde tecrit edilmiş bulunan Aydınlikçılar’ı yeniden “sol” saflara adeta zorla sokmuşlardır. Aydınlikçılar, bu ilişki sayesinde kendilerini yeniden “sol” olarak lanse etme fırsatı bulmuşlardır.

Öcalan şimdi, “Kızıl elmacı” Aydınlikçılar üzerinden Türkiye solunu şovenistlikle, kullanılmakla suçlarken, sola iki kez haksızlık yapmış olmaktadır. Birincisi, kimse Türkiye solunu, Aydınlik ihbarcılarıyla aynılaştıramaz. İkincisi, eğer bu karşı-devrimciler kendilerini hala kısmen de olsa “sol” olarak gösterebiliyorlarsa, bundan devrimciler değil, Kürt milliyetçiliği ve reformistler sorumludur.

Sadak’a soruyoruz: Düzen içinde bel bağlamadığınız, “çözecek” demediğiniz hangi kurum, hangi kişi kaldı?

TÜSİAD’a, Amerikancı Özal’a övgülerle mi “Demokratik Hareket” yaratacaksınız?

Özal’ın ANAP iktidarının bu ülkeye, bu halka yaptığı kötülükler kitaplara sığmıyor. Diyelim ki, ekonomide, kültürde yaptıklarını bir yana bıraktık, Özal iktidarlarda dökülen devrimci, yurtsever kanı dereler olup akmadı mı? Gelelim Kürt sorununa; ne demiş Özal, ne yapmış? Silahları susturun, ondan sonra gelin oligarşik düzene katılın. Onun çözümünün “en ilerisi” bu. Yani Amerika’nın, Avrupa’nın çözümü. TÜSİAD da, Avrupa Birliği de, zaman zaman hazırladıkları “Kürt sorununa çözüm” paketlerinde aynı şeyi söylediler.

Ama Kürt milliyetçiliği halâ şunu görmüyor; o

paketlerin, Özal'ın "federasyonu tartışalım" demesinin, kan dökücü Çiller'in bile "Bask modeli"nden söz etmesinin tek bir amacı vardı: Kürt ulusal hareketini tasfiye etmek. Bugün TÛSİAD, AB, "Kürtler'e daha fazlası verilsin" diyor mu? Onlar hedeflediklerinin büyük bölümüne ulaştılar ve şimdi dayatıyorlar: Sadece verdiğimizle yetineceksiniz?

Bu mu cesur yüreklik, bu mu ilericilik?

Bu tespit ve politikalarla mı demokratik hareket yaratacaksınız? Bu tespitlerle mi Kürt halkının çıkarlarını savunacaksınız?

Düzenin çizdiği sınırlara hapsoldükçe, kendi altınızı oyduğunuzun farkında değilsiniz halâ. "Düzen içi, parlamenterist" hesaplarla bile, TÛSİAD'a, Özallar'a övgüler düzerek bir yere varılamayacağını hala görmeyecek misiniz?

Siz Kürt halkına diyorsunuz ki "Özal gibilere oy verin!, TÛSİAD'ın adaylarına oy verin!"

Unutmayın, Tayyip de TÛSİAD'ın desteklediği bir adaydı ve sizin deyiminizle seçimler döneminde "cesur yürek" görüntüleri vermişti. Hala TÛSİAD'dan, düzenin riyakar, faşist, gerici "cesur yürek" müsveddelerinden "Kürt sorununa çözüm"

beklendiği sürece, bırakın devrimci alternatifi, hiçbir demokratik alternatif oluşturulamaz. Demokratik Toplum Hareketi, bu hareketi oluşturmak için "halk toplantıları" yapıyor ama asıl güvendiği yer, düzen içindeki güçler. Böyle bir politikadan "halk hareketi" çıkar mı?

TÛSİAD'ın ilerici olduğu tespiti yeni değil. Yıllardır söylüyor bunu Kürt milliyetçiliği. Peki öyleyse niye çözülüyor Kürt sorunu? Kim engel oluyor? Bu ülkeyi işbirlikçi tekeli burjuvazi yönetmiyor mu? Diyelim ki Genelkurmay engel oluyor çözüme! Ama Genelkurmay'ın çözümden yana olduğunu da söylemişti Kürt milliyetçiliği. Demek ki oligarşinin, onun Genelkurmay'ının, hükümetlerinin hükmü geçmiyor bu ülkede, rantçıların (onlar kimse) yönetiyor.

Bunlar düzen içi politikaları haklı çıkarmaya yönelik hayali "ülke tahlilleri"dir. Böyle bir şey yok. Bugün Kürt sorununda izlenen baskıcı, asimilasyoncu, tasfiyeci politika, TÛSİAD'ın onayı dahilindedir. Bu gerçeğin dışında üretilen her politika ve tespit, Kürt milliyetçiliğinin iflasını biraz daha derinleştirmekten başka işe yaramazdır.

Sayı 149

33

13 Mart
2005

"Vulpes Vulpes Kürdistanica"

Yüzyıllar boyunca kullanılan bir ismi yokedebilir misiniz? Bir halkın tarihini yokedebilir misiniz? Yoketmeye kalkarsanız, tarih ve bilim sizi yalanlar..

Ama oligarşi hala tarihe, Kürt gerçeğine karşı direniyor. Çevre ve Orman Bakanlığı, bilimsel literatürde adı "Vulpes Vulpes Kürdistanica" olan Kızıl Tilki'nin ve "Ovis Armeniana" olan Yaban Koyunu'nun adlarını değiştirdi.

Sözkonusu Kızıl Tilki, bilimsel kayıtlara geçirilirken, bilim adamları o bölgenin "siyasi" adlandırmasını değil, coğrafi adını esas almış ve ona "Vulpes Vulpes Kürdistanica", yani Kürdistan Kızıl Tilkisi adını vermişler.

Tabii o bilim adamlarının muhtemelen "Güneş Dil Teorisi"nden, Kürtler'in aslında "Dağ Türkü" olduğundan ve de tarihte aslında Kürdistan diye bir yer

olmadığından haberleri yokmuş!

Çevre ve Orman Bakanlığı, bu isimleri değiştirme gerekçesini açıklarken de "üniter yapıyı bozucu nitelikte kasıtlı olarak adlandırma yapıldığını" iddia etti. Öyle ya, bilim de ne oluyormuş, Türkiye Cumhuriyeti'nin "üniter yapısı" bilimden önce gelir.

Bu şekilde isimlendirilen, yani bilimsel adında Kürdistan, Ermeni gibi kelimelerin geçtiği bitki ve hayvan türleri, bunlarla da sınırlı değil; Çevre Bakanlığı "Bölücü isim" operasyonunu sürdürecektir anlaşılan.

Kurtuluş Savaşı döneminde oluşturulan Meclis'te resmi sıfatı "Kürdistan milletvekili" olan vekiller yeralırken, 1930 yılında uydurulan Güneş Dil Teorisi'yle bu topraklarda "Türk dışında" her isim yasaklanmıştı.

Bu teoriye göre, Orta As-

ya'da sadece Türk dili konuşulduğu, Anadolu'daki bütün uygarlıkların "Türk kökenli" olduğu ileri sürülüyordu. Buna paralel olarak da "Kürtler'in dillerini kaybetmiş Türk asıllılar olduğu" tezi, daha 1930 yılında ortaya atıldı.

İşte o gün bugündür bu topraklardan "Türk" olmayan her şeyin kökü kazınmaya çalışılıyor. Binlerce şehrin, kasabanın, köyün, dağın, ovanın ismi değiştirildi. İnsanların isimleri değiştirildi. Haritalar, kitaplar, hatta tarihi belgeler değiştirildi. Kürt, Ermeni, Laz, Gürcü kökenli hiçbir şey bırakılmadı.

Bu Kürdistan Tilkileri, Ermeni yaban koyunları, nasıl olduysa kalmış işte.

Aferin AKP'ye. 75 yıldır kimsenin akıl edemediğini akıl edip, şovenizm bayrağını yükseklerde dalgalandırarak son Kürt, Ermeni kalıntılarını da temizliyor! Öyle ya, "bir şeyi yok sayarsan, o şey, yok oluyor". AKP zihniyeti böyle diyor!

Esenler'de Polis Terörünün Gizlenen İçyüzü

Halka silah doğrultulmasına öfkelenen Serkan, polise 'neden ateş edenleri yakalamıyorsunuz, halka silah tutuyorsunuz' diyor. Polis bu sefer silahını Serkan'a doğrultuyor ve bir el ateş ediyor. Yere düştükten sonra beş el daha ateş ediyor.

147. sayımızdaki "Karabayır'da polis infazı" başlıklı haberimizde yeralan ve polisin Esenler Karabayır'da Serkan Basıç isimli bir gencimizi katlettiği gelişmelere ilişkin, mahalle halkı dergimize olayın iç yüzünü yansıtan bilgiler verdiler. Serkan'ın akrabası olan İmdat Sınağ'ın yaşanan olaya ilişkin anlatımları şöyle:

Uyuşturucu Tacirlerini Bırakıp Serkan'ı Kurşunladılar

"16 Şubat akşamı Esenler Karabayır Mahallesi'ne uyuşturucu pazarlayan bir grup geliyor. Uyuşturucu ticareti yapan başka bir grupla tartışıyorlar. Serkan ve mahalledeki duyarlı gençler uyuşturucu pazarlayanları döverek mahalleden kovuyorlar. 17 Şubat'ta öğle sularında iki araçla silahlı olarak mahalleye gelip etrafa ateş açıyorlar. Serkan ve diğer gençler onları kovalayıp arabayla peşine düşüyorlar. Sakarya Caddesi'nde araçla uyuşturucu pazarlayanları kovalarken ara sokaktan Yunus diye

adlandırılan motorize polis ekibi çıkıp, Serkan'ın bulunduğu arabayı durduruyor. Duruyorlar ve polise **"bize ateş açtılar, kaçıyorlar neden onları durdurmuyorsunuz?"** diyorlar. Bu arada mahalleli toplanıyor, önce Serkan'a doğru tuttukları silahı bu sefer halkın üzerine doğrultuyorlar. Serkan buna öfkelenip arabadaki bıçağını alıyor ve polise **"neden ateş edenleri yakalamıyorsunuz, halka silah tutuyorsunuz"** diye sesleniyor. Polis bu sefer silahını Serkan'a doğrultuyor ve bir el ateş ediyor.

Serkan yere düştükten sonra, **polis beş el daha ateş ediyor.** Her iki ayak bileğine, kasık bölgesine bir, karın sol bölgesine bir ve karın sağ bölgesine iki kurşun olmak üzere altı kurşun yarası alıyor. Halk oradan geçen bir minibüsü durdurup hastaneye götürürken yolda polis aracı, minibüsü durdurup içindekileri indiriyor ve kendileri biniyor. Hastaneye yetişmesinde zaman kaybı oluyor ve yolda yaşamını yitiriyor.

Karabayır Mahallesi'ne 3 Mart 2002 gecesi de, önce polis destekli faşistler saldırmış, halkın direnişinin ardından binlerce polis bu kez kendisi saldırarak mahallede yüzlerce evi basmıştı. Bu olayın ardından yapılan karakolun ise, bu geçen süre içinde mahallede uyuşturucuyu yayıp, gençleri yozlaştırmak için çalıştığı ortaya çıkıyor.

Olaydan hemen sonra sivil bir ekip otosu mahalleye giriyor. Mahalleli ekip otosunu tahrip ediyor, polisler havaya ateş açarak kaçıyorlar, aşağı taraftan halktan birine, anahtarını verip araçlarını çıkartması için yalvarıyorlar. Daha sonra mahalleye çok sayıda çevik, yunus ve bölge karakol polisleri girerek terör estiriyorlar. Ve önüne gelen herkesi gözaltına alıyorlar. Gözaltına alınanlar Esenler Polis Karakolu'nu ağır bir şekilde tahrip ediyorlar. Gözaltıları sormaya giden halka da aynı terörü uygulayıp gözaltına alıyorlar. Mahalle üç gün çevik polislerce abluka altında tutulmuştur. Basının doğru haber almasını engellemek için "o mahalleye girmeyin sizi öldürürler" diye tehdit ediyorlar.

Halkı Yozlaştırmak İçin Mahalleye Uyuşturucu Sokuldu

İmdat Sınağ, demokrat, ilerci, anti-faşist yapıya sahip olan halkın yaşadığı bölgelerde oligarşinin sıkça başvurduğu bir politikaya da dikkat çekerek anlatımlarını şöyle sürdürdü:

"Basında bölgenin Roman Mahallesi olduğu haberi yeraldı. Bu polisin kasıtlı yaptırdığı haberdır. Buradaki halk Roman değil Yörük Abdalları'dır. Halk anti-faşist yapıya sahiptir. 2002'de mahalleye yapılan faşist saldırı püskürtülmüştür. O

olaylardan sonra mahalleye polis karakolu kurulmuş ve halkın yozlaştırılması için uyuşturucu sokulmuştur. Polis karakolu kurulana kadar mahalleye hiç uyuşturucu girmemiştir, karakol kurulduktan sonra uyuşturucu girmiştir."

Devrime meşale bizim kadınlarımız

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü eylemlerinden, "Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" başlıklı haberlerimizde yer veremediklerimizi yayınlıyoruz...

İzmir: 8 Mart günü Ege Temel Haklar Karşıyaka'da meşaleli eylem yaptı. ESP'nin de destek verdiği eylem, dernek önünden kortej oluşturularak başladı. Kızılbayaklar ve meşalelerle yürüyen kitle, sık sık "Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız, Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarını attı. Yürüyüş sırasında esnafa ve halka yönelik konuşmalarda ölüm orucunda şehit düşen kadınlarımız anlatıldı. Daha sonra Karşıyaka Tren İstasyonu'na yürüyen devrimciler, burada bir açıklama yaptılar. Açıklamayı okuyan Yurdağül Işık, "Düzenin kadınlarımızı birer cinsel meta haline dönüştürdüğünü" kaydederek, "kurtuluşumuz mücadeledir" dedi. Eylemin ardından mahalledeki kadınlara karanfiller dağıtıldı.

Ayrıca 5 Mart günü HÖC'ün de olduğu çeşitli devrimci gruplarca, tutsak kadınlara kart gönderildi.

Adıyaman: 8 Mart günü düzenlenen panelde, Adıyaman Temel Haklar Başkanı Bekir Çiloğlu ile Ayten Anlaş katıldılar. Yapılan konuşmalarda; 8 Mart'ın tarihçesi, düzenin kadına biçtiği misyon anlatılarak, sorunun sadece kadın sorunu olmadığı ve kadın erkek birlikte mücadele ile kurtuluşun sağlanacağı vurgulandı. Devrimci kadın şehitlerden örnekler verilen konuşmaların ardından türküler söylendi.

Bursa: Bursa Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de yer aldığı 8 devrimci grup tarafından oluşturulan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Platformu, 250 kişinin katılımı ile meşaleli yürüyüş yaptı. "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ve "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" pankartlarının açıldığı yürüyüş polis tacizlerine rağmen sürdürüldü. Sloganlarla gerçekleştirilen yürüyüşün sonunda, platform adına Evrim Baltacı tarafından bir açıklama yapıldı.

Elazığ: HÖC Temsilciliği ve DHP, 8 Mart günü Yıldızbağları Köprü Üstü Yokuşu'ndan Eski

Araştırma Hastanesi önüne kadar ortak bir yürüyüş düzenledi. Mahalle halkının da destek verdiği yürüyüşte DHP kızıl bayrakları ve "Devrim

Olmadan Kadın Kurtulmaz Kadın Olmadan Devrim Olmaz" pankartı açarken Elazığ HÖC'lüler de kadın şehitlerin resimleri ve "Tecrite Son! Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" pankartı açtı. Mahalle halkının alkışları arasında sloganların atıldığı yürüyüşün ardından Eski Araştırma Hastanesi önünde yapılan açıklama ile eylem son buldu.

Malatya: HÖC Temsilciliği 8 Mart günü Merkez Postane önünde basın açıklaması yaptı. "Tecrite Son! Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız" pankartı açılan eylemde, HÖC adına açıklamayı okuyan Çiğdem Dağdeviren, 8 Mart'ın riyakarca iğnin boşaltılmasına değinerek, "8 Mart emekçi kadınlar tarafından, direnen devrimci kadınlar tarafından temsil ediliyor" dedi. "Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız"

Elazığ

Sayı 149

35

13 Mart
2005

8 Mart Tertip Komitesi Saldırıyı Protesto Etti

Saraçhane ve Beyazıt Meydanı'nda yaşanan polis vahşeti, HÖC'ün de olduğu Tertip Komitesi tarafından, 8 Mart günü Kadıköy'de protesto edildi. Tertip Komitesi adına Sema Gül tarafından yapılan açıklamada, "Bizler 6 Mart'ta devletin cop ve biber gazı kullanarak gerçekleştirdiği azgın saldırının ardından yine alanlardayız." denildi. 6 Mart eyleminin devrimci dayanışmanın ürünü olduğunun altı çizilerek, devletin bu saldırıyla, devrimci eylem birlikteliklerini de kitlenin gözünde marjinalleştirmek istediği vurgulandı.

Vahşi saldırıya maruz kalanlardan biri de HÖC'lü Eylül İşcan'dı...

sloganlarıyla sona eren bu eylemin ardından, Munzur Kafe’de bir etkinlik düzenlendi. 8 Mart üzerine yapılan konuşmanın ardından, Emekçi Kadınlar Günü’nü anlatan bir belgesel izlendi. Feride Tiyatro Grubu’nun sergilemiş olduğu "Çakışan Hayatlar" konulu oyun herkes tarafından büyük bir ilgiyle izlendi. Şiirler ve müzik dinletisinin ardından etkinlik sona erdi. Aynı gün Demokratik Kadın Platformu’nun düzenlemiş olduğu miting polis saldırısıyla engellenmek istenirken eyleme HÖC de katıldı.

Esenyurt: Temel Haklar 5 Mart günü dernek binasında bir etkinlik düzenledi. 8 Mart’a dair konuşmaların, şiirlerin ve ölüm orucu şehidi Şenay HANOĞLU’nun yaşamının anlatılması için yeraldığı etkinlikte Boran filmi izlendi.

İkitelli: İkitelli Temel Haklar, 4 Mart günü mahallede kadınlara karanfiller dağıttı. 5 Mart

günü ise dernek binasında, emekçi kadının sorunlarının tartışıldığı bir etkinlik yapıldı.

Trabzon: Trabzon Gençlik Derneği 9 Mart günü düzenlediği seminerle 8 Mart etkinliklerini sürdürdü. Seminerde konuşmacı olarak Dr. Hacer Örgülü ile İHD’li Enver Bulut yer aldılar. Örgülü yaptığı konuşmada, “DEV-GENÇ’li kızlarımız, ölüm oruçlarında erkeklerden bir adım bile geri kalmadan yeralan, zulme başeğmeyen kadınlarımız kendini ‘bağımsız’, ‘özgür’ sanan küçük burjuva kadınlardan daha özgürdür” diye konuştu. Enver Bulut ise, birçok kadın hakkının kağıt üzerinde olduğuna dikkat çekti. Seminer devrimci saflarda mücadeleye çağrısının ardından şiir ve müzik dinletisiyle sona erdi.

Isparta: Isparta Gençlik Derneği 6 Mart günü, dernek binasında bir etkinlik düzenleyerek 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü kutladı.

Ordu Temel Haklar Üst Geçit Kampanyasını Bitirdi

Ordu Temel Haklar, 5 Mart günü Ünye Suluhan Geçiti’nde bir basın açıklaması yaparak "Üst ve Alt Geçit İstiyoruz" diye başlattıkları imza kampanyasının sona erdiğini duyurdu. Dernek Başkanı Bülent Yazıcı toplanan imzaların ilgili kurumlara iletileceğini belirtti. "Sahil Yoluna Üst Geçit İstiyoruz" yazılı pankart açılırken, sloganlarla eylem sona erdi. 7 Mart günü ise, toplanan imzalar, Ordu Temel Haklar yöneticileri tarafından Ünye Belediyesi’ne teslim edildi.

Trabzon Gençliğe Beraat Kararı

22 Mart 2004’te Trabzon Meydan Park’ta “Baskılar, Soruşturmalar, Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz - KTÜ Öğrencileri” yazılı pankart açılarak yapılmak istenilen basın açıklamasına polisin saldırmasının ardından gözaltına alınanlar hakkında açılan dava beraatle sonuçlandı. Gençlik Derneklileri’nin de olduğu eylemin davasına ilişkin 5 Mart’ta bir açıklama yapan Gençlik Derneği, davanın hukuksuzluğunu protesto etti.

Mahkeme “suç unsuru oluşmadığına” karar verirken, Trabzon Gençlik Derneği, “Hukuksuzca saldırdığı yasalarla da tespit edildiği halde Trabzon polisi hakkındaki suç duyurularına neden her defasında takipsizlik verilmekte, dava bile açılmamaktadır?” diye sordu. Sorunun cevabının polis devleti olduğunu belirten dernek, “baskılar haklar ve özgürlükler mücadelesi önünde engel olamayacak” dedi.

Bursa Temel Haklar'a Kapatma Davası

AKP’nin polisi, meydanlarda coplarla terör estirirken, demokratik kurumlar üzerinde de sahte belgeler ve kanıtsız fezlekelerle kapatma terörü estirmeye devam ediyor.

Bursa Temel Haklar’ı kapatmak için elinden gelen tüm hukuksuzluğu uygulayan polis, “evrakları eksik” bahanesinin tutmamasının ardından, bu kez de kurucularını “örgüt üyesi” gibi gösterip, derneği de bu örgüt talimatları doğrultusunda faaliyet gösteriyor şeklinde lanse ediyor. Derneğin yöneticisi Ahmet Burak Eryıldırım ve kapatılan Uludağ Gençlik Derneği Başkanı Ümit Yaşar Öztürk hakkında polis fezlekesinde “bunlar örgüt üyesi, dernekle-ri de bu yönde faaliyet gösteriyor” iddiaları yer alıyordu. 4 Mart günü, Bursa 5. Asliye Ceza Mahkemesi’nde görülen duruşmada; iddialarının asılsızlığını belirten dernek yöneticileri, derneğin yasal olduğunu ve bu iddiaların polisçe kanıtsız ve hukuksuzca ortaya atıldığını dile getirdiler. Duruşma, 23 Mayıs’a ertelede.

Atılım: “Adana Eski Temsilcimize Polis Komplosu”

Atılım Gazetesi, Adana eski temsilcileri Nuran Doğan’ın polis komplosuyla tutuklandığını duyurdu. İstanbul Ümraniye’de ailesinin evinden gözaltına alınıp götürüldüğü Adana’da, “İncirlik ABD Üssü’ne bomba koyduğu” iddiasıyla tutuklanan Doğan’ın, olayla hiçbir ilgisinin bulunmaması bir yana, sözkonusu eylemin de TKP/ML TİKKO tarafından üstlenildiği hatırlatıldı.

8 Mart ve Soldaki Dayatma

Solda risksiz, bedelsiz solculuk yapma hesaplarının, grupçuluğun, rekabetçiliğin halk güçlerini nasıl böldüğünü, nasıl oligarşiye manevra imkanı sağladığını 8 Mart eylemlerinde bir kez daha görüp yaşadık.

EMEP, ÖDP, DEHAP, SDP, EHP, KESK üyesi kadınlar, Amargili kadınlar, Halkevci kadınlar, Barış Anneleri İnisiyatifi, Mor Çatı, Gökkuşluğu, Lambda üyeleri, Feminist Kadın Çevresi'nin içinde yer aldığı platform, 8 Mart öncesi tartışmalarda, **"miting alanına erkek almama"** temelinde bir saflaşmayı dayattılar ve 8 Mart'ı devrimcilerden ayrı kutlama tavrı aldılar.

Bu kesim, miting için Kadıköy alanına izin aldı. Miting alanları belirlenmiş durumdadır. Ve belirlenmiş yasal miting alanları dışında herkesin bildiği gibi, miting yapılabilecek tek yer Kadıköy'dür. 6 Mart için de EKB başvuru yapıp Kadıköy alanına izin almıştır. EKB de, **"biz izin aldık, ama irade sizindir"** diyemedi.

Reformist blok dayatıyor. EKB de kendi adına yapmada ısrarcı oluyor, bir dayatma da burada başlıyor. Sonuçta, devrimciler, oligarşinin izin vermediği bir alanı tercih etmek zorunda kalıyor ve saldırıya açık hale geliyor.

Niye "dayatmacı" davranıldı, niye devrimcilerden "ayrı durmada" ısrar edildi?

8 Mart konusunda tartışılan çelişki uzlaşmaz mıydı? Pekala **"erkeklerle zincir"** anlayışı terkedilerek bir uzlaşma sağlanabilirdi. Ama bu anlayış bilinçli olarak öne çıkarılmış ve "olmazsa olmaz" ilan edilmiştir. Bunu dayatmanın amacı, ayrışmayı sağlamaktır. Bu tavır, emperyalizmin ve oligarşinin **"devrimcilerden uzak durun"** politikasına paraleldir. Kısacası, 8 Mart bu kesimler açısından, 19 Aralık'tan bu yana sıkça tanık olduğumuz **"biz onlardan değiliz, biz onlarla yanyana değiliz"** mesajının bir tekrarı olmuştur.

8 Mart'ı "izinsiz" yapmak gibi özel bir politikası, taktiği yoktu kimsenin. Ama **oligarşinin yasakçılığıyla reformizmin dayatmacılığı** birleşince, devrimci güçler izinli bir alan bulamadılar.

Oligarşi saldırı için elbette her zaman böyle bir bahane aramamıştır, ancak bir zemin doğduğunda da fırsatı kaçırmaz. Nitekim "akılcı solculuğun", "farkını koyan" solculuğun dayatmasıyla devrimcilerin saldırıya açık hale gelen gösterisine saldırma fırsatını kaçırmadı.

Bu platform içindeki kimi gruplar, sözlü, ya-

zılı açıklamalarında, bu **burjuva kadın özgürlüğü** anlayışını "paylaşmadığını" söylüyordu ama bu dayatmayı ve devrimcilerden ayrı olmayı paylaşmakta bir sakınca görmediler. Onlar bu tavra ortak olmaksızın birkaç feminist grubun zaten böyle bir dayatmada bulunması, bulunsa da bundan sonuç alması mümkün olamazdı.

Bu dayatmadan ve ayrışmadan, başta ÖDP ve DEHAP olmak üzere, bu platformda yer alan EMEP, SDP, KESK gibi örgütlenmeler sorumludur. Saldırı sonrası ise, bu saldırıdan şu veya bu oranda kendilerinin de sorumlu olduklarını düşünecek yerde, saldırıya karşı asgari bir tepki bile göstermediler.

Dayatmayı sürdürenler, halk güçlerinin bölünmesinin ve devrimcilerin tecrit politikasına sol'dan destek vermenin sorumlusu olacaklardır.

Aynı dayatma anlayışı 19 Mart'ta da sürüyor. Reformizmin yönettiği dayatmacı anlayış, **"Biz emek platformuyuz, biz karar alırız, siz ister uyun ister uymayın"** anlayışını dayatıyor. Ondan sonra belki 1 Mayıs'ta da aynı dayatmayla karşılaşılacak. Yasallığı, oligarşiye karşı değil, devrimcilere karşı kullanan bu anlayış, halk güçlerini bölmeye devam edecektir.

Ondan sonra **muhafeet neden zayıf, sol neden bir araya gelemiyor** diye fikir cimnastiği yapılıyor, yazı dizileri hazırlanıyor. Halk güçlerinin gelmesini, sola güven duymasını engelleyen işte bu anlayışlardır.

Oligarşinin dayatmacılığıyla, bu kesimlerin dayatmacılığı aynı zihniyetten besleniyor. Oligarşi şu alanda yapabilirsiniz, şurada yapamazsınız diye dayatıyor. O da yasallığa sığınıp manevralar yaparak **"sol içinde mülki amirlik"** taslıyor ve herkesten kendi dayatmasına, kendi otoritesine boyun eğmesini istiyor.

Devrimcilerin böyle bir dayatmaya boyun eğmesi beklenemez. Tavrını, tutumunu değiştirmesi gereken, devrimciler değil, bu anlayış sahipleri.

Saldırıya karşı bile tepki vermeyen düşünce ve ruh hali nasıl yerleşti?

Kadıköy'deki 5 Mart "Kadın mitingi"nin örgütleyicilerinin Saraçhane ve Beyazıt'taki saldırıya bir tepki dahi göstermemeleri dikkat çekicidir.

Hangi anlayış tepki verilmemesine neden oluyor? Bu tepkisizlik ciddi bir sorgulamaya muhtaçtır. AB sözcülerinden, hatta bazı burjuva

yazarlardan sonra göstermelik birkaç açıklama yapmayı akıl ettiler. Çünkü onlar da “devrimcilerle saldırının normal olduğu” düşüncesini taşıyorlardı. Bizden ayrılırsanız, bizim -yani düzenin- çizdiği sınırları kabul etmezseniz, polis de müdahale eder!

Bu düşünce öylesine içselleşmiş, kanıksanmış ki, sıradan bir tepki bile göstermeyi düşünmüyor saldırı karşısında.

Bu noktada Özgür Politika’da yazar Pınar Selek’in şu değerlendirmeleri dikkate değerdir:

“Bu yıl 8 Mart’a ‘kadına yönelik şiddete ve savaşa geçit vermeyeceğiz’ sloganı damgasını vurdu. Ama damgasını vuran sadece slogandı. Çünkü biz şiddete geçit verdik.

Beyazıt’ta 8 Mart etkinliği düzenleyen kadınlar dövüldü. Ve tepki gelmedi. İşin acıklı yönü, tepki vermeyen kadınlar, birgün önce ‘gelsin koca, gelsin devlet, gelsin cop, inadına isyan, inadına özgürlük’ diye bağıyorlardı.

“Ben de böyle bağıryordum. Ertesi günkü eylemde olup bitenleri duyduğumda bende de bir isyan refleksi gelişmedi...” (10 Mart 2005)

Bu refleks neden gelişmedi?

ÖDP, EMEP, DEHAP, SDP en azından böyle bir muhasebeyi yapacaklar mı? En azından Pınar Selek kadar kendi durumlarının, konumlarının farkına varacaklar mı?

Pınar Selek, yazısının devamında şunu da söylüyor: “Devlet... klasik erkek tavrıyla ‘iyi kadın-kötü kadın’ ayırımına dayanarak 8 Mart’ta gözüne kestirdiği kadınları dövdü.”

Ayrım bununla da sınırlı değildir ve bu ayrımı oligarşiye kabul ettirmeye çalışan da bizzat solun belli kesimlerinden başkası değildir.

Kendilerini “akıllı solcu”, devrimci solu ise “akılsız” gören, kendilerinin “farklı” olduğunu, devrimcilerle “aynı mahalleden olmadığını” ilan eden, bizzat bu reformist, icazetçi soldur.

Bu sayısız eylemde, saldırıda ortaya konulmuş bir “fark”tır. Bu farkı koymanın, 8 Mart’ta ila devrimcilerden ayrı olmayı dayatmanın anlamı şudur zaten: Onlara saldırabilirsiniz, onlara yasak koyabilirsiniz, bizi ilgilendirmez...

İşte bu düşüncenin sonucunda Saraçhane-Beyazıt saldırısının karşısında bir refleks gelişmemiştir bu kesimlerde. Saraçhane-Beyazıt saldırısı üzerinde ciddi olarak düşünülürse, egemen sınıfların genel olarak sola, özel olarak devrimcilere karşı nasıl bir politika izlediğini, halk güçlerini bölüp parçalamak için hangi yöntemlere başvurduklarını görebilirler.

Tasfiye ve tecrit politikasına ortak olup

devrimcilere karşı mı duracaksınız, yoksa halkın safında devrimcilerle yanyana mı olacaksınız?

Oligarşi, ya bizim çizdiğimiz sınırlarda “mücadele” etmeyi kabul edeceksiniz ya da eşi görülmemiş bir terörün hedefi olacaksınız diye dayatıyor. Solun bir kesimi de aynı dayatma içindedir. F tipi hapishaneler konusundaki tartışma ve ayrışmanın özü de buydu. Solun bir kesimi de, devrimciliğin tasfiyesinde oligarşiyle aynı şekilde düşünmektedir. Halkın şiddetinin, illegalitenin, militanlığın yokedilmesini istemektedir. Devrimciliğe, militanlığa, radikalliğe düşmanlığın, devrimcilerin tasfiye edilmesine ortak olmaya dönüştüğü nokta, halkın cephesinden karşı saflara savrulmanın başladığı noktadır. Halen ilerici, demokrat bir konumda olan güçler, karşı-devrim saflarına savrulmak istemiyorlarsa, bu tutumlarını gözden geçirmek durumundadırlar. **“Biz aynı mahalleden değiliz”** anlayışını sorgulamak zorundadırlar.

Karşı-devrim saflarına gitmeye niyetli değilse, aynı mahalleden olduğunu görmek zorundadırlar. En azından Pınar Selek gibi, “ayrı kulvarlarda yürüyor olabiliriz, gündemlerimiz de farklı olabilir. Ama herhangi bir grubun yaşadığı şiddete, ayrımcılığa ortak bir refleks geliştirmeliydik. Kime olduğu değil, ne olduğu önemli” diyebilecek misiniz? 5 Mart mitinginin örgütleyicileri, bölünmenin ve dayatmanın sorumluları bu soruya verecekleri cevabı bir an önce netleştirmelidirler.

Şunu da bilmelidirler; bu dayatmacılığın reformizme kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Devrimciler yine saldırılar altında mücadele ve örgütlenmelerini sürdüreceklerdir. Ama bu dayatmanın sonucu oluşacak ayrışmada, reformizm, hergün biraz daha emekçi, yoksul halk kitlelerinden kopacak, küçük-burjuvazinin sivil toplumcu sözcüsü olarak daraldıkça daralacaklardır. Belki belli konjonktürlerde aldıkları oy sayısını üç-beş daha artırabilirler; ama milyonlarca oy almasına karşın, darbelerin karşısına dikecek on kişiyi bulamayan düzen partilerinden bir farkları kalmayacaktır. Faşizmin, emperyalizmin karşısına çıkamıyorsanız, artık aldığınız oyun, düzen içinde kazandığınız konumun demokrasi, bağımsızlık mücadelesi açısından, halkın geleceği açısından bir önemi kalmamış demektir.

Reformizm açısından devrimcilere karşı bu dayatmacılığı ve tasfiyeciliği sürdürüp sürdürmememe tartışması, tam bir düzen partisi olup olmayacakları tartışmasıdır.

TAYAD'lı Aileler: 'Sandra Bakutz'a Özgürlük'

1 Nisan komplosunun du-
ruşmasına katılmak için geldiği
ülkemizde tutuklanan Avustur-
yalı gazeteci Sandra Bakutz'un
özgürlüğü için eylemler sürü-
yor. Bakutz'a sahip çıkan TA-
YAD'lılar, İstanbul Adliyesi, Şiş-
li ve Bakırköy Meydanı'nda
yaptıkları eylemlerle Sandra
Bakutz'un serbest bırakılmasını
istediler.

5 Mart günü Şişli Camii'si
önünde yapılan açıklamada,
Sandra'nın hukuk skandalı sa-
yılacak gerekçelerle tutuklan-
dığı dile getirildi. Eylemde;
TAYAD'lı Aileler imzalı "*Sandra
Bakutz Derhal Serbest Bırakıl-
sın*" pankartı açılarak "*Sandra
Bakutz'a Özgürlük*" dövizleri,
Sandra'nın resimleri ile kızıl-

de Avrupa Parlamentosu'nda,
İsmail Cem'e yönelik yapılan
protesto eylemi ve Alman ha-
pishanelerinde yaşadığı tecrite
karşı açlık grevi yapan İlhan
Yelkuvan'a destek vermekten
yargılandığı hatırlatıldı. Türki-
ye'de yaşanmamış bir olaydan
Türkiye yargısının ne gibi bir
yargılama hakkı elde ettiğini
kamuoyuna açıklamasını iste-
yen TAYAD'lılar, "*Hangi yasa
Ankara Cumhuriyet Savcılı-
ğı'na böyle bir hak tanıyor*" di-
ye sordular.

Sandra'nın bir aydır tecritte
tutulduğu belirtilen açıklama-
da, Bakutz'un serbest bırakıl-
ması istendi ve ilerici-demokrat
kamuoyu bu hukuksuzluğa
karşı çıkmaya çağrıldı.

TAYAD'lılar 7 Mart günü de
Sultanahmet Adliyesi önünde
"*Sandra Bakutz Derhal Serbest
Bırakılsın*" pankartı açarak ba-
sın açıklaması yaptılar. Sand-
ra'nın 1 Nisan hukuksuzluğuna
karşı çıktığı için hukuksuzluğa
maruz kaldığını belirten TA-
YAD'lılar, "Sandra Bakutz'a Öz-
gürlük" dövizleri ve Bakutz'un
resimlerini taşıdılar. "Komplora
Son" sloganları atılan eylemde
açıklamayı okuyan Eylül İşcan,
Türkiye devletinin, altına imza
attığı uluslararası anlaşmaları
da ihlal ederek bu tutuklamayı
gerçekleştirdiğini dile getirdi.
Açıklamanın ardından haksız
tutuklamanın sorumluları hak-
kında suç duyurusunda bulun-
uldu. Eyleme 8 Mart tertip ko-
mitesi destek verdi.

9 Mart günü Bakırköy Öz-
gürlük Meydanı'nda yapılan
eylemde de Sandra'nın serbest
bırakılması talebi yinelenildi.

Sayı 149

39

13 Mart
2005

Duruşmaya Çağrı

Sandra Bakutz'un duruşması-
nın 30 Mart tarihinde görüleceği
öğrenildi. Bakutz'un da çalışanı
olduğu Uluslararası Tecritle Mü-
cadele Platformu bir açıklama
yaparak "Sandra Bakutz'u Des-
tekleyelim, Yanında Olalım!" de-
di. Açıklamada, Sandra Bakutz
hakkında hazırlanan iddianame-
ye de yer verilerek hukuksuzluk
gözler önüne serildi. Ankara
Cumhuriyet Savcısı Mustafa Kel-
kit'in hazırladığı iddianameye gö-
re; İsmail Cem'in protesto edil-

mesinden ve Alman
hapishanelerinde tec-
rite karşı açlık grevi
yapan İlhan Yelku-
van'a destek vermek-
ten yargılanan Sand-
ra için "delil" olarak
29 Kasım 2000 ta-
rihli Hürriyet Gazetesi'nin göste-
rildiği belirtildi. Gazetede Sand-
ra'nın adı geçmediği gibi, fotoğ-
raf da Sandra değildir diyen
UTMP, iddianemeyi de aktardı.

İddianamede yeralan suçla-
maların demokratik eylemlerden
ibaret olduğu belirtilen açıklama-
da, "*Meydanda, kadınları cop-
layan polisler de, Sandra'yı ka-
nıtsız belgesiz tutuklayan savcı
da, 1 Nisan davasında sahte
belgeler düzenleyen polis de...*

aynı devlete hizmet ediyor" de-
nildi.

Sandra'nın hak ve özgürlük
ihlallerine karşı mücadele ettiği-
ne dair bilgiler veren Platform,
duruşmasının 30 Mart 2005'te
görüleceğini belirterek şöyle ses-
lendi:

"Biz bütün örgütleri, kurum-
ları, bireyleri, insan hakları savu-
nucularını Sandra'nın davasını
izlemek için Ankara'ya davet
ediyoruz. Sandra'yı destekleye-
lim, onu yalnız bırakmayalım!
Türkiye devletine Sandra'yı sa-
hiplendiğimizi gösterelim. Gös-
terelim ki, insanların keyfi bir şe-
kilde özgürlüğünü gasbedemeye-
ceğini ve kafasına göre "terörist"
ilan edemeyeceğini görsün. 30
Mart'ta Ankara'da olalım!"

Direnışçilerin serbest bıraktığı İtalyan İl Manifesto muhabiri Giuliana Sgrena

habiri Giuliana Sgrena'nın bulunduğu araç, Amerikan askerleri tarafından tarandı. Olayda, Sgrena'yı korumakla görevli olduğu bildirilen İtalyan istihbarat görevlisi öldü.

İtalya'ya ulaştıktan sonra açıklamalarda bulunan Sgrena, olayın sıradan olmadığını ve kendilerine Amerikan askerleri tarafından Bağdat Havalimanı yakınlarında pusu kurulduğunu söyledi. Amerikalılar olayın, "aracın aşırı sürat yapması nedeniyle bir kontrol noktasından hatayla ateş açılmasından kaynaklandığını" açıklamışlardı. 4 Şubat'ta kaçırılıp 4 Mart akşamı serbest bırakılan Giuliana Sgrena, ABD'nin bu açıklamalarını yalanlarken, direnişçilerin kendisini uyardığını dile getirdi. "Militanlar beni bırakmaya kararlı olduklarını, ancak dikkatli olmam gerektiğini, ABD'lilerin benim geri dönmemi istemediklerini söylediler" diye konuşan Sgrena, araçlarının kontrol noktalarının hepsinden geçtiğini, havaalanına 700 metre kala normal hızda ilerlerken bir ABD devriyesinin uyarı yapmadan kendilerine ateş açtığını söyledi.

İl Manifesto'da yazdığı yazıda yaşananları anlatan Sgrena, direnişçilerin uyarısını "abartılı ve ideolojik bir şey" olarak düşündüğünü ama acı gerçekle karşı karşıya kaldığını dile getiriyor.

Bu arada, İtalya Amerika'dan açıklama isterken, öldürülen İtalyan Güvenlikçi Nicola Calipari'nin cenazesine katılan 100 bin kişi ABD ve işgal karşıtı sloganlar attı. Calipari'nin gazeteciyi korumaya çalışırken öldürüldüğü bildirildi.

ABD'nin 'Rehineler' Politikası: Kimse Direnişle Pazarlık Yapmasın!

İtalyan gazetecinin işgal karşıtı olması, kaçırma olayının başta İtalya olmak üzere işgal karşıtı bir hava estirmiş olması, Amerikan askerlerinin pususunun bir nedeni. Ama tek neden bu değildir elbette.

Amerika, "terörist" dediği direnişçilerle kimse pazarlık yapmasını istemiyor, meşruluklarının başka devletlerce de kabul edilmelerini engellemeye çalışıyor. İtalya hükümeti, işgal ortaklığı suçuna karşın, kendi kamuoyunun da baskısıyla direnişçilerle pazarlık yapmak duru-

Direnışçiler Serbest Bıraktı Amerika Kurşunladı

munda kalmış ve ABD'nin bu politikasına do- laylı olarak uymamıştı. Amerikan kurşunu bu- nun için sıkıldı. Amerika sadece halklara değil, sözde "müttefiki" güçlere de kendi politikalarını dayatıyor. Sadece bu olayda değil siyasi, aske- ri, ekonomik, hukuki her alanda diğer emperya- list ülkelerin de kendi kurallarına biat etmesini istiyor.

Amerika hukuk tanımazlığını bir kez daha göstermiştir. Bir terörden söz edilecekse, bu te- rörün her türünü Amerikan emperyalizminde görebilirsiniz. Direnişçileri "terörist" diye karala- yan emperyalistler, rehineleri, silahsız insanları kurşunlayacak kadar savaş hukukundan uzak- laşmış, terör batağına gömülmüşlerdir.

Küçük-Burjuva Aydının Ruh Hali ve Emperyalizm Gerçeği

İtalyan gazetecinin direnişçilerin uyarısını "abartılı ve ideolojik bir şey" olarak düşünmesi, küçük-burjuvazinin dünyaya, çelişki ve çatış- malara bakışının bir ürünü olup, Sgrena'ya özgü değildir. Emperyalizmi, onun politikalarının ba- şarıya ulaşması için nasıl büyük vahşetlere im- za atabileceğini düşünemez bu bakış açısı. Aynı zihniyet, "teröre de savaşa da karşıyız" diyerek, emperyalizmi silahlarını bırakmaya, savaşı son vermeye çağırarak her şeyi halledeceğini zanneder. Savaş gerçeğiyle, halklar ile emper- yalizm arasındaki çelişkiler ışığında olaylara ba- kanlara ise, gizli ya da açık "terör" gözüyle ba- kar. Emperyalizm gerçeğini görmek istemediği için, halkların silahlı direnişlerini de, -açık işgal koşullarında kimi istisnaları olsa da- genel ola- rak eleştirir.

Ölkemiz küçük-burjuva aydınında da bu kör- lüğe çokça tanık oluruz. Sloganlarına bu yön verir, eylem biçimlerini bu ruh hali belirler, asla radikal düşünemez. Anti-emperyalistliğe gerek- siz, temelsiz ve "ideolojik önyargılı" ya da "statükocu solun saplantısı" diye bakar. En faz- la Bush'un politikaları eleştirilmelidir.

Savaşın ortasında bile, işgalcilerin kendisini öldürebileceği uyarısına "ideolojik, abartılı" diye bakan İtalyan aydını, emperyalist kurşunlarla uyanıyor. Ya bizim aydınlarımız; onlar ne zaman uyanacaklar? Emperyalizm yeryüzünden yok olmadıkça silahların asla susmayacağını, savaşların asla bitmeyeceğini anlamaları için hangi kurşunu bekliyorlar?

Beyrut'ta 1 Milyon İnsan ABD'yi Protesto Etti

Beyrut'ta 8 Mart günü düzenlenen gösteride bir milyona yakın insan, Amerikan emperyalizminin planlarını protesto etti. Bir

süredir devam eden ve emperyalistlerin, burjuva medyanın "Lübnanlılar Suriye'yi istemiyor" şeklinde lanse edilen gösterilerin ardından gerçekleştirilen devasa eylemde, BM'nin 1559 sayılı kararı eleştirildi ve Suriye ile Lübnan arasındaki Taif Anlaşması'na destek verildi. Hizbullah başta olmak üzere Amerika karşıtı parti ve gruplarca organize edilen gösterilerde konuşan Hizbullah Lideri Hasan Nasrallah, Amerika'yı uyararak "Lübnan'a girebilirsiniz, ama çıkamazsınız" dedi. Göstericiler ABD ve İsrail karşıtı sloganları büyük bir coşkuyla atarken, "Lübnan ABD'nin Oyun Sahası Değildir" pankartı dikkat çekti.

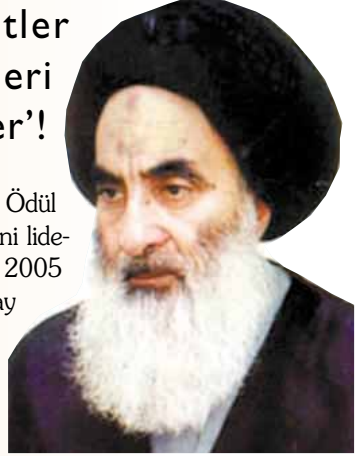
3 milyon 700 bin nüfuslu bir ülkede; bir yanda ABD ve Avrupa emperyalistlerinin, İsrail'in desteğine, medyanın pompalamasına, Hariri'nin öldürülmesiyle ortaya çıkan "meşru" zemine karşı onbinlerle ancak ifade edilecek düzeyde gösteriler. Öte yanda bir milyon insan! Hangisi Lübnan? Suriye'yi protesto adına emperyalist müdahaleye davetiye çıkaran "muhalifler" mi, yoksa Amerikan politikalarına karşı çıkanlar mı?

Bu gösteri bir yanıla, emperyalist yalanları da parçaladı. Günlerdir medyada sürdürülen "sedir ağacı devrimi" yakıştırmalarının safsatadan başka bir şey olmadığını gösterdi. Bu emperyalist safsatada malzeme yapılan "sedir ağacı" resminin yer aldığı bayraklar, Lübnan bayrağıydı ve Hizbullah'ın gösterisinde bir milyon insan da bu bayrakları ABD baskısına karşı dalgalandırdı.

Öte yandan, 500 bin kişinin katıldığı bir gösteri de Suriye'de gerçekleştirildi. Suriye halkı ABD baskılarını protesto etti. Baskılar ise kısmen sonuç verdi. Devlet başkanı Beşar Esad, askerlerini kademeli olarak Lübnan'dan çekeceğini açıkladı. Ama bu da ABD emperyalizmine yetmedi. Suriye'yi "köşeye sıkıştırdığını" hesaplayan emperyalizm, kendi programını dayatmaya devam etti. Geri adımın sonu yoktur, emperyalizm her zaman daha fazlasını istemeye devam edecektir. Ta ki, teslim alana kadar!

Sistani NOBEL'e Aday

Emperyalistler işbirlikçileri 'sever'!

İsveç Akademisi ve Nobel Ödül Komitesi, Iraklı Şiiler'in ruhani lideri Ayetullah Ali el Sistani'yi 2005 Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterdi. Komitenin internet sitesinde, aday gösterilmesinin nedeni; "İraklılar'a, Irak'taki Müslümanlar'a ve dünyadaki milyonlarca Müslüman'a barış çağrısı yaparak boş yere kan dökülmesini engellemesi, karşılaştıkları karmaşık sosyal ve politik sorunları barışçıl yollardan çözüme ulaştırması, milyonlarca Müslüman'a hukukun üstünlüğüne inanmalarını vaazetmesi, terörü lanetlemesi" şeklinde açıklandı.

Emperyalistler birini Nobel Barış Ödülü'ne aday gösteriyorsa orada durup düşünmek gerekir. Bugüne kadar kimleri neden aday gösterdiler, baktığında bunun nedeni anlaşılır. İster bilinçli bir işbirlikçi, isterse izlediği politikalarla emperyalistlere hizmet edenler aday gösterilir ve aynı çizgide yürümleri için cesaretlendirilir. Sistani'nin Irak'taki misyonu gözönüne alındığında aday gösterilmesi çok isabetlidir emperyalistler açısından. Bugün Şiiler'in direnişe katılmalarının önündeki "dini" kisveli bir duvardır Sistani ve onun emperyalistlerce övülen "barış" politikası!

İran ABD'yi Uyardı

Ateşle oynamayın!

İran, ABD tehditleri karşısında boyun eğmiyor. İran'ın nükleer dosyasının ABD'nin isteğiyle BM Güvenlik Konseyi'ne gönderilmek istenmesini "ateşle oynamak" olarak niteleyen İran Ulusal Yüksek Güvenlik Konseyi Genel Sekreteri Hasan Ruhani, emperyalistleri "yeni bir petrol krizi çıkabilir" diyerek uyardı. Açıklamada, "İran'ın nükleer dosyasını konseye götürmek ateşle oynamaktır ve bu bir anlamda ABD ve Avrupa için siyasi intihar olacaktır" denildi. Ruhani, çözümün, "görüşmeler ve barışçıl yollarla" olması gerektiğini belirtirken, ABD'nin Avrupa'ya baskıya son vermesi durumunda uzlaşma sağlanacağını altını çizdi. Ruhani, kendilerine karşı tehdit dilinin kullanılmasından da karşı tarafın zarar göreceğini de sözlerine ekledi.

Amerika Halkların Düşmanıdır

ABD Kimyasal Silah Kullandı

Ürdün'de toplanan Alman ve Iraklı doktorlar, Irak'ta hem 1991 hem de 2003'te kullanılan radyoaktif maddelerin sakat doğumları ve küçük çocuklarda kanser vakalarını dört katına çıkardığını dile getirdi. Amerika'nın 30 yıl önce Vietnam'da kullandığı kimyasal silahların bugün dahi çocukların sakat doğmalarına yol açtığını hatırlatan doktorlar, benzeri bir durumun şimdi Irak için geçerli olduğunu söylediler. İşgalcilerin kullandığı radyoaktif mermilere dikkat çeken doktorlardan biri olan kanser hastalığı uzmanı Prof. Dr. Canan Hasan, şunları söyledi: "1991'den beri sakat şekilde dünyaya gelen çocukların sayısı dört katına çıktı. 15 yaşından küçük çocuklarda kanser vakalarında da aynı şey geçerli. Çoğu kan kanseri. Ne ilacımız, ne de kemo-terapi imkanımız olduğundan, kısa süre öncesine kadar bu çocukların yüzde 80'i ölüyordu."

Bu arada işgalcilerin son **Felluce katliamında kimyasal silahlar kullandığı** belgelendi.

Küba'dan ABD'ye: 'Guantanamo Zulmüne Son Ver!'

Küba Dışişleri Bakanlığı, tecrit hücreleri ve işkenceleri ile ünlü Guantanamo zulmü nedeniyle ABD'ye nota verdi. Küba halkının, Guantanamo'daki emperyalist zulümden duyduğu rahatsızlığın dile getirildiği notada, "ABD'nin yasadışı yollarla işgal ettiği bu deniz üssünde işlenen insan hakları ihlallerine" dikkat çekilerek "bu insanlık dışı ve suç oluşturan tutuma bir an önce son verilmesi" istendi. Küba şunları söyledi:

"Sayıları 550'ye varan mahkûmların dramatik gerçeği, ABD yönetiminin insan hakları lehine yaptığı eski moda kampanyasındaki ikiyüzlülüğünü de ortaya koymaktadır. Bu yabancı mahkûmların, yargı sürecine tabi tutulmaksızın maruz kaldıkları işkence ve aşağılayıcı muameleler, birçok uluslararası anlaşmayı çok kaba bir şekilde ihlal etmektedir. Küba, ABD'nin işgal ettiği Küba topraklarındaki bu tutsakların haklarının ihlaline hemen son vermesi amacıyla uluslararası topluluğun talep ve şikâyetlerine katılmaktadır."

Irak Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlatılan raporda, ABD'nin kenti ele geçirmek, direnişi kırmak için kimyasal ve biyolojik silah kullandığını açıkladı. Katliam operasyonuna resmi onayı veren kukla hükümetin hazırlattığı raporda dahi ortaya çıkan bu durum, emperyalistlerin gerçek yüzünü ve Irak'ta sözde aradığı kimyasal silahların kendi cephanesinde olduğunu ortaya koydu.

Kendilerinin imza attığı uluslararası hukuku hiçe sayan işgalcilerin **hardal ve sinir gazı** ile diğer yarı kimyasalları kullandığı, raporda tespit ediliyor. İnsanların hala bu silahların etkisinde olduğu ve salgın hastalık tehdidi ile karşı karşıya bulunduğu da altı çizilen bir başka nokta oldu. Raporu açıklayan görevli, "Felluce'deki araştırmamız sırasında çatışmalar ve işgal güçlerinin vahşeti için söylenen her şeye inandım. ABD ordusunun şehirde kimyasal silah kullandığı ile ilgili hiçbir kuşku kalmadı. Bunu katledilen binlerce Iraklı'nın dışında, dengesi tamamen bozulan doğal hayat ile de ispatlayabiliriz. Sokaklardaki binlerce ölü köpek, kedi ve kuş, bu gazların kullanılmasının sonucudur" diye konuştu.

Venezuela Devlet Başkanı Chavez de rapora ilişkin yaptığı bir değerlendirmede, "**Dünya ciddi, çok ciddi bir belayla karşı karşıya**" şeklinde konuştu. ABD ise tüm bu gerçekler karşısında sadece susuyor ve katliamlarını sürdürüyor.

İşkence ABD'nin Resmi Politikası

Ebu Gureyb'de Amerikan askerlerinin yaptığı işkencelere dair raporu hazırlayan askeri akıl hastası diye gösteren, esirleri işbirlikçi ülkelere götürerek işkenceler yapan Amerika'nın, Irak halkına yönelik zulmünü ve savaş hukukunu nasıl ayaklar altına aldıklarını gösteren yeni görüntüler yayınlandı.

Cesetlerle ve yaralıları tekmelerken çekim yapan Coniler, bu görüntülerden oluşan bir DVD hazırlayarak adını "Ramadi Cinneti" koydular. Geçen yıl çekildiği anlaşılan görüntülerde; ABD askerleri vurup yaraladıkları bir Iraklı'yı yaralı halde yerde yatarken tekmeliyor ve küfür ediyorlar. Bir başka görüntüde ise, direksiyon başında bir Iraklı'yı vurup öldüren askerlerden biri "durun, bize merhaba diyecek" diyerek ölünün elini gülerek sallıyor. Yine bir başka görüntüde de katledilen Iraklılar'la birlikte poz veriliyor. Her bir görüntüye kendi ahlaklarına uygun isimler veren Coniler, karelerden birine "koşan hacıyı gör vuru lan hacıyı gör" ismini takmışlar.

Savunma Bakanlığı Pentagon bu görüntüler için sadece "uygun olmayan davranışlar" dedi ve soruşturmayı gerektirecek suç olmadığını söyledi.

'Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz' Türkiyeli Emekçiler Haklarını Aramaya Devam Edecekler

11 Şubat'ta ANADOLU FEDERASYONU öncülüğünde Avrupa'nın bir çok ülkesinde yapılan basın açıklamalarıyla başlayan "Emeğimizle Varız Hakkımızı İstiyoruz" kampanyası, imza standları, yürüyüşler ve çeşitli eylem ve etkinliklerle devam ediyor.

Eylemler, Yürüyüşlerle Devam Ediyor

Almanya'da 5 Mart günü yapılan yürüyüşte; Yeni Göçmenler Yasası, Hartz IV ve birçok ırkçı, gerici yasalara karşı sloganlar ön plana çıkarken, diğer Avrupa ülkelerinde de sosyal, siyasi, ekonomik sorunlar gündeme getirildi.

'3,5 milyon halkız 40 yıllık emeğimizle varız'

Almanya'nın Köln Kenti'nde düzenlenen yürüyüş Ebertplatz Meydanı'nda başladı. Dom Meydanı'na kadar yürüyen kitle, Anadolu Federasyonu pankartı ile "Emeğimizle Varız Hakkımızı İstiyoruz" ve "3,5 milyon halkız 40 yıllık emeğimizle varız" pankartları açıldı. Kampanyanın taleplerini içeren birçok dövizin taşındığı eylemde sık sık, "İrkçi Yasalar Geri Alınsın, Emeğimizle Varız Hakkımızı İstiyoruz, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Anadolu Federasyonu'na bağlı olan derneklerin de pankartlarını açtığı yürüyüşte ESP ve AGİF de pankartlarıyla katılarak destek verdiler. Yürüyüş boyunca megafondan kampanyaya katılım çağrıları yapılırken kampanyanın amaçları ve talepleri anlatıldı. Yürüyüş sonunda Dom Meydanı'nda bir açıklama yapıldı.

Anadolu Federasyonu Başkanı Nurhan Erdem, Göçmenler Yasası'nın olumsuz sonuçlarının ortaya çıkmaya başladığını, son getirilen yasalarla birlikte özellikle göçmenlerin yaşamının daha da zorlaştırıldığını söyledi. Erdem şöyle konuştu: "40 yıllık emeğimizi kattık ve bu emeğimiz elimizden alınmaya, haklarımız çalınmaya çalışılıyor. Bunlara karşı mücadele ediyoruz. Emeğimizin hakkını istiyoruz. Eşit şartlarda haklar istiyoruz. Bu hepimizin sorunudur."

20 gün süresince yapılan çalışmalarını da anlatan Erdem, şu bilgileri verdi:

"20 günlük kampanya süresince 8 binden fazla imza toplandı, 70 bin el ilanı dağıtıldı, en az 40 yerde bilgi ve imza standları açıldı, 20 bin afiş asıldı. Sokaklarda, kahvelerde, konser, düğün gibi yerlerde gruplar halinde bilgilendirmeler yapıldı. Bu çalışmanın sonunda gözlemlediğimiz gibi halkın tepkileri, yaşam şartlarının zorluğu ve yeni yasalardan dolayı çekilen sıkıntılar hep aynı çerçevedeydi. Bizler bu çalışmalarımızı devam ettirecek, herkesi ilgilendiren bu konularda bütün kurum ve kişileri desteğe, katılmaya çağırmaya devam edeceğiz"

Erdem'in konuşmasının ardından, federasyon üyesi derneklerin temsilcileri, kampanya çalışmaları hakkında bilgiler verdiler.

'İşsizliğin sorumlusu Avrupa Birliğidir'

5 Mart günü Fransa'nın başkenti Paris'te yapılan yürüyüşte, Fransızca "İşsizliğin ve Yoksulluğun Sorumlusu Avrupa Birliği'dir", "Örgütlenelim, Birleşelim, Mücadele Edelim" yazılı pankart ile "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz" yazılı ve Anadolu Federasyonu imzalı pankartlar açıldı. Fransızca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı. Yapılan konuşmaların ardından miting, 10 Mart günü yapılacak yürüyüşe ve örgütlenmeye çağrı ile bitirildi.

'Sosyal kısıtlamalara hayır'

Hollanda Anadolu Kültür Merkezi'nin Rotterdam'da düzenlediği gösteride, taleplerin yazılı olduğu dövizlerin yanı sıra, kampanya sloganının yazılı olduğu bir pankart taşındı. Eyleme katılan Yeni Savaş Karşı Komite, Hollandaca olarak "Sosyal Kısıtlamalara ve Filistin, Afganistan, Irak İşgaline Hayır!" pankartı açtı. Anadolu Kültür Merkezi adına yapılan konuşmada bir aydır sürdürülen kampanyaya ilişkin bilgiler verildi. Ayrıca kampanyayla birlikte yoğunla-

şan polis baskısı ve kültür merkezine yönelik kapatma tehditlerine karşı hukuki ve siyasi olarak sessiz kalınmayacağı ve kültür merkezinin sahiplenileceği yönünde konuşmalar yapıldı. Ardından Yeni Savaş Karşı Komite'nin sözcüsü, kampanyayı desteklediklerini ve Anadolu Kültür Merkezi'nin yanın-

da olduklarını ifade etti.

'Yaşasın enternasyonal dayanışma'

5 Mart günü gösteri düzenlenen yerlerden biri de Avusturya'nın Viyana şehriydi. Sosyal Hak Kısıtlamaları odaklı olarak yapılan yürüyüşte, Türkiye'de tutuklanan Avusturyalı Sandra Bakutz'un serbest bırakılması da istendi. Federasyon adına yapılan konuşmanın ardından, eyleme katılan YÇKM, AİK, Komak (ML), Radyo Orange, Links Werde ile Avusturyalı ilericiler adına konuşmalar yaptılar. Yapılan konuşmaların ardından "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganların eşliğinde parlamentoya doğru yürüyen kitle, burada da eylemini sürdürdü. Parlamento önünde yapılan konuşmalar ve bildiri dağıtımından sonra eylem sona erdi.

İsviçre'de 5 Mart günü yapılan yürüyüş, Basel Kültür Merkezi tarafından düzenledi. Barfüsserplatz'da toplanan kitle, kampanya sloganının yazılı olduğu pankart, talepleri içeren dövizler ve kıvılcaklar açarak yürüyüşe geçti. Bir saate yakın süren eylemde atılan sloganlarla, Avrupa tekellerinin hak gaspları protesto edildi.

Sosyal Haklara Saldırı ve Gerici Göç Yasasının Teşhiri Sürüyor

Düzenlenen mitinglerin öncesi ve sonrasında Avrupa ülkelerinde çeşitli faaliyetlerle, sosyal hak gaspları, gerici baskı yasaları halkımıza anlatılmaya devam etti.

Almanya'nın birçok kentinde Anadolu Federasyonu'nun kampanyası çerçevesinde hak gaspları ve Göç Yasası'na karşı faaliyetler hafta boyunca sürdü. Hamburg'da Anadolu-Der tarafından merkezi istasyonda bilgilendirme standı açılırken, imza toplandı ve bildiriler dağıtıldı.

Frankfurt Hauptwache'de 26 Şubat günü açılan standta, dört saat boyunca emekçi halk sosyal hak gasplarına karşı bildirilerle mücadeleye çağırıldı. Aynı gün Frankfurt'ta Türkiyeliler'in bir düğününü ziyaret edilip bildiriler dağıtıp imza toplayan federasyon üyeleri, hafta sonunda ise, Miltinberg ve çevresi Alevi derneğinin Muharrem ayı dolayısı ile yaptığı Cem törenini ziyaret ettiler. Cem'de, İmam Hüseyin'in saltanatı ve düzene karşı ezilenin yanında olduğu ve bu yola baş koyduğuna ilişkin konuşma yapan Alevi dedesi, törene katılanlara "örgütlü olun, örgütlü olmaktan korkmayın, birbirinize sahip çıkın" çağrısı yaptı. Federasyon üyeleri daha sonra kentte bulunan esnafları ziyaret ederek afişler astılar ve imza toplamaya devam ettiler.

Anadolu Federasyonu ayrıca Aschafenburg'da kahveleri ziyaret ederek bildiri dağıttı. Frankfurt'ta da imza toplama ve propaganda çalışmaları sürerken, Türkiyeliler Darmstadt Üniversitesi'nde 13 Mart'ta yapılacak panele davet edildiler.

Duisburg Anadolu Eğitim Kültür Merkezi, her pazartesi olduğu gibi, 28 Şubat günü Duisburg ve Bott-

Hollanda, AKM'yi Neden Kapatmak İstiyor?

Anadolu Federasyonu'nun kampanyası, sosyal hak gasplarıyla, baskı yasalarıyla saldırılarını sürdüren Hollanda devletini rahatsız etti. Kampanyayı Hollanda'da sürdüren Anadolu Kültür Merkezi'nin kapatılmak istendiği öğrenildi. 40 yıldan bu yana Avrupa'da yaşayan Türkiyelilerin de söz hakkı olduğunu belirten Merkez, yaptığı açıklama ile bu girişimi protesto etti.

Açıklamada şu görüşlere yer verildi:

"Hani Avrupa'da demokrasi vardı? Hollanda'da demokrasi, hukuk yok mu? Varsa eğer, yasal bir derneğin kapatılmak istenmesi hangi demokrasiye, hangi hukuka sığıyor? Sorun kültürümüze, haklarımıza sahip çıkmamız mı? Öyleyse kimse bizi bundan vazgeçiremez.

Yıllardır yasal olarak faaliyet yürüten Anadolu Kültür Merkezi hakkında tutu-

lan polis raporunda, birçok bahane öne sürülerek faaliyetlerimizi durdurmak ve kapatmak istiyorlar. Öne sürdükleri gerekçeler birer bahanedir, asıl neden kültür merkezimizin faaliyetleri ve haksızlıklara karşı duruşudur. Örneğin; "fazla gürültü olduğu" şikayeti üzerine geldiklerini söylüyorlar, fakat ne hikmetse duvarlardaki resimlere kadar inceliyorlar ve raporlarına yazıyorlar. Che'nin ve bazı politik resimlerin, kitapların olduğunu da rapor etmeyi ihmal etmiyorlar. Hitler'in, Franko'nun, Bush'un resimlerini mi asacaktık?"

Kuruluş amaç ve faaliyetlerine ilişkin bilgi veren AKM, devrimci düşünceleri savunuyor olmalarından dolayı Hollanda polislerinin baskı ve kapatma tehditlerine maruz kaldıklarını belirtti ve buna izin vermeyeceklerini söyledi. "Bugün bizi hedef alanlar yarın başkalarını hedef alacaklardır" diyen Merkez, dayanışmaya çağırıyordu.

Anadolu Kültür Merkezi'nin hak gasplarına, ırkçılığa karşı faaliyetleri Hollanda devletini rahatsız etti

rop şehir merkezlerindeki pazartesi gösterilerine katılarak kampanyaya ilişkin Alman emekçilere de bilgi verdiler. Bruckhausen Semt Pazarı'nda açılan stand Duisburg'daki bir başka çalışmaydı. Türkiyeli emekçiler kampanyaya attıkları imzalarla ilgi gösterdiler. Aynı akşam Duisburg Alevi Kültür Merkezi'nde yapılan "Alevilerin Sesi" Dergisi dayanışma gecesinde de birçok imza toplandı.

Fransa'nın başkenti Paris'te 5 Mart günü yapılan yürüyüşün ardından 80 kişinin katıldığı, 4 saat süren bir panel düzenlendi. Sosyolog Gaye Petek, Öğretim üyesi Şehmus Güzel ve sendikacı Ali Tolu'nun katıldığı panelde, göçmenlerin sorunları tartışıldı. Gaye Petek göçmenlerin genel olarak yasal sorunlarına, yabancılar yasasında yapılan değişikliklere, kısıtlamalara, uygulamada çıkan sorunlara değindi. Şehmus Güzel ise göçmen işçilerin sorunlarını ekonomik ve sosyal açıdan, geçmişten günümüze özetleyerek ortaya koydu. Örgütlenme ve siyasal eylem açısından daha fazla çabanın gerekliliğine dikkati çekti. Sendikacı Ali Tolu da iş yaşamında Fransız vatandaş olmayanların birçok işte çalıştırılmaması gibi ayrımcılığı, uzun ve ağır işlerin göçmenlere yaptırılmasını, taşeron işçiliğinin ekonomik ve sosyal hakları tehdit eden bir uygulama olarak sorun teşkil ettiğini dile getirdi ve sendikalı olmaya çağrı yaptı.

Dernek adına sözü alan bir kişi ise Anadolu Federasyonu'nun Avrupa genelindeki kampanyasından söz ederek, bu perspektifle mücadelenin devam edeceğini ifade etti ve örgütlü mücadeleye çağırdı.

Avusturya'daki kampanya faaliyetleri 26 Şubat günü Prater ve Florisdorf U-Bahn İstasyonları'nda ve Innsbruck'da açılan imza ve bilgilendirme standlarıyla sürdü.

İsviçre'de ise, Zürih, Wintertur, Bern gibi kentlerde bildiri dağıtımı gerçekleştirildi ve afişler asıldı.

Belçika'da 5 ve 6 Mart günlerinde Liege kentinde bulunan BAHKEM üyeleri, şehir merkezinde ve pazar-

da bildiri ve el ilanı dağıttılar. Liege'de yapılmak istenen yürüyüşe ise, polisin izin vermediği öğrenildi.

İstemeye Devam Edeceğiz

Türkiyeli emekçiler olarak, Anadolu Federasyonu olarak haklarımızı istemeye, baskılara karşı demokratik direnme hakkımızı kullanmaya devam edeceğiz;

◆ Yabancılar her düzeyde eşit haklar verilmeli. ◆ Anti-demokratik Göçmenler Yasası iptal edilmeli. ◆ Anti-terör yasası kaldırılmalı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne karşı saldırılar son bulmalı. ◆ Yabancılar ve Müslümanlar terörist değildir. Vatandaşlık vermeme, işten çıkarma, sınırdışı uygulamalarına son verilmeli. ◆ Farklı milliyetlerden halkların din ve inançları üzerindeki baskılar son bulmalıdır. ◆ Entegrasyon adı altında uygulanan asimilasyon politikalarından vazgeçilmelidir. ◆ Anadil eğitimi temel bir haktır, kaldırılmamalıdır. ◆ Sağlık ile ilgili reformlar kaldırılmalı. Ücretsiz sağlık hakkı geri verilmelidir. ◆ Eğitime getirilen kısıtlamalar kaldırılmalıdır. ◆ Hartz IV Yasası ile ortaya çıkan işsizlik parası ve sosyal yardımların kesilmesi engellenmeli, bu yasa iptal edilmelidir. ◆ Vatandaşlık almanın önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Sosyal Hak Gaspları ve Yoksullaştırma Suçlu Yaratıyor

AHKM bir ay boyunca sistemin yarattığı bataklığa karşı birlikte mücadele etme çağrısı yaptı

İngiltere'de uyuşturucu bataklığı, haraç, fuhuş, kumar, çeteleşmeye ve sosyal hak gasplarına karşı 8 Şubat'ta başlayan kampanya 5 Mart'ta yapılan yürüyüşle sona erdi.

Anadolu Halk Kültür Merkezi imzalı Türkçe, "Yoksullaştırma ve anti demokratik uygulamalar suç ve suçlu yaratıyor; çeteleşmeye, yozlaştırmaya karşı birleşelim, örgütlenelim mücadele edelim" yazılı pankart ile, İngilizce olarak "Gençlik Gelecektir, Geleceğimize Sahip Çıkalım, Neden Gençler Uyuşturucu Kullanıyor" yazılı pankartlar ve çok sayıda dövizler taşındı. Hava koşullarına rağmen coşkulu geçen yürüyüş boyunca, çeteleşme ve hak gaspları slo-

ganlarla protesto edildi.

Türkiyeliler'in yoğun olduğu bölgeden geçilmesinin ardından Turn Park Lane Tren İstasyonu karşısında konuşmalar yapıldı. Burada bulunan parkta toplanan kitleye hitaben konuşan AHKM temsilcisi, sosyal hak gasplarıyla, yoksullaştırmayla suç ve suçlu yaratıldığını dile getirdi. Böyle bir eylemin yapılması ihtiyacını ortaya çıkaranın da sistem olduğuna vurgu yapılan konuşmada, Türkiyeli gençlerin içinde bulundukları uyuşturucu batağına dikkat çekildi.

"Omuz omuza verip, örgütlenerek mücadele etmeliyiz" diyen AHKM temsilcisinin konuşması, uyuşturucuya, çeteleşmeye, tefeciliğe karşı birlikte mücadele çağrısıyla son buldu.

20. yılında Grup Yorum için ne dediler?

22 Şubat'ta Muammer Karaca Tiyatro Salonu'nda, Grup Yorum'un 20. yılı nedeniyle bir tören düzenlenmişti. Etkinliğe çok sayıda sanatçı da katılarak, elemanları halen tutuklu bulunan Yorum'un yanında yer aldılar. "20 Yıldır türkülerimizden korkuyorlar. Grup Yorum'a Özgürlük!" etkinliğinde sanatçılar, aydınlar tarafından yapılan konuşmaların bazılarını yayınlıyoruz.

Murat ŞEN: 20 yıldır aramızda bir Grup Yorum gerçeği duruyor. 20 yıldır susturulamayan bir ses. Türküler susar mı? Köroğlu'nun, Karacaoğlu'nun, Kaygusuz Abdal'ın, Aşık Nesimi'nin, Ruhi Su'nun öğrencileri cevapladı tam 20 yıldır bu soruyu: "Türküler Susmaz Halaylar Sürer." Haklarında onlarca yıla varan hapis cezaları istendi. Konserlerine ateş açılarak dağıtıldılar. Kasetleri kurşunlandı, enstrümanları parçalandı ve önlerine konuldu suç delilleri diye. Susmadılar. Silahlı gezdiler. Egemenlerin güçleri yetmiyordu bu silahları onların elinden almaya. "Silahları türküleriydi". Ezilenlerin kurtuluş türkülerini söyleyerek tam 20 yılı devirdiler.

Metin KAHRAMAN: O günden bu güne bir mücadele sürdürdü Grup Yorum. Önümüzdeki dönemde de Yorum'un bir okul olduğu gerçeğini unutmayalım. Yorum hem sorumlu tavrıyla, hem de müzik adına önemli şeyler yaptı. Bundan sonra da devam etmesini dilerim.

ROJİN: 20 yıldır tüm baskılara, işkencelere rağmen türkülerini susturmayan halaylarını durdurmayan Grup Yorum bir 20 yıl daha yaşasın.

Mustafa ÖZASLAN: Ben bir grubun üyesiyim 10 yıldır. Tarzımız birbirine benzemese de duruşu, hayata bakışı anlamıyla biz Grup Yorum'u örnek aldık. Grup Yorum'a özgürlük için yapabileceğimiz her şeyi kendim ve grup arkadaşlarım olarak sonuna kadar arkasında olduğumu söylüyorum ve tüm alkışlarımızı geçmişten bu yana Grup Yorum'a emeği geçen herkese armağan ediyorum. Sağolsunlar.

Nejat YAVAŞOĞULLARI: Grup Yorum; 20 yıldır çizgisinden ödün vermeden ve içinde bulunduğu müzik tarzında daima en önde diyebileceğimiz arkadaşlarımızın grubu.

Yasemin GÖKSU: Onların hukukla, yasayla hep başları belaya girdi ama bizim insanlarımız da onlara yeterli özeni göstermediler. Onlar birçok insanın uçakla gittiği yerlere hep otobüsler-

le gönderildiler. Onlar birçok insanın para aldığı yerde hep dayanışmaya zorlandılar. İyi otellerde kalmak yerine bütün yüreklilikleriyle bazen yatağı bile olmayan ilkokullarda kalmak durumunda kaldılar. Ama aynı dik başlılık ve onurla şarkılarını söylemeye devam ediyorlar. Umarım çok uzun yıllar söylemeye devam edecekler.

Nurettin GÜLEÇ: 20 yıldır Grup Yorum, üzerinde oynanan oyunları dün boşa çıkardığı gibi, bugün de boşa çıkardığını gösterdi.

İbrahim KARACA: ... Grup Yorum kendisine bu çocukları dert edindi. Bu çocukların yoksul ailelerini ve bu yoksulluğu doğuran sistemi kendisine dert edindi. Ama bunun yanında bir şeyi daha dert edindi. O bilet satan, soğuktan üşüyen, ayakları çıplak çocuğun öfkesini dert edindi. Ve onun öfkesini ve gelecekte olması gereken muhtemel öfkesini de dert edindi ve estetiğe etti. Grup Yorum'un başına gelenler işte bu öfkeyi estetize ettiği içindir. Grup Yorum birkaç insanın biraraya gelip kurduğu bir grup değil diye düşünüyorum. Grup Yorum benim için bir imecedir. Ve biz de bu imecenin içerisindeydik. Bir anlamda Grup Yorum'un bir parçasıydık. Kimi şarkıların altında sözlerin şiirin altında belki benim ismim vardır. Kimilerinin altına sadece Grup Yorum adını yazdık. Çünkü ben hem bendim bir anlamda da Grup Yorum'un bir parçasıydım. Grup Yorum'un, ülke şartları böyle devam ettiği sürece varolacağını düşünüyorum.

İlkay AKKAYA: Bizler hayatta olmasak da bu dünyadan geçişimizi tamamladıktan sonra da Grup Yorum'un var olacağına inanıyorum.

Ferhat TUNÇ: 20 yıllık Grup Yorum tarihine ilişkin anekdotları dinleyince dedim ki benim hayatımla, benim yaşadıklarımla ne kadar çok örtüşüyor. Ama bunun çok doğal olduğunu da düşünüyorum. Çünkü aslında 20 yıllık bir tarih boyunca bir kader birliği yaptık bu ülkede. Sevgili Cahit Berkay halen bu ülkede yasaklardan

sözediliyorsa bunun ayıp olduğunu söyledi. Evet gerçekten büyük bir ayıp.

Cezmi ERSÖZ: ... Çalıştığım gazetelerde çay pişiyorsa, ocakta mavi alev varsa çalışmaya devam ederdim. Ben Grup Yorum'u Türkiye'de o çay ocağındaki mavi aleve benzetiyorum. Türkiye'nin bu şartları sürdüğü sürece Grup Yorum olacak. Bence sosyalizm geldiği zaman da olsun, hep devam etsin. Bu anlatılan olağanüstü baskılar ve benzersiz mücadele, Grup Yorum'u efsaneleştirmiştir. Ben Türkiye'nin birçok yerinde gençlerin kendi aralarında şöyle konuştuklarını duymuşumdur: "Yahu Grup Yorum elemanları hapse atılmış, tutuklanmış ama Grup Yorum aynı anda Türkiye'de 3 yerde konser düzenlemiş" diyorlardı. Mümkündür. Öyle bir şey de olmuştur... Grup Yorum, yoksuluz ama umutlarımız var demektir. Grup Yorum, eziliyoruz, baskı görüyoruz ama birgün zaferi kazanacağız demektir. Grup Yorum, suçtur umutsuzluğa kapılmak demektir. Grup Yorum, bizim çocuklardır.

Efkan ŞEŞEN: Grup Yorum 20 yıllık bir gelenek, okul, ekol, halktan yana bu kültürü sanatı üreten bir güç olarak içinden birçok sanatçı geldi geçti. Onlar halen ayakta. Bizler kopmuş da olsak, Grup Yorum'un bizdeki payını, bizde yarattığı kişiliği hiçbir zaman unutmayız. Ve her zaman bu dostluk devam edecek.

Ufuk KARAKOÇ: Bu duruş kolay değil. Bunun için yıllarca yapılanlara karşın Pir Sultan'ın cevabı olsun bu da.

Abdurrahman DİLİPAK: Grup Yorum Marmara Üniversitesi'nde oluşmuş, ben de Marmara Gazetecilik'ten mezun oldum. Gelirken düşündüm ne armağan edebilirim, ben nasıl Grup Yorumlu olabilirim diye. Çünkü her özgürlük şarkısında benim de payım olsun istiyordum. Belki ben birgün şiir yazarım, Şanar birgün onu besteler ve belki birgün Grup Yorum onu seslendirir. Adaletten, barıştan, özgürlükten yana insanca, barış içinde bir arada yaşamak için...

Grup PATİKA: Türkiye emekçi halklarının kültür ve sanat tarihine çok önemli notlar düşmüş olan Grup Yorum'un bu 20. yıldönümünü kutluyoruz. 20 sene sonra hala aktif olması çok

güzel.

Aydın ÖZTÜRK: Buraya geldiğimde eski arkadaşlarımın çocuklarının da Grup Yorum içerisinde yer aldığını gördüğümde şaşırmıştım. Grup Yorum, kişilerin ön plana çıktığı, kişilerin üzerine kurulu, onlar gidince varlığından söz edilmeyecek bir grup değil. O, tıpkı, insan kanının içerisindeki hücreleri yenilemesi gibi; gidenlerin arkasından onların yerini yenilerinin doldurduğu ve ne kadar yasaklarsa, baskı yaparlarsa yenilerinin onların yerini aldığı, öylesine güçlü bir damardan geliyor. Yıllar önce onlarla ilgili şunları yazmıştım: "Ağaçları sustursanız da birgün orman konuşur". Grup Yorum'un yorumunu kimsenin kesmeye gücünün yetmeyeceğini biliyorum ve onların omuzbaşında olmak benim için de bir onur.

ÜMMÜŞEN: 20 yıllık hayatında bir grup olmaktan öte bir okul, bir ekol olmaya doğru gidişlerini, duruşlarını hayranlıkla, saygıyla izledim. Türkülerini çok çok severek dinledim. Ama benim Grup Yorum'la bundan çok daha öte bağlarım, hatta yürek bağlarım var. Yıllar yıllar ötesinden yaptığım şarkılarımı, türkülerimi geniş halk kitlelerinden alıp, tekrar üretip yeniden halka ne güzel sunduklarını gururla izledim.

Ruhan MAVRUK: Üzerinde ne denli baskı olursa olsun Grup Yorum ve direnen tüm sanatçılar yok olmaz. Çünkü halkın türküleri bitmez, halayları şiirleri bitmez. Halkların umudu tükenmez, sermayeye karşı emeğin savaşımı bitmez. O yüzden Grup Yorum da bitmeyecek.

Grup YÜRÜYÜŞ: Hepinizi Özgür-Der adına selamlıyoruz. Grup Yorum sadece ürettiği müzikle değil aynı zamanda ödediği bunca bedele rağmen mücadelesini sürdürmesiyle, müzik dünyasına kazandırdığı sanatçılarla ve kolektif üretim yapısıyla mekteptir ve biz bu mektepten çok şey öğreniyoruz. Grup Yorum sadece F tipi zulmüne karşı, ölüm orucu direnişinin yanında değil aynı zamanda emek sömürsüne karşı işçilerin yanında, öğrencilerin haklı mücadelesinde, yoksulların yanında, Filistin intifadasının ve Irak direnişinin yanında yer aldı. Ve Yorum'u başörtü mücadelesinde yanımda gördük.

Avrupa'da İşçiler, Köylüler, Memurlar, Öğrenciler Sokaklarda

Almanya - İtalya - Fransa - Belçika - Macaristan -

Avrupa tekellerinin ekonomik, sosyal saldırıları sürerken, emekçilerin de tepkileri giderek artıyor.

Fransa'da 8 Mart günü, liseli öğrenciler sokaklardaydı. Hükümetin yapmak istediği reformlara karşı çıkan onbinlerce öğrenci Eğitim Bakanı'nın istifasını istedi. 9 Mart günü ise, Fransa sokaklarında memurlar ve yine öğrenciler vardı. Bilimsel Araştırmaları Kurtaralım Kolektifi'nin çağrısı üzerine, hastane ve laboratuvar çalışanları, teknisyenler, bilimadamları ve öğrenciler Sorbonne Üniversitesi önünde toplandılar. Hükümetin araştırmalarla ilgili projesini protesto eden eylemciler, finans olanaklarının yaratılması ve ek birimlerin oluşturulmasını istediler. Eylemde taşınan bazı dövizlerde Raffarin hükümeti kastedilerek halka "Uyanın, bunlar çıldırmış" yazıları yereldi. Araştırmacıların yürüyüşüne komünist öğrenciler ile işçi sendikaları da destek verdiler.

İtalya'nın Milano Kenti'nde, Alfa Romeo işçileri 800 kişinin işten çıkarılmak istenmesine karşı, toplu taşıma araçlarında görevli emekçiler ise hastalık nedeniyle işe gidilmemesi durumunda maaşlarda kesinti yapma gibi sosyal haklarının gasbedilmesine karşı 9 Mart günü genel greve gittiler. Toplu taşımadaki grev başkent Roma ve Napoli'de de sürerken,

Alfa Romeo işçileri, işten atılmalar durdurulmazsa yeniden greve çıkacaklarını açıkladılar.

Almanya'nın Hessen Eyaleti'ndeki doktorlar 1971 yılından

bu yana ilk kez greve çıktılar. 2003 ve 2004 yıllarında alınan kararla fazla mesailerinin ödenmemesi ni protesto eden doktorlar, haftalık çalışma saatlerinin artırılmasına, maaşlarında kesintiye gidilmesine ve izin paralarındaki kesintilere karşı çıkıyorlar. Uyarı grevine katılımın yüksek olduğu bildiriliyor.

Belçika'da ise 11 günlük grevin ardından sağlık çalışanları 9 Mart günü anlaşmaya vardılar. Aynı gün, Hasselt Hapishanesi personeli 2 günlük greve başladılar.

Avrupa Birliği'nin yeni üyelerinden olan **Macaristan**'da ise köylüler meydanlardaydı. İki haftadır süren eylemlerin nedeni, AB tarafından verilen tarıma desteğin çiftçilere dağıtılmaması. Traktörlerle başkent Budapeşte'ye akın eden köylüler, paralarını almadan dönmeyeceklerini açıkladılar. Budapeşte halkı da eyleme destek vererek, köylülerin yiyecek, ısınma, barınma gibi ihtiyaçlarını karşılıyorlar. Köylülerin lideri İstvan Jakab, desteğin ödenmemesi durumunda bu yıl, ekin ekemeyeceklerini, bankalara borçlarını ödemeyeceklerini dile getirdi. Başkentte bunlar olurken, Macaristan'ın birçok bölgesinde karayolları köylüler tarafından bloke edilerek ulaşım engellendi. Hükümet ise, anlaşmaya hazır olduğu açıklaması yapmak zorunda kaldı.

Sayı 149

48

13 Mart
2005

Mersin Temel Haklar Tanıtım Faaliyetlerini Sürdürüyor

Mersin Temel Haklar, örnek bir çalışma yaparak, derneğin tanıtımına ilişkin hazırladığı broşürü tek tek evlere ulaştırarak dağıttı. 8 Mart günü Demirtaş Mahallesi'nde gerçekleştirilen dağıtımda, önlükler giyen Temel Haklar üyelerinin bu meşru faaliyeti polis tarafından engellenmek istendi. Kimlik kontrolü, broşürün izni gibi dayatmaların tümü boşa çıkınca, polis geri çekilmek durumunda kaldı.

Polisin Temel Haklar'ı, mahalle halkına yasadışıymış gibi göstermesi, Temel Haklar üyelerinin meşruluk bilinciyle hareket etmesi sonucu işlevsiz kaldı. Tek tek evleri dolaşarak derneğin amaç ve faaliyetleri hakkında bilgi veren Temel Haklar üyeleri, halka sorunlarına çözüm bulmak ve örgütlenmek için Temel Haklar çatısı altında birleşme çağrısı yaptılar.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yurtdışında da kutlandı. Avustralya-Sydney'de 5 Mart günü Sydney TAYAD Komite, NSW Anadolu Kültür Merkezi, Avustralya Kürt Derneği ve Türkiye Halkları ile Dayanışma Komitesi bir gece düzenledi. Grup İdil'in türkülerini kadın kahramanlar için söylediği geceye 250 kişi katılırken, Kürt Derneği Müzik Grubu'nun türkülleri ile halaylar çekildi.

Ayrıca; Almanya Duisburg'da Anadolu Eğitim Kültür Merkezi'nde, Avusturya'da Anadolu Kültür Merkezi'nde 8 Mart etkinlikleri yapıldı.

kahramanlar Ölmez

12 Mart - 18 Mart Şehitlerimiz

Yücel MARAL
Yavuz YAZLI
Ali Faik ÖZKAN
Barış ATALAY
İrfan YENİLMEZ
12 Mart 1994

Karadeniz Kır Gerilla Birliği'ne bağlı, Yücel Maral komutasındaki bir grup gerilla, Ordu'nun Ünye ilçesi Ballık Köyü yakınlarındaki Döşeme Ormanları'nda oligarşinin askeri güçleri tarafından kuşatıldılar. Çıkan çatışmada beş gerilla şehit düştü.

Yücel MARAL, Ordu-Ünye, Çiğdem Köyü doğumludur. Devrimci mücadeleyle 1988'de İstanbul'da üniversite yıllarında tanıştı. DEV-GENÇ saflarında yer aldı. Sorumluluklar üstlendi. 1993'te Karadeniz'de gerilla faaliyetine katıldı.

Yavuz YAZLI, 1974 Karabük doğumludur, bir işçi ailesinin çocuğudur. Mücadeleyle '92 Kasım'ında Karabük Demir-Çelik Fabrikası'nda çıraklık eğitimindeyken tanıştı. Milis çalışmalarında yer aldı. Karadeniz Kır Gerilla Birliği'ne katıldı.

Ali Faik ÖZKAN, Kastamonu doğumluydu. Mücadeleyle tanışalı fazla olmamıştı. '93'ün Aralık ayında Kır Gerilla Birliği'ne katıldı.

Barış ATALAY, Merzifon Gümüşhacıköy'e bağlı Korkut Köyü doğumludur. Mücadeleyle '92 yılında katıldı. Gümüşhacıköy'de tütün emekçilerinin örgütlenmesinde yer aldı. '93 Aralık'ında gerillaya katıldı.

İrfan YENİLMEZ, 1988'de Uludağ Üniversitesi'nde mücadeleye katıldı. Yeni Çözüm Dergisi Bursa Temsilciliği, daha sonra UL-DER yöneticiliği yaptı. Atılım yıllarında Doğu Karadeniz Bölge Sorumluluğu'nu üstlendi. 17 Nisan sonrası tutsak düştü. İşkencede zaaf gösterdi. Bu nedenle uzaklaştırılmasına rağmen devrim için savaşıma isteğinden vazgeçmedi. '93'te Karadeniz Kır Gerilla Birliği'ne bir savaşçı olarak katıldı.

Malatya dağlarındaki Devrimci Sol gerillaları, oligarşinin askeri güçleriyle çıkan çatışmada şehit düştüler.

Hasan ERKUŞ, 1972 Malatya Akçadağ İlçesi Gürkaynak Köyü doğumluydu. Kürecik'te lisede okurken devrimci mücadeleye katıldı. Dört kez gözaltına alındı ve işkencecilere sır vermedi. '91 Haziran'ından sonra, köyü ve çevresinde çalışmalar yaptı.

Sabit ERTÜRK, 1962'de İstanbul

Gültepe'de doğdu. '78'de mücadeleye katıldı. 12 Eylül sonrasında, liseli gençlik içindeydi. Mücadeleden kaçışın hızlandığı bu dönemde, o mücadeleye daha sıkı sarıldı. 1984'te tutuklandı. Tutsaklık yılları, onun kendini yenilediği yıllar oldu. 1988'de tahliye edildikten sonra da çeşitli görevler üstlenmeye devam etti.

Tuncay GEYİK, 1967'de Sivas'ta doğdu. İlkokulu İstanbul'da bitirdi. Yedi yaşından itibaren ekmek kavgasının içinde oldu. 1988'de bu kavganın bilinçli bir militanıydı artık. Gazi Mahallesi'nde görevler üstlendi. GOP-KAD kurucularındandı.

Şerafettin ŞİRİN, 1961 Yugoslavya doğumluydu. 1977'de İstanbul Esenler Lisesi'nde devrimci saflara katıldı. 1980'de tutuklandı. Davutpaşa, Metris, Sağmalcılar Hapishaneleri'nde 5 yıl tutsak kaldı. Direniş saflarında yer aldı. Tahliyesinden sonra 1989'da Esenler'de halkevi genel sekreterliği yaptı. Şehit düştüğünde sekiz aydır kırlardıydı.

Mustafa Kemal İNAN, 1971'de Malatya'nın Akçadağ İlçesi'nin Gürkaynak Köyü'nde doğdu. Genç yaşta devrimci oldu. İstanbul'da İşpor-Der'de çalıştı. '91'de yeniden Malatya'ya gelerek mücadelesine burada devam etti.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Zorla tıbbi müdahale işkencesiyle sakat bırakılmak için kaldırıldığı Şişli Etfal Hastanesi'nde, 15 Mart'ta şehit düştü.

Doğan Tokmak, 1972, Sivas Hafik Emre Köyü doğumludur. Devrimci hareketle örgütlü ilişkileri 1989'da başladı. İstanbul Okmeydanı Bölgesi'nde sorumluluklar üstlendi. Milis örgütlenmesinde yer aldı.

Yoldaşlarının cenazesinde, emperyalist savaşa karşı gösterilerde, semtin sorunları için yapılan eylemlerde defalarca gözaltına alınıp işkencelerden geçirildi. 1994-99 arasında 5 yıl tutsak kaldı. 99'da tahliye oldu, sıcak mücadelenin içerisine dönme coşkusuyla görevler üstlendi. Yeniden tutsak düştü. 19-22 Aralık'ta Ümraniye Hapishanesi'ndeydi. Ölüm mangalarına karşı, yoldaşlarıyla omuz omuza direndi. Doğan, 3 Haziran 2001'de başladığı ölüm orucunda ölümsüzleşti.

Doğan Tokmak
15 Mart 2002

Erbil SARI

15 Mart 1992

1969 Trabzon Çaykara doğumluydu. Zonguldak'ta Kozlu katliamının sorumlularına karşı girişilen bir eylemde elinde bomba patlaması sonucu şehit düştü.

Kahraman ALTUN

16 Mart 1991

1967 yılında Kayseri'de doğdu. Liseli DEV-GENÇ saflarında çalıştı. Daha sonra SDB üyesi oldu. İzmir'de ABD Dışişleri Bakanı James Baker'in Türkiye'ye gelişini

protesto eylemi sırasında, elinde bomba patlaması sonucu şehit düştü.

Hatice ÖZEN

16 Mart 1978

İstanbul Üniversitesi önünde faşistler tarafından öğrencilere yapılan saldırıda 6 kişiyle birlikte DEV-GENÇ'li Hatice de şehit düştü.

Abdullah GÖZALAN

18 Mart 1981

İstanbul Bakırköy'de polislerle girdiği çatışmada katledildi. İstanbul Küçükköy'de devrimci örgütlenme içerisinde yeraldı.

KAYIP

Yusuf ERİŞTİ

14 Mart 1991

Tokatlı yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. 14 Mart'ta İstanbul'da bir hainin ihbarı üzerine pusuya düşürülerek gözaltına

alındı. Muhtemelen 17 Mart'ta işkencede katledildi. Cesedi kaybedildi.

16 Mart: Susurluk Devleti'nin Katliamı

Cemil Sönmez, Baki Ekiz, A. Turan Ören, Abdullah Şimşek, Hamit Akıl, Murat Kurt, Hatice Özen

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi önünde okuldan çıkan öğrencilerin üzerine bombalar, kurşunlar yağdırılarak bir katliam gerçekleştirildi. 7 öğrencinin katledildiği, 50'den fazlasının da yaralandığı bu saldırı, faşizmin kitle katliamlarının da başlangıcıydı.

Susurluk Devleti'nin ölüm mangalarının organize ettiği bir katliamdı 16 Mart katliamı.

Saldırıyı gerçekleştirenler MHP'li faşistler ve bir polisti. Katliamcılardan Zülküf İso, pişman olduğunu söyleyince başka bir faşist Latif Aktı tarafından öldürüldü.

Saldırıda kullanılan patlayıcılar, o zaman Ülkü Ocakları adlı sivil faşist çetenin yöneticilerinden olan, daha sonra Susurluk kazasında herkesin yakından tanıyacağı **Abdullah Çatlı** tarafından temin edilmişti. Çatlı, patlayıcıları Küçükçekmece 3. Kolordu Savaş İstihkam Taburu'nda bir subaydan almıştı.

Bu taburda görevli emekli Astsubay Oğuz Seçkinoglu, sonraki yıllarda mahkemede verdiği ifadede, **Abdullah Çatlı, Meral Çatlı, Haluk Kırıcı ve Oral Çelik'in** birlikte tabura geldiklerini anlatacaktı.

Katliamın organizasyonunda MHP'liler, polis ve askerler vardı. Her şey Susurluk şemasına uygundu.

Polise sol görüşlü öğrencilere saldırılacağı istihbaratı gelmesine rağmen, önlem alınmamış, tersine o gün oradaki polis sayısı azaltılmıştı. Ve o gün oradaki görevli polislerden biri olan Yahya Gergin de, mahkemede o zamanın komiser muavini Reşat Altay'ın, katliamcıların peşinden koşan polislerle engel olduğunu açıklayacaktı. **Reşat Altay**, ondan sonra sürekli terfi ettirilmiş, Terörden Sorumlu Emniyet Müdür Yardımcılığı'na, daha sonra da Emniyet Müdürlüğü'ne atanmıştır. İnfazcıları, işkencecileri, katliamcıları terfi ettiren Susurluk hiyerarşisi o günden beri yürür-lükteydi.

Katliamın planlayıcıları ve sorumluları, ne o zaman ne daha sonra yargılanmadılar.

